

Ester i Džeri Hiks

Zakon privlačenja

Leo commerce
Beograd, 2008

Sadržaj

Predgovor <i>Nil Donald Volš</i>	13
Prolog <i>Džeri Hiks</i>	17

DEO PRVI Naš put do Abrahama

Uvod <i>Džeri Hiks</i>	21
• <i>Neprekidan niz verskih grupa</i>	22
• <i>Poruka iz sveta duhova</i>	23
• <i>Mišli i bogati se</i>	24
• <i>Set govori o stvaranju sopstvene stvarnosti</i>	25

Rešila sam se strahova <i>Ester Hiks</i>	27
• <i>Šila „kanališe“ Tea</i>	28
• <i>Da li da meditiram?</i>	29
• <i>Nešto „diše“ mojim telom</i>	30
• <i>Moj nos ispisuje slova</i>	31
• <i>Abraham počinje da kuca slova</i>	32
• <i>Daktilograf postaje govornik</i>	33
• <i>Predivna iskustva s Abrahamom se produbljuju</i>	34

Razgovaram s Abrahamom <i>Džeri Hiks</i>	35
• <i>Mi (Abraham) opisujemo sebe kao učitelja</i>	36
• <i>Posedujete unutrašnje biće</i>	37
• <i>Ne želimo da menjamo vaša uverenja</i>	38
• <i>Dragoceni ste svemu što postoji</i>	38

Uvod u stanje dobrobiti	41
• <i>Univerzalni zakoni, definicije</i>	41

DEO DRUGI Zakon privlačenja

• <i>Univerzalni zakon privlačenja, definicija</i>	45
• <i>Razmišljanje je pozivanje</i>	46
• <i>Moje misli imaju magnetsku moć</i>	48
• <i>Moje unutrašnje biće komunicira putem emocija</i>	49
• <i>Moj sveprisutni emocionalni sistem za navođenje</i>	51

• Šta ako želim da se to desi brže?	51
• Kako želim da vidim sebe?	52
• Dobrodošao na planetu Zemlju, maleni	53
• Da li je moja „stvarnost“ stvarno baš tako stvarna?	54
• Kako da povećam svoju magnetsku snagu?	55
• Abrahamov proces kreativne radionice	55
• Nalazim se u svojoj kreativnoj radionici	57
• Nisu li svi zakoni univerzalni zakoni?	59
• Kako da najbolje iskoristim zakon privlačenja?	59
• Mogu li u trenutku da preokrenem svoj kreativni zamah?	60
• Kako osoba može da prevaziđe razočaranje?	61
• Šta izaziva talase neželjenih dešavanja širom sveta?	61
• Može li pažnja koja se pridaje medicinskim procedurama privući još istih?	62
• Da li bi trebalo da potražim uzrok svojih negativnih emocija?	63
• Primer premošćavanja nepoželjnog uverenja	64
• Jesu li moje misli u mojim snovima, gde stvaraju?	66
• Moram li da uzimam njihovo dobro i njihovo loše?	66
• Da li bi trebalo da se „ne odupirem zlu“?	67
• Kako da ustanovim šta u stvari želim?	68
• Želim plavo i žuto, a dobijam zeleno	69
• Kako žrtva privlači pljačkaša?	70
• Odlučio sam da poboljšam svoj život	71
• Šta se nalazi iza naših verskih ili rasnih predrasuda?	72
• Da li se „sličnosti privlače“ ili se „privlače suprotnosti“?	73
• Šta kad se desi da ono što nam je prijalo više ne prija?	73
• Da li je sve sačinjeno od misli?	75
• Želim više radosti, sreće i sklada	75
• Nije li sebično priželjkivati još radosti?	76
• Šta je moralnije, davanje ili primanje?	77
• Šta bi bilo kad bi svi dobijali ono što žele?	78
• Kako mogu da pomognem onima koji pate?	78
• Da li je ključ u davanju primera radosti?	79
• Mogu li razmišljati negativno, a ipak se osećati pozitivno?	80
• Kojim je rečima moguće pojačati osećaj dobiti?	81
• Po čemu merimo svoj uspeh?	83

DEO TREĆI Umeće promišljenog stvaranja

• Umeće promišljenog stvaranja, definicija	87
• Pozvao sam to razmišljanjem o tome	89
• Moje unutrašnje biće komunicira sa mnom	90
• Emocija prija... ili ne prija	90
• Verujem svom unutrašnjem navođenju	91
• Kako dobijam ono što dobijam?	92
• Ja sam jedini tvorac sopstvenog iskustva	93

• Magnetski privlačim misli koje su u vibracionoj harmoniji	94
• Dok razmišljamo i govorimo, stvaramo	94
• Delikatna ravnoteža između želja i dopuštanja	96
• Kakav je osećaj, dobar ili loš?	97
• Vežba za postizanje promišljenog stvaranja	97
• Misli koje pobuđuju snažne emocije brzo se manifestuju	99
• Rezime procesa promišljenog stvaranja	100
• Pažnja pridana onom što jeste samo stvara još više toga	101
• Što cenim, to i privlačim	101
• Da li će univerzalni zakoni biti na snazi i bez mog uverenja?	102
• Kako da ne dobijem ono što ne želim?	102
• Ovom civilizovanom društvu nedostaje radosti	103
• Želim da strastvenije želim	103
• Mogu li se osloboditi kontraproduktivnih uverenja?	104
• Mogu li uverenja iz prošlih života da utiču na moj sadašnji život?	104
• Mogu li moja negativna očekivanja da utiču na dobrobit drugih?	105
• Mogu li da poništim ranije programiranje od strane drugih?	105
• Moja tačka snage je sad?	106
• Kako se dogodila prva negativna stvar?	107
• Zar nije imaginacija isto što i vizualizacija?	107
• Zar nije strpljenje pozitivna vrлина?	110
• Želim da izvedem kvantni skok	110
• Zar se veće stvari ne manifestuju teže?	111
• Mogu li da dokažem drugima ova načela?	112
• Zašto postoji potreba za dokazivanjem dostojnosti?	112
• Kako se aktivnost, tj. rad, uklapaju u Abrahamov recept?	113
• Unapred utirem put svojim budućim okolnostima	114
• Kako univerzum ispunjava naše raznovrsne želje	115
• Kako se fizički život razlikuje od nefizičkog?	115
• Šta sprečava manifestovanje neželjenog?	116
• Ne bi li trebalo da vizualizujem sredstva manifestacije?	116
• Da li sam suviše konkretan u svojim željama?	117
• Mogu li da izbrišem sve nepovoljne ranije misli?	118
• Kako da preokrenemo silaznu spiralu?	119
• Šta je sa situacijom kad se dvoje nadmeću za isti trofej?	119
• Ako mogu da zamislim, onda je realno	120
• Možemo li da upotrebimo ova načela za „zlo“?	120
• Da li je grupno stvaranje snažnije?	121
• Šta ako oni ne žele da ja uspeem?	121
• Kako da iskoristim brzinu svog toka za razvoj?	122

DEO ČETVRTI Umeće dopuštanja

• Umeće dopuštanja, definicija	125
• Da li bi trebalo da se zaštitim od tuđih misli?	126
• Tuđe ponašanje ne može nas dirati	127

• Pravila igre života	128
• Do spoznaje dovode životna iskustva, a ne reči	130
• Umesto da pratim misli, pratiću osećanja	130
• Kad tolerišem druge, to nije dopuštanje	131
• Da li tražim rešenja ili opažam probleme?	132
• Uzdižem kroz svoj primer dobrobiti	133
• Suptilna razlika između želje i potrebe	133
• Mogu da stvaram promišljeno, namerno i radosno	134
• Živim umeće dopuštanja	134
• Kako da razlikujem dobro od lošeg?	134
• Šta da radim kad primetim da neko drugi postupa loše?	136
• Da li se ignorisanjem neželjenog dopušta željeno?	136
• Da li svi želimo da dopuštamo radost?	138
• Šta kad drugi imaju negativna iskustva?	138
• Tražiću samo ono što želim.	139
• Selektivnost pri izboru kao sposobnost selektivnog privlačenja	139
• Naša prošlost, sadašnjost i budućnost kao celina.	140
• Moram li da dopuštam nepravde kojima prisustvujem?	141
• Pažnja koju pridajem neželjenom stvara još više neželjenog	141
• Da li umeće dopuštanja utiče na moje zdravlje?	141
• Dopuštanje, od krajnjeg siromaštva do finansijske dobrobiti	142
• Dopuštanje, odnosi i umeće sebičnosti	143
• Da li je umeće sebičnosti nemoralno?	143
• Ako me osuđuju, gubitak je samo njihov	144
• Šta onda kad neko ugrožava nečija prava?	145
• Ne postoji oskudica u bilo čemu.	145
• Da li vredi izgubiti život?	146
• Ja sam kulminacija mnogih života	147
• Zašto se ne sećam svojih prošlih života?	148
• Šta kad seksualnost postane nasilno iskustvo?	148
• Koje je moje očekivanje u vezi s ovim problemom?	149
• Unapred utirem put svoje budućnosti	150
• Ali šta je s malim, nevinim detetom?	150
• Da li bi drugi trebalo da se pridržavaju obećanja koja mi daju?	151
• Neću nikad pogrešno shvatiti... ili dovršiti	152

DEO PETI Nameravanje po segmentima

• Čudesan proces nameravanja po segmentima	157
• Mogu da stvaram uspeh po segmentima.	158
• Sadašnje vreme je najbolje vreme	159
• Svrha i vrednost nameravanja po segmentima	159
• Vaše društvo nudi mnogo stimulacije misli	160
• Od zbunjenosti do jasnoće i promišljenog stvaranja	161
• Podela dana u raščlanjivanju po segmentima	162
• Funkcionišem i stvaram na više nivoa.	162

• Ono o čemu sada razmišljam određuje moju budućnost	163
• Mogu da odredim život ili da živim po automatizmu	164
• Sve dok osećam, dotle i privlačim	164
• Šta sada želim?	165
• Primer dnevnog nameravanja po segmentima	166
• Da biste planirali po segmentima, nosite sveščicu	167
• Zar ne postoji neki cilj koji valja ostvariti?	168
• Može li sreća kao cilj biti dovoljno važna?	169
• Kako možemo da uvidimo da se razvijamo?	169
• Koja je validna mera uspeha?	169
• Može li nameravanje po segmentima ubrzati naše manifestovanje?	170
• Meditacije, radionice i proces nameravanja po segmentima	170
• Kako mogu svesno početi da osećam sreću?	172
• Šta da radim onda kad su oni oko mene nesrećni?	172
• Može li se nameravanje po segmentima primeniti i na neplanirane smetnje?	173
• Može li nameravanje po segmentima produžiti trajanje mog raspoloživog vremena?	174
• Zašto ne kreiraju svi život s namerom?	174
• Koliko je želja važna za naše iskustvo?	175
• Zašto se većina ljudi pomiri s tako malo nečega?	176
• Govorite nam o određivanju prioriteta namera	177
• Koliko detaljne moraju biti moje namere?	178
• Moram li redovno da ponavljam svoje nameravanje po segmentima?	179
• Da li bi ovaj proces nameravanja po segmentima mogao da ometa moje spontane reakcije?	179
• Delikatna ravnoteža između uverenja i želje	179
• Kad nameravanje po segmentima vodi do rada?	180
• Šta je najbolje preduzimati?	181
• Koliko dugo bi trebalo da čekam na manifestaciju?	181
• Mogu li da koristim nameravanje po segmentima za zajedničko stvaranje?	182
• Kako da što preciznije saopštim svoju nameru?	182
• Može li neko ostvariti prosperitet, a da ne radi za njega?	183
• Kad ponude za posao počnu ne samo da padaju, nego pljušte!	184
• Zašto posle usvajanja često usledi trudnoća?	185
• Kad se konkurencija uklapa u sliku namera?	185
• Da li bi jačanje moje snage volje predstavljalo prednost?	185
• Zašto većina bića prestane da se razvija?	186
• Kako da izbegnem uticaj uvreženih uverenja i navika?	187
• Da li je ikad u redu reći šta je nepoželjno?	187
• Ima li ikakve vrednosti u istraživanju naših negativnih misli?	188
• Šta kad drugi ne smatraju da su moje želje realne?	188
• Kako je moguće „postići sve za 60 dana“?	188
• Sada razumete.	189

Predgovor

Nil Donald Volš, autor serije bestselera
Razgovori s Bogom i Kod kuće s Bogom
u životu koji se nikad ne završava

To je to. Našli ste. Ne morate dalje da tražite. Odložite sve druge knjige, ispišite se sa svih seminara i radionica i javite svom savetniku da više nemate potrebe da ga posećujete.

Jer, to je to: sve što ste ikad želeli da znate o životu i o tome kako da postignete da funkcioniše. Našli ste ih: sve drumske propise ovog izvanrednog putovanja. Sva oruđa pomoću kojih ćete stvarati iskustva koja ste oduvek želeli. Ne morate da idete dalje od ovoga gde se sada nalazite.

Zaista, pogledajte samo šta ste dosad uradili.

Samo pogledajte.

Hoću da kažem da odmah, *ovog časa*, pogledate ovo što držite u rukama.

Uspeli ste. Podignite ovu knjigu upravo ovde, ovde gde je sad, sebi pred oči. Vi ste je manifestovali, iz vedra neba. Već je to, samo po sebi, dokaz koji tražite da *ova knjiga funkcioniše*.

Shvatate li? Ne, nemojte ovo preskakati. Važno je da čujete. Kažem vam da u rukama upravo držite najbolji dokaz koji sebi ikad možete dati da je zakon privlačenja stvaran i delotvoran i da proizvodi *fizičke ishode u stvarnom svetu*.

Dozvolite da objasnim.

Negde u dubinama vaše svesti, negde na nekom važnom mestu u vašem umu, namerili ste da primite ovu poruku, jer inače ova knjiga ne bi nikad našla put do vas.

Ovo nije mala stvar. Važna je. Verujte mi, vrlo je važna. I to zato što vam upravo predstoji stvaranje onoga što ste i namerili da stvorite: velike promene u vašem životu.

To vam je i bila namera, zar ne? Dabome da jeste. Ono što se događa dok čitate ove redove ne bi se događalo da niste svoju pažnju usmerili na istinsku želju da podignete svoje svakodnevno iskustvo na novi nivo. Već odavno želite to da učinite. Pitali ste se samo: *Kad? Kako glase pravila? Koja su oruđa?*

Dakle, evo ih. Tražili ste, pa ste ih i dobili. A to je, uzgred, pravilo broj jedan. Dobijaš ono što tražiš. Međutim, to nije samo to – mnogo je više od toga. Upravo o tome i govori ova izvanredna knjiga. Ne samo da ćete u njoj dobiti neka zaista zadivljujuća oruđa, nego i *uputstva za njihovu upotrebu*.

Jeste li ikad pozeleli da ste život dobili zajedno s uputstvom za upotrebu?

Hej, pametna želja. Sada ga imamo.

Onima kojima možemo da zahvalimo za to su Ester i Džeri Hiks. I, naravno, Abraham. (U fascinantnom, uzbudljivom tekstu koji sledi, oni će vam potanko objasniti ko je *to*.) Ester i Džeri posvetili su život radosti širenja čudesnih poruka koje im stižu od Abrahama. Izuzetno ih poštujem i volim zbog toga; i veoma sam im zahvalan, zato što su istinski izvanredni ljudi, s veličanstvenim zadatkom da prožmu veličanstvenošću zadatak kojeg smo se svi prihvatili: življenje i doživljavanje veličine samog života i onoga što zaista jesmo.

Znam da ćete biti veoma impresionirani i veoma blagosloveni onim što pročitate ovde. Znam da će čitanje ove knjige značiti prekretnicu u vašem životu. Ovo ovde nije samo opis najvažnijeg zakona univerzuma (jedinog, u stvari, za koji treba da znate), već i lako razumljivo objašnjenje *mehanizama života*. Ovo su uzbudljiva saznanja. Ovo su monumentalni podaci. Ovo je briljantna, bleštava spoznaja.

Vrlo je malo knjiga za koje bih rekao ono što ću sada reći. Pročitajte svaku reč koja ovde piše i uradite sve što ova knjiga kaže. U njoj ćete naći sve odgovore na pitanja koja u dubini du-

še tako ozbiljno postavljate. Stoga – ako smem da budem ovako direktan – obratite pažnju.

Ova knjiga govori o tome *kako* da obraćate pažnju, a ako obraćate pažnju na to *kako* obraćate pažnju, svaka vaša namera manifestovaće se u vašoj stvarnosti, a to će zauvek promeniti vaš život.

Prolog

Džeri Hiks

Inovativna filozofija praktične duhovnosti koju ćete pronaći u ovoj knjizi, otkrila se Ester i meni prvi put 1986. kao reakcija na vrlo dugačak spisak pitanja na koja godinama nisam imao odgovora.

Na ovim stranicama, naći ćete osnove *Abrahamovih učenja*[™], onako kako su nam s ljubavlju rečena prvog dana naše interakcije s njima. (Molimo vas da uočite da se ime Abraham, iako označava jedninu, odnosi na *grupu* dragih bića, zbog čega o njima govorimo u množini).¹

Zapisi iz kojih se razvila ova knjiga prvi put su zvanično objavljeni 1988. kao deo albuma od deset audio-zapisa nazvanog *Posebne teme (Special Subjects)*. Od tada, mnogi aspekti osnovnih Abrahamovih učenja u vezi s univerzalnim zakonom privlačenja objavljeni su kao deo sadržaja različitih knjiga, CD-a, DVD-a, špilova karata, kalendara, članaka, radio i TV emisija, seminara, kao i od strane brojnih vrsnih autora koji su ugradili Abrahamova učenja u svoja sopstvena. Međutim, sve do ove knjige, *Zakon privlačenja*, ova originalna učenja nisu u celini objavljena u jednoj knjizi.

¹ Budući da u srpskom jeziku, za razliku od engleskog, glagoli imaju rod i broj, u prevodu će se „Abraham“ najčešće tretirati kao jednina (da ne bismo dobijali besmislene rečenice tipa „Abraham su rekli“ i tome slično). (Prim. prev.)

(Ukoliko želite da čujete jedan od originalnih zapisa iz serije, s našeg veb sajta www.abraham-hicks.com možete besplatno učitati *Uvod u Abrahama*, u trajanju od 70 minuta.)

Ova knjiga nastala je transkripcijom našeg originalnog Početnog seta „Abrahamove osnove“, kompleta od pet CD-ova, i potom traženja od Abrahama da ih malo uredi kako bi se pojačala čitljivost izgovorene reči. Zarad jasnoće i kontinuiteta, Abraham je dodao i nekoliko novih pasusa.

Milioni čitalaca, slušalaca i gledalaca uživaju u vrednostima koje izvlače iz ovih učenja. A Ester i ja smo presrećni što možemo da vam ponudimo, u formi Zakona privlačenja, originalna osnovna Abrahamova učenja.

Međutim, u kakvom je odnosu ova knjiga sa *Traži i dobićeš*? Dakle, smatrajte *Zakon privlačenja* bazičnim bukvarom iz kojeg potiču sva ostala učenja. I smatrajte *Traži i dobićeš* najobuhvatnijom sveskom prvih dvadeset godina Abrahamovih učenja.

Vraćanje ovom životno važnom materijalu u pripremi za objavljivanje ove knjige bilo je za Ester i mene predivno iskustvo, jer smo se podsetili ovih osnova i jednostavnih zakona koja nam je Abraham pre mnogo godina objasnio.

Još otkako smo prvi put primili ovaj materijal, Ester i ja damo sve od sebe da u sopstvenom životu primenimo ono što smo kroz ove zakone naučili, a čudesan napredak u našem radosnom življenju je zadivljujuć. Poverovali smo Abrahamu, jer je sve što su nam rekli bilo toliko logično, ali primena ovih učenja dokazala se kroz naše svakodnevno iskustvo. Stoga smo izuzetno srećni što možemo da vam kažemo – iz sopstvenog iskustva: *ovo funkcioniše!*

(Napomena urednika: Molimo vas da imate u vidu da naš fizički jezik ne sadrži uvek reči potrebne za savršeno izražavanje nefizičkih misli koje Ester prima, zbog čega ona ponekad formuliše nove kombinacije reči ili upotrebljava standardne reči na nove načine; na primer, pišući ih u kurzivu kako bi izrazila nove načine gledanja na život.)

Deo prvi

Naš put do Abrahama

Uvod

— Džeri Hiks

Ovu knjigu smo napisali da bismo vas upoznali s univerzalnim zakonima i praktičnim procesima koji će vas jasno i precizno provesti kroz realizaciju vašeg prirodnog stanja dobrobiti. Čitanje ove knjige pružiće vam jedinstveno i blagotvorno iskustvo dobijanja preciznih, snažnih odgovora na pitanja koja sam celog života postavljao. A vaša uspešna primena ove filozofije praktične duhovnosti, zasnovane na radosti, pomoći će vam da i druge dovedete do onog življenja koje oni smatraju savršenim.

Mnogi mi kažu da ova moja pitanja, na više načina, odražavaju njihova. I tako, dok doživljavate jasnoću i briljantnost Abrahamovih odgovora, ne samo da ćete, po svojoj prilici, početi da osećate istinsko zadovoljstvo zbog toga što su vaša davnašnja pitanja najzad dobila odgovore, nego ćete i otkriti (poput Ester i mene) obnovljeno oduševljenje za sopstvena životna iskustva. A kad usled novog pogleda na život počnete da primenjujete praktične procese ponuđene u ovoj knjizi, ustanovićete da promišljeno stvarate za sebe sve što želite da radite, budete ili imate.

Čini mi se da je moj život, otkako pamtim, proizvodio bujicu naizgled beskrajnih pitanja na koja nisam uspevao da nađem zadovoljavajuće odgovore, jer sam svim srcem priželjkivao da otkrijem životnu filozofiju zasnovanu na apsolutnoj istini. Ali kad je u naše iskustvo ušao Abraham – otkrivši Ester i meni svoje objašnjenje moćnih *zakona* univerzuma, zajedno s efika-

snim procesima koji su nam pomogli da ideologiju i teoriju pretočimo u praktične rezultate – došao sam do spoznaje da je neprekidan niz knjiga, učitelja i životnih iskustava na koje *jesam* usput nailazio predstavljao savršene korake na putu ka otkrivanju Abrahama.

Volim da razmišljam o prilici koju imate sad, dok čitate ovu knjigu, a to je da i sami otkrijete vrednost onoga što Abraham pruža, jer znam koliko su ova učenja unapredila naše životno iskustvo. Takođe sam svestan da ne biste ni držali ovu knjigu u rukama, da vas vaše životno iskustvo nije pripremila (kao što je i mene moje) za primanje ove informacije.

Osećam vašu žudnju da zaronite u ovu knjigu i otkrijete jednostavne i praktične *zakone* i praktične procese koje nudi Abraham, kako biste mogli da počnete *promišljeno* da privlačite u svoje iskustvo sve ono što sami želite, ali i da iz njega izbacujete sve ono što ne želite.

Neprekidan niz verskih grupa

Moji roditelji nisu bili religiozni, stoga mi nije baš najjasnije otkud to da sam osećao tako snažan poriv da pronađem crkvu i angažujem se u primeni verskih načela, ali ta sila je bila u meni vrlo intenzivna u periodu odrastanja. Možda je posredi bio pokušaj da ispunim vrlo stvarnu prazninu koju sam duboko u sebi osećao, a možda i činjenica da su toliki drugi oko mene pokazivali svoj religijski žar i sigurnost da su pronašli *istinu*.

Tokom prvih četrnaest godina života, promenio sam osamnaest adresa u šest saveznih država, tako da sam imao priliku da procenim najrazličitije filozofije. U svakom slučaju, sistematski sam upadao u jednu crkvu za drugom, svaki put se svim srcem nadajući da ću baš iza *tih* vrata naći ono što tražim. Međutim, prelazeći iz jedne verske ili filozofske grupe u drugu, bivao sam sve više razočaran, jer je svaka tvrdila da je *samo ona* u pravu, a da svi ostali *greše*. U takvom okruženju, postajući sve utučeniji, shvatio sam da nisam našao odgovore za kojima sam tragao. (Tek nakon otkrivanja Abrahamovih učenja uspeo sam da shvatim te očigledne filozofske protivrečnosti i da prestanem da osećam negativne emocije u vezi s njima.) I tako se moja potraga nastavila.

Poruka iz sveta duhova

Premda nisam imao nikakvog ličnog iskustva s tablom za ispisivanje poruka s „onog sveta“, moje mišljenje o tome bilo je izrazito negativno. Smatrao sam to, u najboljem slučaju, samo igrom, a u najgorem, najobičnijom prevarom. Tako sam 1959. kad su mi prijatelji u Spokejnu, u Vašingtonu, predložili da igramo tu igru, odbio i samu pomisao, smatrajući je apsurdnom. Međutim, moji prijatelji su bili uporni i nešto kasnije sam se i lično uverio u stvarnost fenomena.

Pošto sam još uvek tragao za odgovorima na svoj dugačak spisak pitanja, upitao sam tablu: „Kako da postanem istinski dobar?“ Pokazivač je prvo, velikom brzinom, redom pokazao sva slova abecede, a potom ispisao **Č-I-T-A-J**.

„Šta da čitam?“, upitao sam. **K-NJ-I-G-E**, ispisao je pokazivač. A kad sam upitao: „Koje knjige?“, ispisao je (ponovo velikom brzinom): **SVE OD ALBERTA ŠVAJCERA**. Moji prijatelji nisu nikad čuli za Alberta Švajcera, a i ja sâm sam tek načuo o njemu, tako da je malo reći da mi je ovo podstaklo radoznalost; odlučio sam da malo istražim i saznam nešto o tom čoveku koji je na zaista neverovatan način ušao u moju akutnu svest.

Upisao sam se u biblioteku i tamo pronašao mnogo knjiga koje je napisao Albert Švajcer, i sistematično ih pročitao sve do jedne. Premda ne mogu da kažem da sam pronašao bilo koji konkretan odgovor na svoja brojna pitanja, Švajcerova knjiga *Potruga za istorijskim Isusom* naročito je otvorila moj um za spoznaju da postoji mnogo više načina gledanja na stvari nego što sam ja spreman da ih uzmem u obzir.

Moje oduševljenje onim za šta sam se nadao da će biti prolazka snažnom prosvetljenju i odgovorima na sva moja pitanja na posletku je prošlo, budući da mi tabla za ispisivanje poruka iz sveta duhova nije donela snažno prosvetljenje ni odgovore na moja pitanja, ali je zato izvesno pobudila u meni spoznaju da postoji i da je dostupan način inteligentne komunikacije za koji nisam verovao da je moguć sve dok ga i sâm nisam doživeo.

Tabla se nije ni oglasila kad sam je sâm upotrebio, ali isprobao sam je na stotinama ljudi dok sam putovao kao zabavljač i pronašao troje koji su imali uspeha s njom. S nekim prijateljima u Portlandu, u Oregonu, (kod kojih je tabla *radila*), „razgo-

varali smo“ stotinama sati s onima za koje smo verovali da su nefizička bića. Kakva zabavna parada pirata, sveštenika, političara i rabina je pričlala s nama! Bilo je to umnogome poput one vrste fascinantnih konverzacija koje vodite na zabavama, s osobama najraznovrsnijih interesovanja, mišljenja i intelekta:

Moram da kažem da me ova tabla nije naučila ničemu korisnom, što bih mogao da upotrebim u sopstvenom životu – niti što bih pozeleo da prenosim drugima – tako da sam je jednog dana prosto bacio i to je bio kraj mog interesovanja ili aktivnosti s tablom za ispisivanje poruka od strane duhova. Međutim, ovo čudesno iskustvo – pogotovo s inteligencijom koja me je podstakla da čitam knjige – nije u meni pobudilo samo spoznaju da „tamo negde“ postoji mnogo više od onoga što sam tada razumevao, nego i još snažniju želju da nađem odgovore. Počeo sam da verujem da je moguće povezati se s inteligencijom koja poseduje praktične odgovore na pitanja o tome kako funkcioniše univerzum, zašto smo svi mi tu, kako možemo radosnije da živimo i kako možemo da ispunimo razlog svog postojanja.

Misli i bogati se

Prvi praktični odgovori na moj rastući spisak pitanja došli su s otkrićem fascinantne knjige dok sam 1965. držao koncerte na raznim koledžima i univerzitetima. Knjiga je ležala na stociću u foajeu malog motela negde u Montani, i sećam se protivrečnog osećanja koje je izazvala u meni dok sam je držao u rukama i gledao reči na prednjoj korici: *Misli i bogati se!*, Napoleon Hil.

Naslov mi je bio odbojan, jer sam, poput mnogih drugih, bio naučen da podstičem svoje negativne utiske o bogatim ljudima, kao opravdanje za sopstveni nedostatak lako stečenih sredstava. Međutim, postojalo je nešto neosporno privlačno u vezi s ovom knjigom i, nakon što sam pročitao svega dvanaestak strana, sve dlačice na mom telu su se nakostrešile, a kičmom su mi strujali žmarci uzbuđenja.

Sad već znamo da su ove fizičke, visceralne senzacije dokazi koji potvrđuju da se nalazimo na putu ka nečemu veoma dragocenom, ali ja sam već tada osećao da je ova knjiga pobudila u meni spoznaju da su moje misli važne, te da moje životno isku-

stvo na neki način reflektuje sadržaj mojih misli. Knjiga je bila privlačna i zanimljiva i nadahnula je u meni želju da pokušam da sledim sugestije koje je davala – što sam i uradio.

Primena ovih učenja dala je kod mene toliko dobre rezultate, u stvari, da sam za vrlo kratko vreme uspeo da izgradim multinacionalni biznis, što mi je dalo priliku da na značajan način dodirnem živote hiljada ljudi. Čak sam počeo da predajem načela koja sam naučio. Međutim, iako sam ja lično naučio neverovatno dragocene stvari iz ove izuzetne knjige Napoleona Hila, životi mnogih ljudi koje sam podučavao nisu se poboljšali onako dramatično kao moj, bez obzira na to koliko su tečajeva pohađali, tako da se moja potraga za konkretnijim odgovorima nastavila.

Set govori o stvaranju sopstvene stvarnosti

Iako se moja životna potraga za važnim odgovorima nastavljala, a moja želja da nađem načina da pomognem drugima da efikasnije ostvaruju svoje ciljeve pomaljala veća nego ikada pre, privremeno me je od toga odvojio novi život koji smo Ester i ja gradili u Feniksu, u Arizoni. Venčali smo se 1980. posle nekoliko godina poznanstva, i ustanovili da smo neobjašnjivo kompatibilni. Dan za danom smo se radovali, istraživali svoj novi grad, sređivali svoj novi dom i otkrivali novi zajednički život. I mada Ester nije baš delila moju žeđ za znanjem ili glad za odgovorima, radovala se životu, bila je vesela i predstavljala uvek prijatno društvo.

Jednog dana sam u biblioteci primetio knjigu pod naslovom *Govori Set (Seth Speaks)*, autorke Džejn Roberts, i još pre nego što sam stigao da je izvučem iz police, ponovo su se sve dlačice na mom telu nakostrešile i osetio sam žmarce uzbuđenja. Prelistao sam knjigu, pitajući se kakav može biti njen sadržaj kad je kod mene izazvala takvu emocionalnu reakciju.

Za sve vreme mog i Esterinog zajedničkog života, otkrio sam samo jedno pitanje u vezi s kojim se nismo slagali: nije htela ni da čuje za moja iskustva s tablom za ispisivanje poruka. Kad god bih načeo tu temu (koju sam ja, opet, smatrao veoma zabavnom), Ester bi izašla iz sobe. U detinjstvu su je naučili da se izuzetno boji svega što nije fizičko, a pošto nisam

želeo da je potresam, prestao sam da prepričavam te priče, barem u njenom prisustvu. Stoga me nije naročito iznenadilo kad Ester nije htela da čuje ni za knjigu *Govori Set...*

Autorka Džejn Roberts ulazila je u neku vrstu transa i puštala Seta, nefizičko biće, da govori kroz nju i tako diktira seriju izuzetno uticajnih knjiga o *Setu*. Ustanovio sam da su ti radovi stimulativni i fascinantni, i počeo da sagledavam put ka odgovorima na neka od pitanja sa svog spiska. Međutim, Ester je ova knjiga plašila. Nelagodnost koju je osećala izbila je na površinu čim je čula kako je napisana i bila je samo pojačana kada je na zadnjoj korici videla neobičnu sliku Džejn u transu, kako govori umesto Seta.

„Slobodno čitaj tu knjigu ako želiš“, rekla mi je Ester, „ali, molim te, nemoj da je donosiš u spavaću sobu.“

Oduvek sam verovao u to da o drvetu valja suditi prema plodovima, stoga sve o čemu razmišljam radim sa stanovišta *osećanja* koje imam u vezi s tim... a veliki deo Setovog materijala činio mi se sasvim ispravnim. Zato mi nije bilo bitno *odakle* dolazi ili *kako* je prezentovan. U suštini, osećao sam da sam pronašao dragocene informacije koje mogu da upotrebim – ali i da ih prenesem drugim ljudima za koje verujem da bi mogle da im budu od koristi. Bio sam oduševljen!

Rešila sam se strahova

Ester Hiks

Smatrala sam da je vrlo pametno i ljubazno od Džerija to što mi ne natura knjige o *Setu*, jer sam stvarno osećala snažnu averziju prema njima. Cela ta zamisao da je neko u kontaktu sa nefizičkim bićem stvarala je u meni izrazitu nelagodnost, pa je Džeri, da me ne bi potresao, ustajao rano izjutra i čitao te knjige dok sam ja još uvek spavala. S vremenom, kad bi našao nešto što mu je zvučalo naročito zanimljivo, neosetno bi to provukao u razgovoru i, u trenucima kad moj otpor nije bio toliko intenzivan, često sam umela da sagledam vrednost ideje. Malo-pomalo, Džeri je uvodio jedan po jedan koncept, sve dok nisam počela da gajim istinsko interesovanje za te čudesne radove. Naposletku je to postalo naš jutarnji ritual. Sedeli bismo zajedno, a Džeri bi mi čitao iz knjiga o *Setu*.

Moji strahovi nisu se temeljili ni na kakvom negativnom ličnom iskustvu, već na glasinama koje sam čula, verovatno od ljudi koji su ih i sami negde načuli. Kad se sad osvrnem unazad, deluje mi krajnje nelogično i sama činjenica da sam uopšte gajila te strahove. U svakom slučaju, do stvarne promene mog stava došlo je čim sam shvatila da mi sve to, što se tiče mog ličnog iskustva... zapravo prija.

S vremenom, kad je moj strah od Džejninog procesa dobijanja informacija od Seta nestao, počela sam da osećam neizmerno divljenje prema ovim čudesnim knjigama. Štaviše, toliko smo uživali u ovom štivu da smo pomišljali da odemo u Njujork i upoznamo Džejn i njenog muža Roberta – pa čak i Seta!

Koliki sam put prevalila, u smislu da sam sad čak želela i da upoznam ovo nefizičko biće. Međutim, autorkin broj telefona nije bio objavljen, tako da nismo bili sasvim sigurni koji je sledeći korak potreban za realizovanje tog susreta.

Jednog dana, ručali smo u malom kafeu odmah pored knjižare u Skotsdejlu, u Arizoni, i Džeri je listao novu knjigu koju je upravo kupio, kad nam se obratio nepoznat čovek koji je sedeo blizu nas: „Jeste li pročitali neku od knjiga o *Setu*?”

Jedva smo poverovali sopstvenim ušima, jer nikome nismo govorili da čitamo te knjige. Tada je čovek upitao: „Jeste li čuli da je umrla Džejn Roberts?”

Sećam se da su mi se oči napunile suzama dok me je preplavljivao osećaj koji su u meni izazvale ove reči. Bilo je kao da mi je neko rekao da mi je umrla sestra, a ja nisam znala za to. Potresno. Osetili smo veliko razočaranje, budući da smo shvatili da više ne postoji mogućnost da upoznamo Džejn ili Roba... ili Seta.

Šila „kanališe“ Tea

Dan ili dva nakon što smo saznali za Džejinu smrt, našli smo se na večeri sa svojim prijateljima i poslovnim saradnicima, bračnim parom Nensi i Vesom. „Imamo jednu traku koju bismo želeli da čuješ“, rekla je Nensi, gurnuvši mi kasetu u ruku. Ponašanje prijatelja učinilo mi se čudnim; prosto, u njemu je bilo nečeg neobičnog. Štaviše, od njih je dolazio isti osećaj kao i od Džerija, onomad kad je otkrio knjige o *Setu*. Kao da su imali tajnu koju su hteli da podele sa mnom, ali su brinuli kako ću reagovati kad je saznam.

„Šta je ovo?“, upitala sam.

„To je kanalisano“, šapatom je odvrtila Nensi.

Ne verujem da smo ni Džeri ni ja ikad čuli reč *kanalisano* izgovorenu u tom kontekstu. „Kako to misliš 'kanalisano'?“, upitala sam.

Dok su Nensi i Ves davali kratko i donekle nepovezano objašnjenje, Džeri i ja smo shvatili da zapravo opisuju isti proces na osnovu kojeg su nastale knjige o *Setu*. „Ona se zove Šila“, nastavili su, „i govori u ime entiteta po imenu Teo. Dolazi u Feniks, pa možeš da zakažeš razgovor s njom, ako želiš.“

Odlučili smo da zakažemo i još uvek se sećam koliko smo bili uzbuđeni zbog toga. Upoznali smo je u prelepoj kući u Feniksu (projektovao ju je Frenk Lojd Rajt). Bilo je usred belog dana i, na moje olakšanje, nije se dogodilo ništa ni izdaleka sablasno. Sve je bilo vrlo udobno i prijatno. Dok smo sedeli „u poseti“ kod Tea (bolje bi bilo reći da je *Džeri* bio u poseti kod Tea – mislim da ja nisam ni reč progovorila za vreme tog sastanka), bila sam apsolutno zapanjena!

Džeri je imao svesku punu pitanja, koja je zapisivao još od svoje šeste godine. Bio je tako uzbuđen, postavljao je jedno pitanje za drugim, ponekad prekidajući usred odgovora kako bi imao prilike da postavi još jedno pitanje pre no što nam istekne vreme. Pola sata je prosto proletelo, a mi smo se osećali divno!

„Možemo li sutra ponovo da dođemo?“, upitala sam, jer sam sad već i *sama* počela da sastavljam spisak pitanja koja sam želela da postavim Teu.

Da li da meditiram?

Kad smo sutradan ponovo otišli tamo, upitala sam Tea (preko Šile) šta možemo da uradimo da bismo brže ostvarili svoje ciljeve. Teo je rekao – *Afirmacije*, a potom mi rekao jednu veoma lepu: *Ja, Ester Hiks, vidim i privlačim sebi, kroz božansku ljubav, bića koja traže prosvetljenje kroz moj proces. Zajedništvo će nas oboje uzdići, sada.*

Džeri i ja smo znali za afirmacije; već smo ih koristili. Potom sam upitala: „Šta još?“ Teo je odgovorio: *Meditiraj*. Dakle, nisam lično poznavala nikog ko meditira, ali sama zamisao mi je prosto bila nekako čudna. To nije bilo nešto što sam mogla da zamislim sebe kako radim. Džeri je rekao da to povezuje s ljudima koji hoće da vide koliko bi im loš život mogao postati – koliko bi bola ili bede mogli da podnesu – a da ipak nastave da postoje. Po mom shvatanju, meditacija je spadala u istu otkaćenu kategoriju kao i hodanje po usijanom ugljvlju, ležanje na ekserima ili stajanje na jednoj nozi po ceo dan, s pruženom rukom spremnom da primi donacije.

Međutim, onda sam upitala Tea: „Dobro, šta podrazumevaš pod meditiranjem?“

Teo je odgovorio: *15 minuta dnevno, sedi u tihoj i mirnoj prostoriji, odevena u komotnu odeću, i usredsredi se na svoje disanje. Dok*

ti um luta, a lutaće, prosto pusti misao da ode i ponovo se usredsredi na disanje. Pomislila sam – *Dobro, ovo ne zvuči baš toliko uvrnuto.*

Upitala sam da li bi trebalo da dovedem našu četrnaestogodišnju ćerku, Trejsi, da upozna Tea, a odgovor je glasio: *Ako ona tako želi, ali nije neophodno – jer ste i vi, takođe, kanali.* Sećam se da mi je bilo sasvim neverovatno da nešto tako čudno kao što je biti kanal – ili nešto tako važno – može da nam bude sve dosad nepoznato. A onda je kasetofon škljocnuo, nagoveštavajući, još jednom, da je naše vreme isteklo.

Nisam verovala da je tako brzo proletelo. Kad sam pogledala na svoj spisak pitanja koja su ostala bez odgovora, Stivi, Šilina prijateljica koja je rukovala kasetofonom i hvatala beleške za vreme našeg razgovora s Teom, primetila je možda moju blagu frustraciju, jer je upitala: „Da li biste želeli da saznate ime svog duhovnog vodiča?“, upitala je.

Bilo je to pitanje koje nikad ne bih postavila, jer mi je izraz *duhovni vodič* bio sasvim nepoznat. Međutim, oduvek mi se dopadala ideja o anđelima čuvarima, tako da sam rekla: „Da, molim vas, da li biste mogli da mi kažete kako se zove moj duhovni vodič?“

Teo je odvratio: *Rečeno nam je da ćete to doznati u direktnom kontaktu. Imaćete natčulno iskustvo tokom kojeg će vam to biti saopšteno.*

Otišli smo tog dana iz te prelepe kuće osećajući se bolje nego ikad. Teo nas je podstakao da meditiramo zajedno. *Biće intenzivnije, zato što ste tako kompatibilni.* Stoga smo, sledeći Teova uputstva, otišli pravo kući, presvukli se u bademantile (najkomotniju odeću koju smo imali), navukli zavese u dnevnom boravku i seli s namerom da meditiramo (šta god to značilo). Sećam se da sam razmišljala: *Meditiraću 15 minuta svakog dana i saznaću kako se zove moj duhovni vodič.* Iako smo bili ohrabreni da ovo radimo zajedno, osećaj je ipak bio pomalo čudan, pa smo se zavalili u dve velike fotelje s širokim naslonima s malim etažerom između nas, da ne bismo videli jedno drugo.

Nešto „diše“ mojim telom

Teova uputstva u vezi s procesom meditacije bila su vrlo kratka: *Sedite u tihi prostoriju. Obucite nešto komotno i usredsredite*

se na disanje. Dok vam um luta, a lutaće, prosto pustite misao da ode i ponovo se usredsredite na disanje. Stoga smo podesili tajmer na 15 minuta i ja sam zatvorila oči i počela sa svesnim disanjem. Počela sam da brojim udisaje i izdisaje. Telo mi je gotovo odmah obamrlo. Osećaj je bio vrlo prijatan i uživala sam u njemu.

Tajmer se oglasio, prenuvši nas. Postavši ponovo svesna Džerija i sobe, rekla sam: „Idemo još jednom!“ Podesili smo tajmer na još 15 minuta i opet sam osećala kako mi obamrlost obuzima celo telo. Ovog puta nisam osećala fotelju u kojoj sam sedela. Bilo je kao da lebdim tamo u sobi, u kojoj nema ničega sem mene.

Stoga smo podesili tajmer na još 15 minuta i ponovo sam se uljuljkala u predivan osećaj odvojenosti – ali ovog puta prožeo me je neverovatan osećaj da neko ili nešto „diše mojim telom“. Kao da je nešto moćno i drago ubacivalo dah u moja pluća i potom ga ponovo izvlačilo napolje. Sada shvatam da je to bio moj prvi dodir s Abrahamom, ali u to vreme znala sam samo da je celo moje telo prožeto nečim tako dragim, koje je u sebi imalo više ljubavi od bilo čega što sam ikad osetila. Džeri je čuo razliku u zvuku mog disanja, pa je zavirio iza etažera i pogledao me, i učinilo mu se kao da sam u ekstazi.

Kad se tajmer oglasio, a moja svest o okruženju počela da se vraća, osećala sam kako kroz mene struji energija, drugačija od bilo čega što sam ikad osetila. Bilo je to najneverovatnije iskustvo u mom životu, a zubi su mi zujali (ne cvokotali) još nekoliko minuta posle toga.

Kako je zapanjujući niz događaja doveo do ovog prilično neverovatnog susreta s Abrahamom? Iracionalni strahovi koje sam gajila celog života, a koji nisu imali stvarne osnove u mom životnom iskustvu, nestali su, zamenjeni krajnje dragim i ličnim susretom s energijom izvora. Nisam nikad dotad pročitala ništa što bi mi omogućilo da zaista shvatim šta ili ko je Bog, ali znala sam da ono što sam upravo doživela mora biti upravo to.

Moj nos ispisuje slova

Zbog snažnih emocija koje su nas prožele prilikom prvog pokušaja, odlučili smo da svakodnevno odvajamo 15 minuta za meditaciju. I tako smo Džeri i ja nekih devet meseci sedali u

svoje fotelje, čutke disali i osećali dobrobit. A onda, neposredno pre Dana zahvalnosti 1985. za vreme meditacije, osetila sam nešto novo: glava je počela lagano da mi se pomera. Bilo je vrlo prijatno, u mom stanju odvojenosti, osetiti to blago kretanje. Osećala sam se gotovo kao da letim.

Nisam tome pridavala naročit značaj, sem što sam znala da to ne radim ja i da je vrlo prijatno. To je tako potrajalo dva ili tri dana, svaki put kad smo meditirali, da bih, otprilike trećeg dana, shvatila da mi se glava ne pokreće nasumično – ispisivala sam nosom slova, kao kredom po tabli. „Džeri“, uzviknula sam zapanjeno, „pa ja ispisujem slova nosom!“

S tom svesnom spoznajom da se dešava nešto čudesno i da neko pokušava da komunicira sa mnom, telo su počeli da mi preplavljaju intenzivni talasi uzbuđenja, praćeni žmarcima. Ni pre ni posle toga nisam osetila tako čudesno uzbuđenje. A onda su ispisali: *Ja sam Abraham. Ja sam tvoj duhovni vodič. Volim te. Tu sam da bih radio s tobom.*

Džeri je dohvatio svoju svesku i počeo da zapisuje sve što sam nespretno prevodila nosom. Slovo po slovo, Abraham je počeo da odgovara na Džerijeva pitanja, ponekad i satima bez prekida. Bili smo oduševljeni time što smo stupili u kontakt s Abrahamom na ovaj način!

Abraham počinje da kuca slova

Ovo jeste bio donekle spor i nespretna vid komunikacije, ali Džeri je dobijao odgovore na svoja pitanja, a doživljaj je za nas oboje predstavljao apsolutno veselje. I tako je to išlo oko dva meseca; Džeri je postavljao pitanja, Abraham odgovarao na njih upravljajući pokretima mog nosa, a Džeri je sve zapisivao. A onda je jedne večeri, dok smo ležali u krevetu, moja ruka počela lagano da lupka po Džerijevim grudima. „To nisam ja, mora da su oni.“ Potom sam osetila snažan poriv da kucam na mašini.

Otišla sam do svoje pisaće mašine i stavila ruke iznad tastature; isto onako kako mi se dotad glava nevoljno pomerala da bi moj nos ispisao slova u vazduhu, tako su moje ruke počele da se pomeraju po tastaturi. Pomerali su se toliko brzo i snažno da se Džeri pomalo uznemirio. Stajao je pored mene, spre-

man da me dohvati za ruke bude li potrebno, jer nije želeo da povredim prste. Rekao je da su se pokretali takvom brzinom da ih je jedva nazirao. Međutim, nije bilo potrebe da brine.

Moji prsti dotakli su mnogo puta svaki taster pre no što su počeli da ispisuju slova abecede, a potom nastavili dalje, ispunivši skoro punu stranicu sa **želimdakucam želimdakucam želimdakucam**, bez velikog slova i razmaka između reči. Potom su moji prsti počeli da kucaju poruku, polako i metodično, u kojoj se tražilo da svakodnevno provedem 15 minuta sedeći za pisaćom mašinom. To je, dakle, bio način na koji smo komunicirali naredna dva meseca.

Daktilograf postaje govornik

Jednog dana vozili smo se autoputem u svom malom kadi-laku sevilji; s jedne strane nalazio nam se veliki kamion s prikolicom, a s druge dugačka kamp-kućica. Taj deo autoputa nije imao propisne bankine i, u trenutku kad su sva tri vozila počela da skreću, na prilično oštrom zavoju, izgledalo je da će obe grdosije da pređu u našu traku. Imali smo osećaj da će nas zdrobiti. Usred svega toga, oglasio se Abraham. Osetila sam da mi se vilica zateže (osećaj ne mnogo drugačiji od zevanja), a potom su moja usta počela nevoljno da izgovaraju ove reči: *Siđi na sledećem izlazu.*

Sišli smo s autoputa i zaustavili se na parkiralištu ispod nadvožnjaka, gde su se Džeri i Abraham satima družili. Bilo je tako uzbuđljivo!

Iako sam se, dok se proces mog prevođenja Abrahama razvijao, iz dana u dan osećala sve prijatnije, zamolila sam Džerija da sve ostane naša mala tajna, jer sam se bojala kako bi drugi mogli da reaguju ako saznaju šta mi se događa. S vremenom, međutim, šaćica najbližih prijatelja počela je da se okuplja da bi razgovarala s Abrahamom, a nekih godinu dana kasnije odlučili smo da otvorimo ova učenja za javnost, što i dan-danas radimo.

Evolucija mog iskustva u prevođenju Abrahamovih vibracija nastavlja se iz dana u dan. Posle svakog seminara smo Džeri i ja iznova zadivljeni njihovom (Abrahamovom) oštromnošću, mudrošću i ljubavlju.

Jednog dana, prasnula sam u grohotan smeh spoznavši: „Kako me je plašila pomisao na tablu koja ispisuje poruke s drugog sveta, a sad sam ja jedna takva tabla!“

Predivna iskustva s Abrahamom se produbljuju

Nikad ne nalazimo prave reči kojima bismo izrazili ono što osećamo prema ovom radu s Abrahamom. Džeri je, izgleda, oduvek znao šta najviše priželjkuje, i našao je načina da veliki deo toga ostvari i pre susreta s Abrahamom. Ali rekao je da mu je Abraham ulio svest o našoj svrsi na Zemlji i apsolutno jasnu predstavu o tome *kako* dobijamo ili ne dobijamo, a s tim i spoznajemo da je kompletna kontrola u našim rukama. Nema „loših“ perioda ni „baksuznih“ dana, i nema potrebe da se prepuštamo plimi koju pokreće neko drugi. Uz to, slobodni smo... mi smo jedini tvorci sopstvenog iskustva – i presrećni smo zbog toga!

Abraham je objasnio da je razlog što smo Džeri i ja ovako savršena kombinacija za ovaj zajednički rad to što je Džerijeva snažna želja prizvala Abrahama, dok sam ja uspela da utišam svoj um i odbacim otpor da bih dozvolila odgovorima da dođu.

Potrebno mi je vrlo malo vremena da pustim da Abraham počne da govori kroz mene. S moje tačke gledišta, samo iznesem nameru: *Abrahame, želim da jasno izgovaram vaše reči*, a potom se usredsredim na disanje. Za samo nekoliko sekundi, osetim Abrahamovo oštroumlje, ljubav i snagu kako narastaju u meni, i onda krećemo...

Razgovaram s Abrahamom

Džeri Hiks

Ova pustolovina s Abrahamom, kroz Ester, nastavlja da me oduševljava, jer sam otkrio beskrajn izvor odgovora na naizgled beskrajn niz pitanja koje moje životno iskustvo kao da ne prestaje da iznedrava.

Tokom prvih nekoliko meseci posle upoznavanja s Abrahamom, Ester i ja smo svakodnevno odvajali malo vremena za razgovor s njim, a ja sam lagano napredovao sa svojim rastućim spiskom pitanja. S vremenom, dok se Ester sve više saživljavala s idejom da je osoba kadra da utiša svoj um i dozvoli ovoj beskrajnoj inteligenciji da teče kroz nju, postepeno smo počeli da proširujemo krug prijatelja i poslovnih saradnika koji su se okupljali da bi s Abrahamom razgovarali o pojedinostima iz svog života.

Na samom početku ovog iskustva, izneo sam Abrahamu svoj spisak gorućih pitanja. Nadam se da će vas zadovoljiti njihovi odgovori na *moja* prva pitanja. Razume se, od tog presudnog trenutka kad sam počeo da obasipam Abrahama *svojim* pitanjima, upoznali smo hiljade ljudi koje su ta pitanja još više produbile, ali i dodale tom spisku sebi važnih pitanja, na koja je Abraham ponudio svoju ljubav i izuzetnu inteligenciju. Ali evo odakle sam ja počeo s Abrahamom.

(Nemam načina da zaista razumem kako je to Ester kadra da pušta Abrahama da govori kroz nju. S moje tačke gledišta, Ester zatvara oči i diše vrlo duboko i tiho. Glava joj se nekoliko trenutaka lagano klata, a potom joj se oči otvaraju i Abraham mi se obraća direktno, ovako kako sledi.)

Mi (Abraham) opisujemo sebe kao učitelja

Abraham: Dobro jutro! Drago nam je što imamo priliku da vas posetimo. Zahvalni smo Ester što nam omogućava ovu komunikaciju i tebi što je u tome bodriš. Smatramo ovu interakciju neizmerno dragocenom, budući da će omogućiti da se predstavimo svojim fizičkim prijateljima. Međutim, osim pukog predstavljanja Abrahama vašem fizičkom svetu, ova knjiga obezbediće predstavljanje uloge nefizičkog u vašem fizičkom svetu, jer su ovi svetovi, znate, neraskidivo povezani. Ne postoji način da se odvoje jedan od drugog.

Takođe, pisanjem ove knjige ispunjavamo dogovor sklopljen mnogo pre no što ste vi dospeli u svoja fizička tela. Mi, Abraham, složili smo se da ćemo se ovde usredsrediti na širu, jasniju i stoga snažniju nefizičku perspektivu, dok ste se vi, Džeri i Ester, složili da u svojim veličanstvenim fizičkim telima napredujete ka proćelju misli i stvaranja. A čim su vaša životna iskustva podstakla u vama jasnu i snažnu želju, složili smo se da je potrebno da se upoznamo, u svrhu moćnog zajedničkog stvaranja.

Džeri, jedva čekamo da odgovorimo na tvoj dugačak spisak pitanja (tako promišljeno pripremljenih i izbrušenih na osnovu suprotnosti tvog životnog iskustva), jer ima mnogo šta što želimo da prenesemo svojim fizičkim prijateljima. Želimo da shvatite veličanstvenost svog bića i želimo da shvatite ko ste zapravo i zašto ste dospeli u ovu fizičku dimenziju.

Uvek je zanimljivo objašnjavati našim fizičkim prijateljima stvari nefizičke prirode, jer sve što vam iznosimo mora potom biti sagledano kroz sočivo vašeg fizičkog sveta. Drugim rečima, Ester prima naše misli, poput radio-signala, na nesvesnom nivou svog bića, da bi ih potom prevela u fizičke reči i koncepte. To što se ovde dešava, jeste savršen spoj fizičkog i nefizičkog.

Budući da smo kadri da vam pomognemo da shvatite postojanje nefizičkog domena iz kojeg govorimo, pomoći ćemo vam i da jasnije shvatite ko ste zapravo. Jer vi ste, u stvari, produžetak onoga što smo mi.

Ovde nas ima mnogo, a okupili smo se zbog svojih trenutno podudarnih namera i želja. U vašem fizičkom okruženju, zovemo se *Abraham* i poznati smo kao *Učitelji*, što znači oni koji trenutno imaju šira shvatanja, koji mogu da povedu ostale u ta šira shvatanja. Znamo da se iz reči ne uči, već samo iz životnog iskustva, ali kombinacija životnog iskustva udruženog s rečima koje definišu i objašnjavaju može da pojača doživljaj učenja – i upravo u tom duhu kazujemo vam ove reči.

Postoje *univerzalni zakoni* koji utiču na sve u kosmosu – na sve nefizičko i sve fizičko. Ovi *zakoni* su apsolutni, oni su večni i sveprisutni (nalaze se svuda). Kad ste akutno svesni ovih *zakona*, i potpuno ih razumete, vaše životno iskustvo se neizmerno poboljšava. Štaviše, tek kad posedujete svesno i efikasno poznavanje ovih *zakona*, kadri ste da budete promišljen tvorac sopstvenog životnog iskustva.

Posedujete unutrašnje biće

Premda ste svakako fizičko biće koje vidite ovde, u svom fizičkom okruženju, mnogo ste više od onoga što vidite svojim fizičkim očima. Vi ste, u stvari, produžetak nefizičke *energije izvora*. Drugim rečima, ono vaše šire, starije, mudrije nefizičko „ja“ usredsređeno je sada u fizičkom biću koje poznajete kao „sebe“. Nefizički deo vas nazivamo *unutrašnjim bićem*.

Fizička bića o sebi često razmišljaju kao o mrtvima ili živima i u tom svom načinu razmišljanja priznaju katkad da su, pre dolaska u svoje fizičko telo, postojala u nefizičkom domenu i da će se, posle svoje fizičke smrti, vratiti u njega. Međutim, malo je ljudi koji zaista shvataju da nefizički deo njih ostaje trajno, snažno i predominantno usredsređen u nefizičkom domenu, dok se *deo* te perspektive uliva u ovu fizičku perspektivu i njihovo *sadašnje* fizičko telo.

Poimanje obeju ovih perspektiva i njihovog međusobnog odnosa od suštinskog je značaja za istinsko razumevanje sebe i načina na koji razumevate ono što ste namerili dolaskom u ovo

fizičko telo. Neki taj nefizički deo nazivaju „višim bićem“ ili „dušom“. Nije važno kako ga nazivate, ali je krajnje dragoceno da shvatite da vaše *unutrašnje biće* postoji, jer tek kad svesno shvatite odnos između sebe i svog *unutrašnjeg bića* imate pravo vođstvo.

Ne želimo da menjamo vaša uverenja

Ne dolazimo da bismo menjali vaša uverenja, već da vas ponovo upoznamo s *većnim zakonima univerzuma*, kako biste mogli biti *hotimičan* tvorac kakav ste i došli da budete, jer nema nekog drugog ko bi u vaše iskustvo privlačio ono što vi dobijate – sve radite sami.

Ne dolazimo da bismo vas naveli da verujete u bilo šta, jer nema ničega u šta verujete, a da mi ne želimo da u to verujete. A dok posmatramo ovu čudesnu fizičku zemaljsku ravan, vidimo veliku raznolikost onoga u šta verujete – a u svekolikoj toj raznolikosti postoji savršena ravnoteža.

Ove *univerzalne zakone* predstavice vam u jednostavnom formatu. Takođe, ponudićemo vam praktične procese putem kojih možete promišljeno pristupati *zakonima* u svrhu postizanja bilo čega što vam je važno. I premda znamo da ćete uživati u kreativnoj kontroli koju ćete otkriti tokom svog sopstvenog životnog iskustva, znamo da će, od svega, najveću vrednost za vas imati sloboda koju ćete otkriti kad naučite da primenjujete *umeće dopuštanja*.

Budući da veći deo vas već zna sve ovo, smatramo da nam je zadatak da vas podsetimo na ono što, na nekom nivou, već znate. Očekujemo da ćete, dok čitate ove reči, ako je to vaša želja, biti korak po korak dovedeni do buđenja – prepoznavanja *totalnog sebe*.

Dragoceni ste svemu što postoji

Naša je želja da ponovo shvatite neizmernu vrednost koju predstavljate za *sve što postoji*, jer se istinski nalazite na proćelju misli i doprinosite univerzumu svakom svojom mišlju, rećju i delom. Niste niža bića koja pokušavaju da nadoknade propušteno, nego tvorci s proćelja misli koji na raspolaganju imaju sve resurse univerzuma.

Želimo da budete svesni svoje vrednosti, jer u odsustvu te svesti, ne privlačite zaveštanje koje vam istinski pripada. U nedostatku samopoštovanja, lišavate sebe svog prirodnog nasleđa neprekidne radosti. I premda univerzum i dalje oseća blagodat svega što doživljavate, naša je želja da i vi, takođe, počnete da žanjete plodove svog truda ovde i sada.

Naša je apsolutna spoznaja da ćete naći ključeve koji će vas odvesti do životnog iskustva koje ste namerili još pre no što ste se pojavili u ovom telu. Pomoći ćemo vam da ispunite svoju životnu svrhu, a znamo da vam je to važno, jer čujemo kako pitate: *Zašto sam tu? Šta mogu da učinim da poboljšam svoj život? Kako da znam šta je ispravno? A mi smo ovde da bismo detaljno odgovorili na sve to. Spremni smo za vaša pitanja.*

Uvod u stanje dobrobiti

Džeri: Abrahame, ono što bih želeo jeste pripremna knjiga, napisana specijalno za one koji žele da imaju svesnu kontrolu nad svojim životnim iskustvom. Želeo bih da sadrži dovoljno informacija i saveta, da bi svaki čitalac mogao odmah da počne da koristi ove ideje i tako odmah oseti povećanje sreće ili dobrobiti koju oseća... Podrazumeva se da će kasnije verovatno želeti dalje pojašnjenje u vezi s nekim konkretnim detaljima.

Abraham: Svi će početi s mesta na kojem se trenutno nalaze, a mi očekujemo da će oni koji traže naći odgovore u ovoj knjizi. Niko od nas ne može u svakom trenutku da ponudi sve što zna ili sve što želi da kaže. Stoga ćemo ovde izneti jasnu osnovu za razumevanje *zakona univerzuma*, znajući da će neke interesovati da zađu i dalje od onoga što je napisano, dok neke i neće. Naš rad se kontinuirano razvija kroz pitanja koja nam se postavljaju kao rezultat podsticajnog delovanja onoga o čemu se ranije razgovaralo. Ono što smo mi ne prestaje da evoluira.

Univerzalni zakoni, definicije

Postoje tri večna univerzalna zakona za koja želimo da vam pomognemo da ih jasnije razumete, kako biste mogli da ih promišljeno, delotvorno i zadovoljavajuće primenjujete u svom fizičkom izrazu života. *Zakon privlačenja* je prvi od zakona koje nudimo, jer ako ga ne razumete i niste u stanju da ga delotvorno primenjujete, tada se drugi zakon, *veština promišljenog stvaranja*, i treći, *umeće dopuštanja*, ne mogu primenjivati. Ako hoćete

da razumete i primenjujete drugi, prvo morate razumeti i delotvorno primenjivati prvi zakon. A morate da budete kadri da razumete i primenjujete drugi zakon, ako hoćete da budete kadri da razumete i primenjujete treći.

Prvi zakon, zakon privlačenja, glasi: *Slično privlači slično*. Iako ovo možda zvuči kao prilično jednostavna tvrdnja, ona definiše najmoćniji zakon u univerzumu – zakon koji utiče na sve, u svakom trenutku. Ne postoji ništa što nije pod uticajem ovog moćnog zakona.

Drugi zakon, veština promišljenog stvaranja, glasi: *Ono o čemu razmišljam i u šta verujem ili očekujem – to jeste*. Ukratko, dobijate ono o čemu razmišljate, želeli vi to ili ne. Promišljena primena razmišljanja zapravo je ono o čemu je reč u veštini promišljenog stvaranja, jer ako ne razumete ove zakone i ne primenjujete ih promišljeno, sasvim je moguće da stvarate po automatizmu.

Treći zakon, umeće dopuštanja, glasi: *Ja sam ono što jesam i spreman sam da dopustim drugima da budu ono što jesu*. Kad ste spremni da dopustite drugima da budu onakvi kakvi su, čak i onda kad oni vama ne dopuštaju to isto, tada može da se kaže da ste *onaj koji dopušta*, ali nije verovatno da ćete dosegnuti tu fazu sve dok prvo ne shvatite *kako* dobijate ono što dobijate.

Tek kad shvatite da drugi ne mogu biti deo vašeg iskustva ukoliko ih putem svog razmišljanja ne pozovete u njega (ili putem pažnje koju im poklanjate), kao i da okolnosti ne mogu biti deo vašeg iskustva ukoliko ih putem svog razmišljanja ne pozovete u njega (ili putem opažanja tih okolnosti), tek tada bićete *onaj koji dopušta*, onakav kakav ste i želeli da budete onda kad ste došli u ovaj izraz života.

Razumevanje ova tri moćna univerzalna zakona i njihova promišljena primena, dovešće vas do radosne slobode koja je rezultat činjenice da ste u stanju da stvarate sopstveno životno iskustvo, baš onakvo kakvo želite da bude. Čim shvatite da vi sami pozivate u svoje iskustvo sve ljude, okolnosti i događaje, i to putem svog razmišljanja, počecete da živite život kakav ste i nameravali kad ste doneli odluku da dođete u ovo fizičko telo. I tako, razumevanje moćnog zakona *privlačenja*, udruženo s namerom da *promišljeno stvarate* svoje životno iskustvo, dovešće na kraju do neuporedive slobode, one koja može da potekne samo iz potpunog razumevanja i primene *umeća dopuštanja*.

Deo drugi

Zakon privlačenja

Univerzalni zakon privlačenja, definicija

Džeri: Dakle, Abrahame, pretpostavljam da je prvo o čemu ćeš nam detaljno govoriti *zakon privlačenja*. Znam da si rekao da je to najmoćniji *zakon*.

Abraham: Ne samo da je *zakon privlačenja* najmoćniji *zakon* univerzuma, već morate i da ga razumete da bi sve ostalo što vam govorimo imalo neku vrednost. Takođe, morate da ga razumete i da biste mogli da nađete logiku u svemu što proživljavate vi ili neko drugi. *Zakon privlačenja* utiče na sve u vašem životu i životima onih oko vas. On je osnova svega što vidite da se manifestuje. On je osnova svega što dolazi u vaše iskustvo. Svest o *zakonu privlačenja* i shvatanje njegovog funkcionisanja od suštinskog su značaja za svrsishodan život. Štaviše, od suštinskog su značaja za radostan život kakav ste došli da živite.

Zakon privlačenja glasi: *Slično privlači slično*. Kad kažete: „Svaka ptica svome jatuu leti“, zapravo govorite o *zakonu privlačenja*. Dokaze za to vidite kad se probudite osećajući se nesrećni, pa stvari tokom dana postaju samo sve gore i gore, da biste na kraju dana rekli: „Nije trebalo da ustajem iz kreveta.“ Vidite dokaze o *zakonu privlačenja* u društvu u kojem živite onda kad vidite da oni koji najviše govore o bolesti, od te bolesti i boluju; kad vidite da oni koji najviše govore o prosperitetu, imaju taj prosperitet. *Zakon privlačenja* evidentan je onda kad podesite svoj radio na talasnu dužinu 88,8FM i očekujete da

primete ono što emituje antenski toranj od 88,8FM, jer shvata-
te da se radio signali između antenskog tornja i vašeg prijemni-
ka moraju *poklapati*.

Kad počnete da razumevate – ili, bolje rečeno, kad počne-
te da se prisećate – ovog moćnog *zakona privlačenja*, dokazi o
njemu, koji vas okružuju, biće lako vidljivi, jer ćete početi da
prepoznajete egzaktnu korelaciju između onoga o čemu raz-
mišljate i onoga što zaista dolazi u vaše iskustvo. Ništa se ne
pojavljuje u vašem iskustvu tek tako. *Vi ga privlačite – sve to.*
Bez izuzetka.

Budući da *zakon privlačenja* reaguje na misli koje gajite u
svakom trenutku, tačno je kad kažemo da *stvarate vlastitu stvar-*
nost. Sve što doživljavate privučeno vam je zato što *zakon privla-*
čenja reaguje na misli koje nudite. Bilo da se sećate nečega iz
prošlosti, opažate nešto u sadašnjosti ili zamišljate nešto iz
svoje budućnosti, misao na koju ste usredsređeni u moćnom
sadašnjem trenutku aktivira u vama vibraciju – a *zakon privlače-*
nja odmah reaguje na nju.

Ljudi često objašnjavaju, upravo onda kad se u njihovom is-
kustvu dešavaju neželjene stvari, da sasvim sigurno nisu *oni sa-*
mi stvorili tako nešto. „Ne bi nikad uradio sebi nešto što ne že-
lim!“, objašnjavaju. A iako znamo da niste namerno doveli tu
neželjenu stvar u svoje iskustvo, ipak moramo objasniti da ste
je samo *vi* mogli izazvati, jer niko drugi osim vas nema moć da
privuče ono što vam dolazi. Usredsređujući se na to nešto ne-
željeno, na suštinu toga, stvorili ste to po *automatizmu*. Budući
da niste razumevali *zakone univerzuma* ili, da tako kažemo, pra-
vila igre, pozvali ste u svoje iskustvo nešto neželjeno, i to tako
što ste tome nečemu poklanjali pažnju.

Da biste bolje razumeli zakon privlačenja, sagledajte sebe kao magnet
koji privlači ka vama suštinu onoga o čemu razmišljate i što osećate. Sto-
ga, ako se osećate debelo, ne možete privlačiti vitkost. Ako se osećate siro-
mašno, ne možete privlačiti prosperitet, i tako dalje. To prkosi zakonu.

Razmišljanje je pozivanje

Što bolje razumete zakon privlačenja, imaćete više interesa da pro-
mišljeno usmeravate svoje misli – jer, dobijate ono o čemu razmišljate,
želeli vi to ili ne.

Bez izuzetka, ono o čemu razmišljate jeste ono što počinjete da po-
zivate u svoje iskustvo. Kad poklonite malu misao nečemu što že-
lite, putem *zakona privlačenja*, ta misao narasta sve veća i posta-
je sve jača. A što veća narasta, misao privlači sve više moći i sve
je sigurnije da ćete doživeti to iskustvo.

Kad vidite nešto što biste voleli da doživite i kažete: „Da,
voleo bih to da imam“, pozivate to u svoje iskustvo putem pa-
žnje koju mu poklanjate. Međutim, kad vidite nešto što ne želi-
te da doživite, uzviknete: „Ne, ne, ne želim to!“, čime pozivate
to u svoje iskustvo putem pažnje koju mu poklanjate. U ovom
univerzumu, koji se zasniva na privlačenju, izuzeci ne postoje.
Pažnja koju nečemu poklanjate uključuje to nešto u vašu vibra-
ciju, a ako dovoljno dugo usmeravate na to svoju pažnju ili
svest, *zakon privlačenja* dovešće ga u vaše iskustvo, jer „ne“ ne
postoji. Da pojasnimo, kad pogledate u nešto i uzviknete: „Ne,
ne želim to da doživim; beži od mene!“ tada ga, zapravo, prizi-
vate u svoje iskustvo, jer u univerzumu zasnovanom na privla-
čenju ne postoji „ne“. Pažnja koju tome poklanjate kazuje mu:
„Tako je, neka mi dođe to što ne želim!“

Srećom, ovde u vašoj fizičkoj vremensko-prostornoj stvar-
nosti, stvari se u vašem iskustvu ne manifestuju trenutno. Po-
stoji čudesan *vremenski razmak* između trenutka kad počnete da
razmišljate o nečemu i trenutka kad se to manifestuje. Ovaj
vremenski razmak pruža vam mogućnost da sve više preusmera-
vate pažnju u pravcu stvari za koje zaista želite da se manife-
stuju u vašem iskustvu. A dugo pre no što se manifestuju (u
stvari, onda kad prvi put pomislite na njih), po tome kako se
osećate jasno vam je da li je to nešto za šta želite da se manife-
stuje ili nije. Ukoliko nastavite da poklanjate pažnju tome –
bez obzira na to da li je to nešto što želite ili što ne želite – to će
doći u vaše iskustvo.

Ovi *zakoni*, čak i ako ne razumete šta čine, utiču na vaše is-
kustvo i onda kad ne znate za njih. I premda možda niste sve-
sni da ste čuli za *zakon privlačenja*, njegovo moćno dejstvo
evidentno je u svim aspektima vašeg životnog iskustva.

Dok razmišljate o onome što ovde čitate i počinjete da uočav-
ate korelaciju između onoga što mislite, onoga što govorite i
onoga što dobijate, počecete da shvatate moćni *zakon privlačenja*.
A kad budete promišljeno usmeravali svoje misli i usredsređiva-

li se na ono što želite da privučete u svoje iskustvo, počete da primete životno iskustvo koje priželjkujete u vezi sa svim.

Vaš fizički svet je prostrano i raznoliko mesto, puno zadivljujućeg mnoštva događaja i okolnosti, od kojih neke odobravate (i voleli biste da ih doživite), a neke ne odobravate (i ne biste voleli da ih doživite). Dolazeći u ovo fizičko iskustvo, niste imali nameru da tražite od sveta da se promeni da bi se prilagodio vašim stavovima o tome kakve bi stvari trebalo da budu, i to tako što će eliminisati sve ono što ne odobravate i dodati ono što odobravate.

Ovde ste da biste oko sebe stvarali svet po svom izboru, istovremeno dopuštajući svetu – onom koji je po izboru drugih – da takode postoji. I mada njihov izbor ni u kom pogledu ne ugrožava vaš, pažnja koju mu poklanjate zaista utiče na vašu vibraciju, te stoga i na vašu tačku privlačenja.

Moje misli imaju magnetsku moć

Zakon privlačenja i njegova magnetska moć sežu u univerzum i privlače misli koje su mu vibraciono slične... i donose ih vama: pažnja koju pridajete određenim temama, vaše aktiviranje misli i odgovor zakona privlačenja na te misli odgovorni su za svaku osobu, svaki događaj i svaku okolnost koji dolaze u vaše iskustvo. Sve ove stvari donesene su u vaše iskustvo putem neke vrste snažnog magnetskog levka, budući da su vibraciono podudarne s vašim mislima.

Dobijate suštinu onoga o čemu razmišljate, bez obzira da li je to nešto što želite ili nije. U prvi mah vam ovo može zvučati uznemirujuće, ali, s vremenom, očekujemo da ćete početi da cenite pravednost, doslednost i apsolutnost ovog moćnog zakona privlačenja. Čim shvatite ovaj zakon i počnete da vodite računa o tome čemu pridajete pažnju, povratice kontrolu nad svojim životnim iskustvom. S tom kontrolom, ponovo ćete se priseliti da ne postoji ništa što želite a što ne možete i postići, i da ne postoji ništa što ne želite a što ne možete odstraniti iz svog iskustva.

Razumevanje zakona privlačenja i prepoznavanje apsolutne korelacije između onoga što mislite i osećate – i onoga što se manifestuje u vašem životnom iskustvu – prouzrokovalaće da budete svesniji podsticajnog dejstva sopstvenih misli. Počeće-

te da uočavate da vaše misli mogu da budu podstaknute nečim što čitate ili gledate na televiziji ili čujete ili vidite iz nečijeg tuđeg iskustva. A kad jednom vidite dejstvo koje zakon privlačenja ima na ove misli, koje počinje kao malo i narasta sve snažnije s pažnjom koje im pridajete, osetićete želju da počnete da usmeravate misli na više onih stvari koje želite da doživite. Naime, o čemu god da razmišljate, i bez obzira na to koji je izvor podstakao te misli... dok prebirate tu misao u glavi, zakon privlačenja stupa u dejstvo i počinje da vam nudi druge misli, razgovore i iskustva slične prirode.

Bez obzira na to da li se prisećate prošlosti, uočavate sadašnjost ili zamišljate budućnost, to radite *upravo sad*, a sve ono na šta se usredsređujete prouzrokuje aktiviranje vibracije na koju reaguje zakon privlačenja. U početku možda u sebi razmišljate o nečemu, ali ako dovoljno dugo mislite o tome, počete da uočavate da drugi ljudi počinju da raspravljaju o tome s vama, budući da zakon privlačenja pronalazi druge koji emituju sličnu vibraciju i dovodi ih pravo do vas. Što se duže usredsređujete na nešto, to postaje sve jače; a što je jača vaša tačka privlačenja prema tome, više se dokaza o tome pojavljuje u vašem životnom iskustvu. *Bez obzira na to da li se usredsređujete na ono što želite ili ono što ne želite, dokazi o vašim mislima neprestano se slivaju prema vama.*

Moje unutrašnje biće komunicira putem emocija

Vi ste mnogo više nego što vidite ovde u svom fizičkom telu, jer iako ste, odista, čudesan fizički tvorac, istovremeno stojite i u drugoj dimenziji. Postoji deo vas, *nefizički* deo vas – mi ga nazivamo vašim *unutrašnjim bićem* – koji postoji ovog časa, dok ste ovde u ovom fizičkom telu.

Vaše emocije su vaš fizički pokazatelj odnosa između vas i vašeg unutrašnjeg bića. Drugim rečima, budući da ste usredsređeni na temu i imate specifičnu viziju i mišljenje o njoj, vaše *unutrašnje biće* takođe je usredsređeno i ima viziju i mišljenje o njoj. *Emocije* koje osećate vaš su pokazatelj podudaranja ili nepodudaranja tih mišljenja. Na primer, možda se nešto desilo i vaše trenutno mišljenje o sebi je da ste mogli postupiti bolje ili da niste pametni ili da ste nedostojni. Pošto je trenutno mišljenje vašeg *unutra-*

šnjeg bića da vam ide sasvim dobro i da ste pametni i večno dostojni, prisutno je definitivno nepodudaranje ovih mišljenja, koje vi onda osećate, kao *negativnu emociju*. S druge strane, kad osećate da ste ponosni na sebe ili da volite sebe ili nekog drugog, vaše trenutno mišljenje se mnogo bliže podudara s onim što tog trenutka oseća vaše *unutrašnje biće*; u tom slučaju, osećali biste *pozitivne emocije* ponosa, ljubavi ili poštovanja.

Vaše *unutrašnje biće*, ili *energija izvora*, uvek vam pruža onu perspektivu koja vam najviše ide u korist, a kad se i vaša perspektiva podudara s tim, dolazi do pozitivnog privlačenja. Drugim rečima, što se bolje osećate, to je bolja i vaša *tačka privlačenja*, i sve bolje ispada za vas. Upporedne vibracije vaše perspektive i vašeg *unutrašnjeg bića* odgovorne su za ovo veličanstveno *vodstvo* koje vam je uvek dostupno.

Budući da *zakon privlačenja* uvek reaguje na vibraciju koju emitujete i ponaša se u skladu s njom, od izuzetne je pomoći ako shvatite da vam vaša emocija omogućava da znate da li ste u procesu stvaranja nečega što želite ili nečega što ne želite.

Često, kad naši fizički prijatelji saznaju za moćni zakon privlačenja i počnu da razumevaju da privlače sebi stvari posredstvom onoga što misle, nastoje da prate svaku misao, osećajući često oprez u pogledu svojih misli. Međutim, praćenje misli je teško, zato što postoji tako mnogo stvari o kojima možete da razmišljate, a *zakon privlačenja* neprestano donosi sve više.

Umesto što nastojite da pratite svoje misli, podstičemo vas da na-prosto obraćate pažnju na to kako se osećate. Jer, ukoliko odabere-te misao koja nije u skladu s načinom kako stvari sagledava onaj slobodoumniji, stariji, mudriji i nežniji deo vašeg *unutrašnjeg bića*, osetićete nesklad, a potom lako preusmeriti svoje misli na nešto zbog čega se osećate bolje i što vam, prema tome, bolje služi.

Kad ste doneli odluku da pređete u ovo fizičko telo, znali ste da ćete imati pristupa ovom divnom *emocionalnom sistemu za navođenje*, jer ste znali da ćete putem svojih divnih, vazda prisutnih emocija, biti kadri da shvatite da li ste zastranili u odnosu na svoju širu spoznaju ili plovite zajedno s njom.

Kad razmišljate u pravcu nečega što želite, osetićete pozitivnu emociju. Kad razmišljate u pravcu nečega što ne želite, osetićete negativnu emociju. I tako, jednostavnim obraćanjem

pažnje na to kako se osećate, znaćete u svakom trenutku iz kojeg pravca vaše moćno, magnetsko biće privlači ono o čemu razmišljate.

Moj sveprisutni emocionalni sistem za navođenje

Vaš čudesni *emocionalni sistem za navođenje* jeste vaša velika prednost, zato što je *zakon privlačenja* uvek na delu, bili vi svesni toga ili ne. Stoga, kad god razmišljate o nečemu što *ne želite* i ostajete usredsređeni na tu misao, po *zakonu* privlačite sve više i više i više, sve dok naposljetku ne privučete podudarne događaje ili okolnosti pravo u svoje iskustvo.

Međutim, ako ste svesni svog emocionalnog sistema za navođenje i osetljivi na to kako se osećate, tada ćete još u početnoj, suptilnoj fazi primetiti da se usredsređujete na nešto što *ne želite* i lako možete da promenite misao, tako da počne da privlači nešto što *želite*. Ukoliko niste osetljivi na to kako se osećate, tada nećete svesno primećivati da razmišljate u pravcu onoga što ne želite i vrlo lako možete privući nešto vrlo obimno i moćno, a što niste želeli i s čime ćete docnije vrlo teško izaći na kraj.

Kad vam sine neka ideja i jedva čekate da je sprovedete u delo, to znači da se vaše *unutrašnje biće vibraciono podudara* s tom idejom, a vaša pozitivna emocija je pokazatelj da se vibracija vaše misli ovog časa podudara s vibracijom vašeg *unutrašnjeg bića*. To je, u stvari, ono što opisujemo kao *inspiraciju*: za trenutak, savršeno se podudarate s širom perspektivom svog *unutrašnjeg bića* i, zbog tog sklada, primete od njega jasnu komunikaciju, ili *vodstvo*.

Šta ako želim da se to desi brže?

Zbog *zakona privlačenja*, podudarne misli bivaju privučene jedna drugoj i, za to vreme, postaju snažnije. A dok postaju snažnije – i stoga bliže manifestaciji – emocija koju osećate takođe se srazmerno povećava. Kad se usredsredite na nešto što priželjkujete, tada će se, putem *zakona privlačenja*, privlačiti sve više i više misli o tome što priželjkujete, a vi ćete osećati još pozitivniju emociju. *Stvaranje nečega možete da ubrzate prosto tako što ćete pridavati tome više pažnje – zakon privlačenja stara se o ostalom i dovodi vas do suštine predmeta vaših misli.*

Reči *želeti* ili *priželjkivati* definisali bismo na sledeći način: *usredsređivati pažnju* ili *misliti o nečemu*, doživljavajući za to vreme pozitivnu emociju. Kad pridajete pažnju nečemu i za to vreme osećate samo pozitivnu emociju, to nešto će vrlo brzo doći u vaše iskustvo. Ponekad čujemo kako naši fizički prijatelji izgovaraju reči kao što su *želim* ili *priželjkujem*, osećajući istovremeno *sumnju* ili *strah* da se ta njihova želja ne može ostvariti. S naše tačke gledišta, nije moguće imati čistu želju i u isto vreme osećati negativnu emociju.

Čista želja uvek je praćena pozitivnom emocijom. Možda se zato ljudi ne slažu s našom upotrebom reči *želeti* ili *priželjkivati*. Često tvrde da „želja“ podrazumeva neku vrstu nedostatka i protivrečna je svom značenju, i mi se slažemo s tim. Međutim, problem nije u reči ili etiketi po sebi, već, umesto toga, u stanju emocije koja se izražava za vreme upotrebe reči.

Naša je želja da vam pomognemo da shvatite da s bilo kog mesta na kojem se nalazite možete stići gde želite, bez obzira na to gde se nalazite ili koje je vaše trenutno stanje. Najvažnije od svega je da shvatite da je vaše trenutno psihičko stanje, ili vaš stav, osnova s koje ćete privući još. Prema tome, moćan i dosledan *zakon privlačenja* reaguje na sve u ovom vibracionom univerzumu – spajajući ljude s podudarnim vibracijama, spajajući situacije s podudarnim vibracijama i spajajući misli s podudarnim vibracijama. Zaista, sve u vašem životu, od načina na koji vam misli prolaze umom do ljudi s kojima se mimoilazite u saobraćaju, jeste takvo kakvo je blagodareći *zakonu privlačenja*.

Kako želim da vidim sebe?

Većini vas stvari se u životu odvijaju dobro i želite da se tako i nastavi, ali ima i stvari za koje biste želeli da su drugačije. Da bi se te stvari promenile, potrebno je da ih vidite onakve kakve želite da budu, a ne onakve kakve jesu. Većina misli koje verovatno gajite u vezi su sa stvarima koje uočavate, što znači da ono što *jeste* dominira vašim fokusom, pažnjom, vibracijom, te prema tome i vašom *tačkom privlačenja*. Ovo se dodatno povećava time što oni oko vas uočavaju vas.

Dakle, kao rezultat prekomerne količine pažnje koju većina vas pridaje svojoj trenutnoj situaciji (*što jeste*), promene se dešavaju vr-

lo sporo ili se uopšte i ne dešavaju. U vaš život dotiče stabilan priliv različitih ljudi, ali suština ili tema tih iskustava ne menja se mnogo.

Da biste izveli istinsku pozitivnu promenu u svom iskustvu, morate da zanemarite stvari kakve su sada – kao i to kako vas vide drugi – i pridate mnogo više pažnje tome kakve želite da stvari budu. Uz malo vežbe, izmenićete svoju *tačku privlačenja* i doživeti znatnu promenu u svom životnom iskustvu. Bolest može da se pretvori u zdravlje, nedostatak izobilja može da postane izobilje, loši odnosi mogu se zameniti dobrima, zbunjenost jasnoćom, i tako dalje.

Namernim usmeravanjem misli – umesto da prosto opažate ono što se oko vas dešava – počecete da menjate vibracioni obrazac na koji reaguje *zakon privlačenja*. S vremenom, uz mnogo manje truda nego što možda trenutno verujete, više nećete – regovanjem na to kako vas drugi doživljavaju – stvarati budućnost tako sličnu vašoj prošlosti i sadašnjosti. Umesto toga, bićete moćan promišljeni tvorac sopstvenog iskustva.

Teško da ćete videti vajara kako samo baci veliki grumen gline na radni sto i onda uzvikne: „Uh, nije ispalo kako treba!“ On zna da mora da zarije ruke u tu glinu i oblikuje je, ako hoće da se vizija u njegovoj glavi poklopi s glinom na stolu. Raznolikost vašeg životnog iskustva daje vam glinu od koje ćete oblikovati svoje životno iskustvo; puko opažanje tog životnog iskustva, onakvog kakvo je, a da ga se pri tom ne dočepate i ne oblikujete ga tako da se podudara s vašim željama, nije zadovoljavajuće – i nije ono što ste imali na umu kad ste odlučili da dođete u ovu prostorno-vremensku stvarnost. Želimo da razumete da se vaša glina, bez obzira na to kako sada možda izgleda, dá oblikovati. Bez izuzetka.

Dobrodošao na planetu Zemlju, maleni

Možda smatrate da bi vam bilo lakše da ste ove reči čuli prvog dana svog životnog iskustva na planeti Zemlji. A da smo vam se obratili prvog dana vašeg fizičkog životnog iskustva, evo šta bismo vam rekli:

Dobrodošao na planetu Zemlju, maleni... Nema ničega što ne možeš biti, raditi ili imati. Ti si veličanstveni tvorac i ovde si zbog svoje moćne i promišljene želje da budeš ovde. Primenio si čudesno umeće

promišljenog stvaranja i, blagodareći svojoj sposobnosti da to učiniš, dospeo si ovamo.

Kreni napred, misleći na ono što želiš, privlačeći životna iskustva koja će ti pomoći da odlučiš šta želiš, a kad odlučiš, misli samo na to.

Najveći deo vremena provodićeš prikupljajući podatke – podatke koji će ti pomoći da uvidiš šta je ono što želiš... Tvoj stvarni zadatak je da odlučiš šta želiš i potom se usredsrediš na to, jer ćeš to tako i privlačiti. To je proces stvaranja: razmišljanje o onome što želiš, i to toliko jasno da tvoje unutrašnje biće ponudi emociju. A dok emituješ misao kombinovanu s emocijom, postaješ najsnažniji od svih magneta. To je proces putem kojeg ćeš u svoje iskustvo privući ono što želiš.

Mnogo onoga o čemu ćeš razmišljati neće biti snažno u svom privlačenju, a ni u početku – osim ako ne ostaneš usredsređen dovoljno dugo da to postane nešto više. Naime, s povećanjem kvantiteta, povećava se i snaga. A s povećanjem kvantiteta i snage, jačace i emocija koju ćeš osećati iz svog unutrašnjeg bića.

Kad gajiš misli koje za sobom povlače emociju, pristupaš moći univerzuma. Kreni napred (rekli bismo vam) ovog prvog dana svog životnog iskustva, znajući da je tvoj zadatak da odlučiš šta je ono što želiš – i da se potom usredsrediš na to.

Međutim, ne obraćamo vam se prvog dana vašeg životnog iskustva. Ovde ste već neko vreme. Većina vas sagledava sebe ne samo sopstvenim očima (zapravo, čak ne ni pre svega sopstvenim očima), nego očima drugih; prema tome, *mnogi od vas trenutno nisu u onom stanju u kojem žele da budu.*

Da li je moja „stvarnost“ stvarno baš tako stvarna?

Nameravamo da vam ponudimo proces putem kojeg možete da dostignete stanje po svom izboru, kako biste mogli da pristupite moći univerzuma i počnete da privlačite teme po svojoj želji, umesto one za koje osećate da su vaše stvarno stanje. Naime, iz naše perspektive, *postoji vrlo velika razlika između onoga što sada postoji – što zovete svojom „stvarnošću“ – i onoga što vaša stvarnost stvarno jeste.*

Čak i ako bivstvujete u telu koje nije zdravo ili onom koje nije veličine, oblika ili vitalnosti po vašem izboru; ako imate način života koji vas ne zadovoljava; ako vozite automobil kojeg se stidite; ako stupate u interakcije s osobama koje vam ne donose zadovoljstvo... želimo da vam pomognemo da shvatite

da to, iako izgleda kao vaše stanje, ne mora biti. *Vaš stanje jeste ono što u svakom trenutku osećate u vezi sa samim sobom.*

Kako da povećam svoju magnetsku snagu?

Misli koje gajite a koje ne donose sa sobom snažnu emociju, ne poseduju veliku magnetsku snagu. Drugim rečima, mada svaka vaša misao poseduje kreativan potencijal ili magnetski privlačni potencijal, vaše misli, u kombinaciji sa snažnom emocijom, jesu ono najsnažnije. Naravno, najveći deo vaših misli, prema tome, nema veliku privlačnu moć. One, u manjoj ili većoj meri, održavaju ono što već privlačite.

Dakle, zar ne možete da uvidite koliko bi vam vredelo da utrošite 10 ili 15 minuta dnevno na namerno gajenje snažnih misli koje pobuđuju divne, snažne, strastvene, pozitivne emocije, kako biste u svoje životno iskustvo privukli okolnosti i događaje koje želite? (Mi smatramo da je to veoma dragoceno.)

Ovde ćemo vam ponuditi proces putem kojeg možete svakodnevno provesti malo vremena namerno privlačeći u svoje iskustvo zdravlje, vitalnost, prosperitet, pozitivne interakcije s drugima... sve ono što, po vašem mišljenju, čini vašu viziju savršenog života. A to će biti ono što će promeniti stvari, prijatelji. Naime, kad nameravate i primete, nećete primati samo korist od onoga što ste stvorili, nego ćete primati i novu perspektivu, od koje će vaše namere biti drugačije. U tome je suština evolucije i razvoja.

Abrahamov proces kreativne radionice

Evo kakav je to proces: svakog dana ćete odlaziti na jednu vrstu *kreativne radionice* – ne neko dugo vreme – petnaest minuta je sasvim dovoljno; nije potrebno više od dvadeset. Ova *radionica* ne mora se odvijati svakog dana na istom mestu, ali dobro je da to bude mesto na kojem vas neće ometati ili prekidati. Na tom mestu nećete zalaziti u izmenjeno stanje svesti; to nije stanje meditacije. To je stanje upućivanja misli onome što želite, s takvom jasnoćom da vaše unutrašnje biće reaguje nudeći potvrđujuće emocije.

Pre no što otpočnete ovaj proces, važno je da budete srećni, jer ako tamo odete nesrećni ili ne osećajući nikakvu emociju, tada vaš rad neće imati nikakvu naročitu vrednost, jer tamo neće biti vaše moći privlačenja. Kad kažemo „srećni“, ne govorimo o tome da bi trebalo da skakućete naokolo od ushićenja. Mislimo na uzvišen osećaj vedrine, onaj osećaj da je sve u redu. Stoga, preporučujemo da uradite sve što je u vašoj moći da biste postali srećni. Proces je drugačiji za svakog od vas. Za Ester, na primer, slušanje muzike je vrlo brz način da je obuzme to uzvišeno osećanje radosti – ali to se ne postiže bilo kojom muzikom, pa čak ne i svaki put istom muzikom. Za neke od vas, to je interakcija sa životinjama ili blizina vode, ali kad vas obuzme taj dobar osećaj, tada sedite – vaša radionica je počela.

Vaš posao ovde, u ovoj radionici, jeste da asimilujete podatke koje prikupljate iz svog stvarnog životnog iskustva (kroz interakcije s drugima i kretanje po vašem fizičkom okruženju). Vaš zadatak ovde je da objedinite te podatke u nekoj vrsti slike samog sebe, one koja vas zadovoljava i koja vam prija.

Vaše životno iskustvo izvan ove radionice biće od velike vrednosti, jer dok se krećete kroz svoj dan, bez obzira na to šta radite – idete na posao, radite po kući, družite se s partnerom, prijateljima, decom ili roditeljima – ako ćete svoje vreme koristiti s namerom da prikupljate podatke i tragate za stvarima koje vam se dopadaju, a koje možete uneti u svoju radionicu – ustanovićete da vam je svaki dan zabavan.

Da li ste ikad otišli u kupovinu s nešto para u džepu i namerom da nađete nešto što ćete kupiti? Dok ste razgledali, iako ste videli mnogo stvari koje niste želeli, namera vam je bila da nađete nešto što želite i date novac za to. Dakle, upravo na taj način bismo želeli da gledate na svaki dan svog životnog iskustva... kao da imate pun džep nečega što ćete razmeniti za ove podatke koje prikupljate.

Na primer, možda vidite nekog ko je po prirodi veseo. Pohranite taj podatak, s namerom da ga kasnije unesete u svoju radionicu. Možda vidite nekog ko vozi kola koja vam se dopadaju; pohranite taj podatak. Možda vidite zanimanje koje vam se dopada... Šta god da vidite, a dopadne vam se, upamtite to. (Možete čak i zapisati.) Kad vidite nešto za šta mislite da biste voleli da se nađe u vašem životnom iskustvu, vidite sebe kako

pohranjujete taj podatak u svojevrsnu mentalnu banku. Potom, kad odete u svoju radionicu, možete početi da asimilujete podatke, a za to vreme, pripremićete sliku sebe iz koje ćete početi da u svoje iskustvo privlačite suštinu onoga što vam prija.

Ako ste kadri da prihvatite spoznaju da je vaš stvarni zadatak – bez obzira na to koje su ostale aktivnosti koje obavljate – da gledate naokolo u potrazi za onim što želite, s namerom da unesete to u svoju radionicu kako biste stvorili viziju sebe iz koje ćete privlačiti – tada ćete doći do spoznaje da nema ničega što ne možete biti, raditi ili imati.

Nalazim se u svojoj kreativnoj radionici

Dakle, osećate se srećno i sedite u svojoj radionici. Evo jednog primera posla koji možete obavljati u njoj:

Volim da budem ovde; prepoznajem vrednost i snagu ovog trenutka. Ovde se osećam veoma dobro.

Vidim sebe u svojevrsnom totalnom paketu, onom za koji znam da je moje sopstveno delo, a svakako je paket po mom izboru. Na ovoj slici sebe, pun sam energije – nisam umoran, i zaista se kroz životno iskustvo krećem bez otpora. Dok gledam sebe kako klizim naokolo, ulazim i izlazim iz kola, zgrada, prostorija, razgovora i životnih iskustava, vidim sebe kako plutam bez napora, udobno i srećno.

Vidim sebe kako privlačim samo one koji su u skladu s mojom trenutnom namerom. I iz časa u čas mi je sve jasnije šta želim. Kad uđem u svoja kola i krenem negde, vidim sebe kako tamo stižem zdrav, odmoran i na vreme, i spreman za sve što tamo imam da radim. Vidim sebe savršeno odevenog, baš onako kako volim. A lepo je znati da nije važno šta se dopada drugima, pa čak ni šta drugi misle o onome što se meni dopada.

Ono što je važno jeste da budem zadovoljan sobom, a kad se vidim, sasvim sigurno jesam.

Priznajem da sam neograničen u svim aspektima svog života... Imam neograničen bankovni račun, i dok vidim sebe kako se krećem kroz životna iskustva, ushićuje me saznanje da ne postoji ništa što mi se dopada, a što je ograničeno novcem. Sve odluke donosim bazirajući ih na tome želim li neko isku-

stvo ili ne – a ne na tome mogu li da ga priuštim. Zato što znam da sam magnet koji privlači svaki prosperitet, zdravlje i odnose koje odaberem.

Biram apsolutno i kontinuirano izobilje, jer shvatam da u univerzumu nema granica izobilju i da svojim privlačenjem izobilja ne ograničavam druge ljude... Ima dovoljno za sve. Ključ je u tome da svako od nas to vidi i poželi – i potom će svako to i privlačiti. Prema tome, biram „neograničeno“, bez obaveze da pravim veliku zalihu – jer shvatam da imam moć da privučem ono što želim, u koju god svrhu da želim. I dok razmišljam o nečemu drugom što želim, novac mi lako pritiče, tako da je moje snabdevanje izobiljem i prosperitetom neograničeno.

U svim oblastima mog života postoje aspekti izobilja... Vidim sebe okruženog drugima sličnim meni, koji, kao i ja, žele da se razvijaju; koji su privučeni meni mojom spremnošću da ih puštam da budu, rade ili imaju šta god žele, dok istovremeno nemam potrebe da u svoje iskustvo privlačim one stvari koje se njima možda dopadaju, ali meni ne. Vidim sebe u interakcijama s drugima; kako razgovaram, smejem se i uživam u onome što je u njima savršeno, dok oni uživaju u onome što je savršeno u meni. Svi cenimo jedni druge i niko od nas ne kritikuje ili uočava one stvari koje nam se ne dopadaju.

Vidim sebe u savršenom zdravlju. Vidim sebe u apsolutnom prosperitetu. Vidim sebe punog života, iznova punog poštovanja za ovo fizičko životno iskustvo koje sam toliko želeo da sam odlučio da postanem fizičko biće. Veličanstveno je biti ovde kao fizičko biće, donositi odluke svojim fizičkim mozgom, ali pristupati moći univerzuma kroz moć zakona privlačenja. A upravo iz ovog čudesnog stanja privlačim sada još toga istog. Dobro je. Zabavno je. Veoma mi se dopada.

Izaći ću iz ove radionice s namerom da – tokom ostatka dana – potražim još onoga što mi se dopada. Lepo je znati da, ako vidim nekog prosperitetnog, ali bolesnog, ne moram da unesem u svoju radionicu ceo paket, već samo onaj njegov deo koji mi se dopada. Stoga ću uneti primer prosperiteta i izostaviti primer bolesti. Moj posao je, zasad, gotov.

Nisu li svi zakoni univerzalni zakoni?

Džeri: Abrahame, govorio si o tri glavna univerzalna zakona. Postoje li neki zakoni koji nisu univerzalni?

Abraham: Postoje mnogi koje možeš zvati zakonima. Rezervišemo svoju definiciju zakona za one stvari koje su univerzalne. Drugim rečima, kad uđete u ovu fizičku dimenziju, imate slaganje vremena, slaganje gravitacije i slaganje ove percepcije prostora; ali ta slaganja nisu univerzalna, jer postoje dimenzije koje ne dele ta iskustva. U mnogim slučajevima, tamo gde se može upotrebiti reč zakon, umesto toga bismo upotrebili reč slaganje. Nema drugih univerzalnih zakona za koje čekamo da vam ih docnije protumačimo.

Kako da najbolje iskoristim zakon privlačenja?

Džeri: Postoji li više različitih načina na koje možemo svesno ili promišljeno iskoristiti ovaj zakon privlačenja?

Abraham: Poćemo tako što ćemo reći da ga uvek koristite, bilo da ste toga svesni ili ne. Ne možete prestati da ga koristite, jer je sastavni deo svega što radite. Međutim, cenimo tvoje pitanje, jer želiš da razumeš kako da ga koristiš promišljeno, za ostvarenje onoga što hotimično priželjkuješ.

Najvažniji deo promišljenog korišćenja ovog zakona privlačenja jeste svest o njegovom postojanju. Budući da zakon privlačenja uvek reaguje na vaše misli, važno je da ih promišljeno fokusirate.

Birajte teme koje su vam zanimljive i razmišljajte o njima na način koji vam čini dobro. Drugim rečima, tražite pozitivne aspekte tema koje su vam važne. Kad odaberete misao, zakon privlačenja će delati u skladu s njom, privlačeći druge slične misli, čineći tako tu misao još snažnijom.

Ostanete li usredsređeni na odabranu temu, vaša tačka privlačenja za tu temu postaće mnogo snažnija nego ako se vaš um prebacuje s teme na temu. Postoji ogromna snaga u usredsređivanju.

Kad promišljeno birate o čemu ćete misliti, šta ćete raditi, pa čak i s kojim ćete ljudima provoditi vreme, osetićete blago-

dati *zakona privlačenja*. Kad provodite vreme s ljudima koji vas cene, to podstiče vaše sopstvene misli kojima izražavate poštovanje. Kad provodite vreme s ljudima koji vide samo vaše mane, tada njihova percepcija vaših mana često postaje vaša *tačka privlačenja*.

Kad dođete do spoznaje da sve čemu poklanjate pažnju postaje sve veće (zato što *zakon privlačenja* kaže da mora), možete postati probirljiviji u pogledu toga čemu ćete uopšte pridati pažnju. Mnogo je lakše preusmeriti misli u ranim fazama razmišljanja, pre no što misao uzme velikog maha. Međutim, misao je moguće preusmeriti u svakom trenutku.

Mogu li u trenutku da preokrenem svoj kreativni zamah?

Džeri: Recimo da postoje oni kod kojih se već nešto dešava, na osnovu njihovih ranijih misli, i sad su rešili da žele naglo da promene pravac svog stvaranja. Zar tu ne postoji faktor brzine? Zar ne moraju prvo da uspore ono što je već u procesu stvaranja? Ili mogu istog trenutka početi da stvaraju u drugom pravcu?

Abraham: Postoji faktor brzine prouzrokovan *zakonom privlačenja*. *Zakon privlačenja* kaže: *Slično privlači slično*. Prema tome, bez obzira na to koju ste misao aktivirali svojom pažnjom, ona postaje sve veća. Međutim, želimo da shvatite da je povećavanje brzine nešto postepeno. Prema tome, umesto da pokušavate da promenite pravac neke misli, radije se usredsredite na drugu misao.

Recimo da razmišljate o nečemu što ne želite i radite to već neko vreme, tako da je kod vas posredi snažan negativan zamah. Ne bi bilo moguće da odjednom počnete da gajite sasvim drugačiju misao. Štaviše, sa svog stanovišta, ne biste čak imali pristupa toj vrsti misli – *ali mogli biste odabrati misao koja vam malo više prija od onoga o čemu ste dotad razmišljali, pa još jednu, pa još jednu, sve dok postepeno ne uspete da promenite pravac svojih misli*.

Drugi efikasan proces promene pravca vaših misli jeste da sasvim promenite predmet razmišljanja, namerno potraživši pozitivan aspekt nečega. Ako ste sposobni da to uradite i spremni da pokušate da ostanete neko vreme usredsređeni na tu pri-

jatniju misao, tada je, budući da *zakon privlačenja* sada reaguje na vaše misli, ravnoteža vaših misli poboljšana. A kad se vratite na svoju prethodnu negativnu misao, budući da ste sada u drugačijem vibracionom modalitetu, ta misao biće donekle pod uticajem vašeg vibracionog napredovanja. Malo-pomalo, unapredićete vibracioni sadržaj odabranog predmeta razmišljanja, a s tim će i sve ostalo u vašem životu početi da se pomera u pozitivnijem smeru.

Kako osoba može da prevaziđe razočaranje?

Džeri: Za pojedinca koji pokušava da izvede oštar zaokret u pozitivnom pravcu svog prosperiteta ili zdravlja, a faktor brzine već ga vodi u drugom pravcu, koliko vere ili ubeđenja bi bilo potrebno da prevaziđe svoje razočaranje i kaže: „Pa dobro, znam da će mi na kraju ipak krenuti“, čak iako zasad nikako da krene?

Abraham: Vidite, sa svoje tačke razočaranja, privlačite samo još više onoga što vas razočarava... Najbolji način, zaista, jeste razumevanje procesa stvaranja. U tome je vrednost *kreativne radionice* i potom odlaska na mesto odakle sve vidite onakvo kakvo želite da bude; gledate sve dok ne poverujete toliko iskreno da to počne da stvara emociju – a iz *tog* stanja, privlačićete onakvo kakvo želite da bude.

Razočaranje je *komunikacija iz vašeg unutrašnjeg bića, koje vam daje do znanja da ono na šta ste usredsređeni nije ono što želite. Ako ste osetljivi na to kako se osećate, tada će vam i samo razočaranje dati do znanja da ono o čemu razmišljate nije ono što želite da doživite*.

Šta izaziva talase neželjenih dešavanja širom sveta?

Džeri: Godinama već gledam vesti ili druge emisije u kojima čujem izveštaje o otmicama aviona, terorističkim akcijama, zlostavljanju dece, masovnim ubistvima ili sličnim negativnim stvarima – i odmah potom usledi talas sličnih događaja gotovo u celom svetu. Da li nastaju kroz isti proces?

Abraham: Pažnja koja se pridaje nečemu povećava razmere toga, jer pažnja povećava vibracije tog predmeta, a *zakon privlačenja* reaguje na aktivirane vibracije.

Oni koji možda planiraju otmicu aviona dodaju snagu toj misli, ali oni koji su *uplašeni* zbog mogućnosti otmice takođe čine tu misao snažnijom – jer kroz pažnju koju poklanjate neželjenim stvarima samo im dodajete snagu. Vidite, oni koji imaju jasnu nameru da ne privlače nikakve negativne informacije u svoje iskustvo, verovatno uopšte i ne gledaju vesti.

Postoji toliko mnogo različitih namera i kombinacija namera, da nam je, uopšte uzev, vrlo teško da ukažemo na to kako da ih čovek ostvari... Svakako, ove vesti samo pogoršavaju situaciju. Naime, sve se više i više ljudi usredsređuje na ono što ne želi i na taj način doprinosi stvaranju onoga što ne želi. Njihova emocionalna snaga dodaje veliki uticaj na ukupna dešavanja u vašem svetu. U tome je suština svesti mase.

Može li pažnja koja se pridaje medicinskim procedurama privući još istih?

Džeri: Danas se na televiziji često mogu videti snimci hirurških zahvata. Smatrate li da se time zapravo povećava broj hirurških zahvata koji će se stvarno događati po glavi stanovnika? Drugim rečima, kad pojedinac gleda na televiziji snimke ili prenose medicinskih procedura, da li automatski postaje vibraciono podudarniji s njihovom suštinom?

Abraham: Kad pridajete pažnju nečemu, vaš potencijal za privlačenje istog povećava se. Što su pojedinosti upečatljivije, pridavaćete toj stvari više pažnje i veća je verovatnoća da ćete je privući u svoje iskustvo. A svaka negativna emocija koju osećate dok gledate ovakvo nešto za vas je pokazatelj da privlačite negativno.

Naravno, bolest ne dolazi odmah, stoga često ne pravite korelaciju između svojih misli, negativne emocije koja ih prati i rezultujuće bolesti, ali oni su neosporno povezani. *Pažnjom koju nečemu pridajete privlačite to bliže sebi.*

Srećom, zbog *vremenskog razmaka*, vaše misli se ne pretvaraju istog časa u stvarnost, tako da imate obilje prilika da promenite pravac svog razmišljanja (po tome kako se osećate) i promenite taj pravac uvek kad ustanovite da osećate negativnu emociju.

Stalni priliv pojedinosti o bolestima ima veliki uticaj na povećanje broja obolelih u našem društvu. Dozvolite li sebi da se usredsredite na neprestanu barožnu vatru neprijatnih statističkih podataka koji se odnose na beskrajnu bujicu mogućih fizičkih boljki, to će zasigurno uticati na vašu ličnu tačku privlačenja.

Umesto toga, mogli biste da nadete načina da usredsredite svoju pažnju na one stvari koje *želite* da privučete u svoje iskustvo, jer u šta god da gledate, to i privlačite... *Što više razmišljate o bolestima i brinete o njima – to više privlačite bolesti.*

Da li bi trebalo da potražim uzrok svojih negativnih emocija?

Džeri: Pretpostavimo da koristimo proces *kreativne radionice*, usredsređivanje na stvari koje želimo, ali kasnije, ako se nalazimo izvan *radionice* i osetimo negativnu emociju, predlažete li da pokušamo da ustanovimo šta je prouzrokovalo tu negativnu emociju? Ili predlažete da naprosto mislimo na neku od onih stvari koje želimo, a na koje bismo mislili i u *radionici*?

Abraham: Snaga *procesa kreativne radionice* jeste u tome da predmet razmišljanja, što mu pridajemo više pažnje, postaje sve jači; postaje vam lakše razmišljati o njemu i počinje češće da se pojavljuje u vašem iskustvu. Kad god ste svesni da osećate negativnu emociju, važno je da shvatite da, premda toga možda niste svesni, upravo vodite negativnu *radionicu*.

Kad god uhvatite sebe da osećate negativnu emociju, naš je predlog da pokušate lagano da odvučete misli na nešto što *želite* da doživite i, malo-pomalo, promenite svoju naviku da razmišljate o takvim stvarima. Kad god ste u stanju da identifikujete nešto što *ne želite*, tada uvek možete da identifikujete šta je ono što *želite*. A budući da to stalno ponavljate, vaš obrazac razmišljanja – o svim temama koje su vam važne – prebacivaće se sve više u pravcu onoga što *želite*. Drugim rečima, postepeno ćete graditi mostove od svojih trenutnih uverenja o stvarima koje *ne želite* do uverenja o stvarima koje *želite*.

Primer premošćavanja nepoželjnog uverenja

Džeri: Možete li da date primer onoga što podrazumevate pod „premošćavanjem uverenja“?

Abraham: Vaš sistem za emocionalno navođenje najbolje funkcioniše onda kad iznosite kontinuirane, promišljene namere u vezi s onim što želite. Prema tome, recimo da ste u svojoj *radionici* namerili savršeno zdravlje; vizualizovali ste sebe kao zdravo, vitalno biće. Sada se krećete kroz svoj dan, seli ste da ručate s prijateljicom, a ona vam priča o svojoj bolesti. Dok ona priča, shvatate da vam taj razgovor pričinjava veliku neprijatnost i nelagodu... Šta se dešava? Vaš sistem za navođenje ukazuje vam na to da *ono što slušate i ono o čemu razmišljate – to jest, ono o čemu govori vaša prijateljica – nije u skladu s vašom namerom*. Tada donosite vrlo jasnu odluku da sprečite da razgovor zadre još dublje u temu bolesti. Stoga pokušavate da promenite temu, ali vaša prijateljica je vrlo uzbuđena i emocionalno privučena ovoj temi, pa vraća razgovor na svoju bolest. Zvona vašeg sistema za navođenje ponovo počinju da zvone na uzburu.

Razlog što osećate negativnu emociju nije samo to što vaša prijateljica priča o nečemu što vi ne želite. *Vaša negativna emocija je vaš pokazatelj da imate uverenja suprotna sopstvenoj želji*. Tema koju vam je nametnula prijateljica samo je aktivirala u vama uverenja koja osporavaju vašu želju za zdravljem. Prema tome, to što ćete se kloniti ove prijateljice i razgovora s njom neće promeniti ta uverenja. Neophodno je da počnete, upravo odatle gde se sad nalazite, usred tog uverenja, i idete postepeno, gradite most, da tako kažemo, do uverenja koje je u većem skladu s vašom željom za zdravljem.

Od pomoći je, kad god osećate negativnu emociju, da zastanete i priznate o čemu ste razmišljali onda kad se pojavila negativna emocija. Kad god osetite negativnu emociju, ona vam uvek govori da razmišljate o suprotnom od onoga što u stvari želite. Prema tome, pitanja kao što su: „O čemu sam razmišljao kad se pojavila ova negativna emocija?“ i „Šta je ono želim u vezi s ovim?“ pomoći će vam da shvatite da ste ovog časa usredsređeni na direktnu suprotnost onome što zaista želite da privučete u svoje iskustvo.

Na primer: „O čemu sam razmišljao kad se pojavila ova negativna emocija? Razmišljao sam o tome da je počela sezona gripa i prisetio se da sam prošle godine imao baš težak grip. Ne samo da nisam mogao da idem na posao i da radim mnoge druge stvari koje volim, već sam se i danima osećao baš jadno. Šta je ono što *želim*? Želim da ove godine ostanem zdrav.“

Međutim, reći samo „želim da ostanem zdrav“ obično nije dovoljno u ovim okolnostima, zato što su vaše sećanje na lanjski grip i, prema tome, vaše uverenje o verovatnoći da ćete ga ponovo dobiti, mnogo jači od vaše želje da ostanete zdravi.

Pokušaćemo da premostimo vaše uverenje na sledeći način:

Ovo je doba godine kad se obično razbolim od gripa.

Ne želim da ove godine dobijem grip.

Nadam se da ove godine neću dobiti grip.

Čini se kao da se svi razbolevaju.

Možda preterujem. Ne razbole se baš svi od gripa.

Štaviše, bilo je mnogo sezona gripa kad se ja nisam razboleo.

Ne dobijam ja grip baš svake godine.

Moguće je da će i ova sezona gripa proći a da se ne razbolim.

Dopada mi se pomisao da sam zdrav.

Razbolevao sam se od gripa pre nego što sam shvatio da mogu da kontrolišem svoje iskustvo.

Sad kad shvatam moć sopstvenih misli, stvari se menjaju.

Sad kad shvatam moć zakona privlačenja, stvari se menjaju.

Nije neophodno da ove godine prođem kroz iskustvo gripa.

Nije neophodno da prođem kroz bilo koje iskustvo koje ne želim.

Imam mogućnost da usmerim svoje misli prema onome što želim da iskusim.

Dopada mi se pomisao da vodim svoj život ka stvarima koje želim da iskusim.

Sada ste premostili uverenje. Ako se negativna misao vrati – a to se izvesno vreme može dešavati – jednostavno promišljene usmeravajte svoje misli i naposljetku će sasvim prestati da se javlja.

Jesu li moje misli u mojim snovima, gde stvaraju?

Džeri: Voleo bih da shvatim svet snova. Da li u snovima stvaramo? Da li privlačimo bilo šta kroz misli koje imamo ili doživljavamo u snovima?

Abraham: Ne. U snu povlačite svest iz svoje fizičke prostorno-vremenske stvarnosti i, dok spavate, privremeno ne privlačite.

Šta god da mislite (i prema tome osećate), uvek je podudarno s onim što privlačite. Takođe, ono što mislite i osećate u snu, i ono što se manifestuje u vašem životnom iskustvu, uvek se podudara. Snovi vam omogućavaju da zavirite u ono što ste stvorili ili je u procesu stvaranja – ali dok spavate, ne nalazite se u procesu stvaranja.

Često niste svesni obrasca svojih misli, sve dok se naposljetku ne manifestuju u vašem životnom iskustvu, zato što ste razvili naviku da razmišljate postepeno, tokom dužeg perioda. I premda je moguće usredsrediti se i promeniti, čak i nakon što se manifestovalo nešto nepoželjno, to je teže uraditi pošto se već manifestovalo. Razumevanje onoga što stanje sna zaista jeste, može da vam pomogne da prepoznate pravac svojih misli pre no što se zaista materijalizuju u vašem iskustvu. *Mnogo je lakše korigovati pravac misli onda kad imate san kao pokazatelj, nego kad vam je pokazatelj manifestacija u stvarnom životu.*

Moram li da uzimam njihovo dobro i njihovo loše?

Džeri: U kojem stepenu smo deo onoga (željenog i nepoželjnog) što privlači neko s kim smo na bilo koji način povezani? Drugim rečima, koliko osobe s kojima smo povezani unose u naš život onoga što one privlače – stvari koje želimo i one koje ne želimo?

Abraham: Ništa čemu ne pridajete pažnju ne može da uđe u vaš život. Većina ljudi, međutim, nije naročito selektivna u pogledu tuđih aspekata na koje obraćaju pažnju. Drugim rečima, ako primećujete *sve* u vezi s nekim drugim, tada pozivate *sve* te aspekte u svoje iskustvo. Ako poklanjate pažnju samo

onim stvarima u vezi s njima koje vam se najviše dopadaju, pozvaćete u svoje iskustvo samo te stvari.

Ako je neko u vašem životu, to znači da ste ga privukli. I premda je ponekad teško poverovati u to, privlačite i sve što je vezano za vaše iskustvo s tom osobom – jer u vaše iskustvo ne može ući ništa što niste lično privukli.

Da li bi trebalo da se „ne odupirem zlu“?

Džeri: Dakle, u stvari i nije potrebno da odbijamo negativnost od sebe? Potrebno je samo da privlačimo ono što želimo?

Abraham: Nije moguće odbiti od sebe stvari koje ne želite, zato što, odbijajući ih, zapravo aktivirate njihovu vibraciju i tako ih privlačite. Sve u ovom univerzumu zasniva se na privlačenju. Drugim rečima, isključivanje je nešto što ne postoji. Vičući „Ne!“ onome što ne želite, u stvari pozivate te nepoželjne stvari u svoje iskustvo. Vičući „Da!“ onome što želite, u stvari pozivate te željene stvari u svoje iskustvo.

Džeri: Otud verovatno i ona izreka „Ne odupiri se zlu“.

Abraham: *Ako se bilo čemu odupirete, usredsređujete se na to, gurate to od sebe i tako aktivirate vibraciju toga – i, prema tome, privlačite ga.* Stoga ne bi bila dobra zamisao postupati tako s bilo čime što ne želite. „Ne odupiri se zlu“ je, po svoj prilici, izgovorio neko dovoljno mudar da shvati da ono što ljudi nazivaju „zlom“ ne postoji.

Džeri: Abrahame, kakva bi bila tvoja definicija reči *zlo*?

Abraham: Nema potrebe da se reč *zlo* nalazi u našem rečniku, jer mi nismo svesni postojanja ničega što bismo označili tom rečju. Kad ljudi koriste tu reč, obično misle na „ono što je suprotno dobru“. Uočili smo da ljudi, upotrebljavajući reč *zlo*, misle na nešto što je suprotno *njihovoj* zamisli o tome šta je dobro, ili šta je Bog. *Zlo* je ono za šta pojedinac smatra da nije u skladu s onim što on želi.

Džeri: *A dobro?*

Abraham: *Dobro je ono što čovek veruje da želi. Vidite, dobro i zlo su jedini načini za definisanje poželjnog i nepoželjnog. A poželjno i nepoželjno važe samo za pojedinca koji želi. Stvari se komplikuju kad se ljudi umešaju u želje drugih, a postaju još komplikovanije kad pokušaju da ih kontrolišu.*

Kako da ustanovim šta u stvari želim?

Džeri: Tokom godina, najčešće sam slušao kako ljudi kukaju: „Prosto ne znam šta želim.“ Kako da znamo šta želimo?

Abraham: U ovo fizičko životno iskustvo došli ste s namerom da doživite raznolikost i suprotnosti, upravo u svrhu utvrđivanja sopstvenih sklonosti i želja.

Džeri: Da li biste mogli da nam date neku predstavu o procesu koji bismo mogli da primenimo da bismo ustanovili šta želimo?

Abraham: Vaše životno iskustvo vam neprekidno pomaže da identifikujete šta želite. Čak i onda kad ste potpuno svesni nečega što ne želite, to je trenutak kad vam postaje jasnije šta želite. Od pomoći je da kažete: „Želim da znam šta želim“, jer vaša akutna svest o toj nameri intenzivira proces.

Džeri: Prema tome, osoba koja mi kaže: „Želim da znam šta želim“ u tom trenutku zapravo počinje da ustanovljava šta želi?

Abraham: Tokom životnog iskustva, jednostavno ne možete a da ne identifikujete, iz svoje perspektive, svoje lične stavove i sklonosti: „Ovo mi je draže od onoga, ono mi se dopada više od onoga, želim da doživim ovo, ne želim da doživim ono.“ Dok prosejavate detalje svog životnog iskustva, ne možete a da ne dođete do sopstvenih zaključaka.

Ne verujemo da je ljudima toliki problem da odluče šta žele, koliko je problem što ne veruju da mogu to i da dobiju... Zato što ne razumeju moćni zakon privlačenja i zato što nisu akutno

svesni svoje vibracione emisije, nemaju svesnu kontrolu nad stvarima koje dolaze u njihovo iskustvo. Mnogi doživljavaju nelagodnost u vidu istinskog priželjkivanja nečega i velikog truda da to postignu, ali im ostaje nedostižno, zato što je razmišljanje o nedostatku koji osećaju dominantnije od misli o uspešnom ostvarenju. Prema tome, s vremenom, počinju da povezuju postizanje željenih stvari s velikim trudom, mukom i razočaranjem.

Tako, kad kažu: „Ne znam šta želim“, ono što zaista misle jeste: „Ne znam kako da ostvarim ono što želim“ ili „Nisam spreman da radim ono što mislim da je potrebno da radim da bih pokušao da ostvarim ono što želim“ ili „Zapravo i ne želim da se ponovo toliko trudim, samo da bih se ponovo razočarao kad ne ostvarim ono što želim!“

Reći: „Želim da znam šta želim!“ jeste prvi i najvažniji korak u promišljenom stvaranju. Međutim, odmah potom mora da usledi promišljeno usmeravanje vaše pažnje na stvari koje želite da privučete u svoje iskustvo.

Ljudi većinom ne praktikuju da promišljeno usmeravaju misli prema stvarima koje istinski žele već, umesto toga, prosto posmatraju šta se događa oko njih. Tako, kad vide nešto što im prija, osećaju pozitivnu emociju, ali kad vide nešto što im ne prija, osećaju negativnu emociju. *Malo ih je koji shvate da mogu da kontrolišu kako se osećaju i da pozitivno utiču na stvari koje dolaze u njihovo životno iskustvo, i to tako što će promišljeno usmeravati misli. Ali budući da nemaju naviku da to rade, ipak je potrebno malo vežbe.* To je razlog što podstičemo proces kreativne radionice. Promišljenim usmeravanjem misli i kreiranjem prijatnog mentalnog scenarija u sopstvenom umu, koji u vama indukuje emocije koje doprinose da se osećate dobro, počinjete da menjate svoju tačku privlačenja.

Univerzum, koji reaguje na vaše misli, ne razlikuje misli podstaknute vašim opažanjem neke stvarnosti kojoj prisustvujete i misli podstaknute vašom maštom. U oba slučaja, misao se izjednačava s vašom tačkom privlačenja – i ako se dovoljno dugo usredsređujete na nju, postaće vaša stvarnost.

Želim plavo i žuto, a dobijam zeleno

Kad ste načisto u pogledu svega što želite, dobićete sve rezultate koje želite. Na primer, kažete: „Želim plavu i žutu bo-

ju.“ Međutim, na kraju dobijete zelenu. I onda kažete: „Kako to da sam dobio zelenu? To nije ono što sam hteo.“ Međutim, vidite, do toga je došlo usled mešanja ostalih namera. (Razume se, kad pomešate plavu i žutu boju, dobijete zelenu.)

Slično tome (na nivou podsvesti), prisutno je mešanje namera koje se u vama neprekidno dešava, ali toliko je složeno da vaš mehanizam svesnog razmišljanja ne može da ga razmrsi. Međutim, vaše *unutrašnje biće* može – i može vam ponuditi emocije koje će vas pri tom voditi. Sve što je potrebno jeste da obraćate pažnju na to kako se osećate, te da dozvolite da vas privuče sve ono što vam prija ili što smatrate ispravnim, ali i da puštate sebe da se sklonite od svega onoga što nije takvo.

Kad malo uvežbate pojašnjavanje svojih namera, zateći ćete sebe kako, već na samom početku interakcije s drugima, znate da li vam te osobe pružaju nešto vredno ili ne. Znaćete da li želite da ih pozovete u svoje iskustvo ili ne.

Kako žrtva privlači pljačkaša?

Džeri: Mogu da shvatim da pljačkaš biva privučen onima koje pljačka, ali teško mi je da uvidim kako to nedužne žrtve (kako ih nazivaju) *privlače* pljačku, ili kako to osoba koja je žrtva diskriminacije *privlači* predrasude.

Abraham: Nažalost, privlače. Napadnuti i napadač su zajednički tvorci događaja.

Džeri: Dakle, jedno od njih razmišlja o onome što *ne želi* i onda ga to i snađe, a drugo razmišlja o onome što *želi* i to i ostvari (vibracionu suštinu toga). Drugim rečima, oni su, kako vi to kažete, vibraciono podudarni.

Abraham: Nema veze da li želite konkretne detalje ili ne; ono što biva privučeno jeste vibraciona suština predmeta vaše pažnje. *Ono što istinski, zaista želite, to i dobijate – isto kao i ono što istinski, zaista ne želite.*

Jedini način da izbegnete razvijanje intenzivnog, emocionalnog razmišljanja o nečemu, jeste da ne pomislite onu prvu, ne tako snažnu misao kojoj *zakon privlačenja* potom dodaje snagu.

Recimo da pročitate u novinama da je neko opljačkan. Osim ako ne pročitate detaljnu priču koja u vama podstiče snažne emocije, čitanje ili slušanje vesti o tome neće vas nužno prebaciti u modalitet privlačenja. Ali ako čitate o tome ili gledate na televiziji, ili razgovarate s nekim o tome sve dok ne počnete da osećate emocionalnu reakciju u vezi s tim, tada ćete početi da privlačite slično iskustvo.

Slušajući statistike koje govore o očekivanim procentima žrtava pljački među populacijom za ovu godinu, morate shvatiti da su brojke toliko velike upravo zato što veliki broj ljudi biva podstaknut na ovakva razmišljanja. Ova *upozorenja* ne štite vas od pljački već, umesto toga, samo povećavaju njihovu verovatnoću. U toj meri im uspeva da vas učine svesnim toga da su pljačke česte, da počinju da vas obuzimaju emocije kad pomislite na njih – i ne samo to, nego ih i očekujete. *Nije nikakvo čudo što dobijate toliko toga što ne želite – pridajete tako mnogo pažnje tim stvarima.*

Preporučili bismo vam da, ako čujete da je neko napadnut i opljačkan, kažete: „To je njegovo iskustvo. Ja ne biram tako nešto.“ I potom oterajte misao o onome što ne želite i razmišljajte o onome što želite, zato što *dobijate ono o čemu razmišljate, hteli vi to ili ne.*

U ovo okruženje ste došli s tako mnogo drugih zato što ste priželjkivali čudesno iskustvo zajedničkog stvaranja. Možete da privučete iz svoje populacije one ljude s kojima biste voleli da pozitivno stvarate, i možete privući od ljudi u svom životu iskustva koja biste voleli da stvarate. *Nije nužno, a nije ni moguće, skrivati se od nepoželjnih osoba ili iskustava – ali moguće je privlačiti samo one osobe i iskustva koji vam prijaju.*

Odlučio sam da poboljšam svoj život

Džeri: Sećam se da sam kao dete bio vrlo lošeg zdravlja i slabašnog tela; kao tinejdžer, odlučio sam da povećam telesnu snagu i to sam i uradio, naučio sam da se branim. Trenirao sam borilačke veštine i postao vrlo vešt u samoodbrani.

Od tinejdžerskog doba pa do moje tridesettreće godine, retko se dešavalo da prođe nedelju dana, a da se ne pobijem s nekim, da ne udarim nekog u glavu. Potom, sa svoje trideset tri

godine, nakon što sam (u *Talmudskoj antologiji*) pročitao o kontraproduktivnosti osvete, doneo sam neke važne odluke, a jedna od njih bila je da ću prestati da se svetim – i otad nisam više nikog udario. Drugim rečima, svi oni za koje sam smatrao da su kavgadžije i da zapodevaju tuče sa mnom – te kavgadžije prestale su da dolaze u moje iskustvo od onog dana kad sam prestao da se tučem (fizički i mentalno).

Abraham: Dakle, u svojoj tridesettrećoj godini promenili ste pravac svog privlačenja. Vidite, u toku svog života i tuča koje su se ponavljale iz nedelje u nedelju, iskristalisalo se u vama mnogo zaključaka u pogledu toga šta želite, a šta ne želite. I mada toga niste bili svesni, sa svakom tučom bivalo vam je sve jasnije da je to iskustvo koje ne želite.

Nije vam se dopadalo da vas povređuju; nije vam se dopadalo da povređujete druge; a sve i da ste svaki put smatrali da je vaš razlog za tuču opravdan, u vama su se rađale jasne sklonosti. Do privlačenja knjige koju ste pomenuli došlo je upravo zbog tih namera. Dok ste je čitali, odgovorila vam je na pitanja koja su se formulisala u vama, na mnogim nivoima vašeg bića. S tim odgovorima, iskristalisale su se nove namere i u vama se rodila nova tačka privlačenja.

Šta se nalazi iza naših verskih ili rasnih predrasuda?

Džeri: Zašto postoje predrasude?

Abraham: Često se smatra da postoje oni kojima se ne dopadaju određene karakteristike drugih bića, tako da su, u toj svojoj odbojnosti prema tim karakteristikama, odgovorni za predrasude. Želimo da istaknemo da to nije samo delo onih koje optužuju zbog predrasuda. Češće je onaj ko se oseća diskriminisanim najjači tvorac u tom iskustvu.

Biće koje oseća da ga drugi ne vole – iz bilo kojeg razloga – bez obzira na to da li su posredi religija, rasa, pol ili društveni status... bez obzira na to zbog čega smatra da je diskriminisano – pažnja koju pridaje predmetu predrasude privlači njegove probleme.

Da li se „sličnosti privlače“ ili se „privlače suprotnosti“?

Džeri: Abrahame, postoji tvrdnja koja kao da se ne uklapa u ono što slušam od vas. To je tvrdnja da se „suprotnosti privlače“. To izgleda drugačije od onoga što vi podučavate, to jest, „slično privlači slično“. Na primer, reklo bi se zaista da se privlače suprotnosti, jer se redovno dešava da se društven muškarac oženi povučenom ženom, ili da društvena žena oseti privlačnost prema povučenom muškarcu.

Abraham: Sve što vidite i svi koje poznajete emituju vibracione signale, a ti signali moraju se podudariti da bi uopšte došlo do privlačenja. Dakle, čak i u situaciji kad izgleda da su ljudi različiti, mora da postoji dominantna baza vibracione sličnosti da bi oni na kraju završili zajedno. To je zakon. U svim ljudima postoje vibracije onoga što se želi i nedostatka onoga što se želi, a sve što dolazi u njihovo iskustvo uvek se podudara s vibracijama koje su dominantne. Nema izuzetaka.

Dozvolite da vam predstavimo reč *sklad*. Kad su dvoje potpuno isti, tada se njihove namere ne mogu ostvariti. Drugim rečima, onaj koji želi da proda neće naročito uspešno privući drugog prodavca. Ali kad privuče kupca, ostvaruje se *sklad*.

Povučen muškarac privlači društvenu ženu zato što je njegova namera da bude društveniji, tako da on zapravo privlači predmet svoje namere.

Namagnetisan gvozdeni tiganj privlačiće druge predmete koji su takođe od gvožđa (to jest, šraf, ekser ili drugi gvozdeni tiganj), ali neće privući tiganj napravljen od bakra ili aluminijuma.

Kad podesite radio-prijemnik na frekvenciju 98,7FM, ne možete hvatati signal 630AM koji se emituje s antenskog tornja. Te frekvencije moraju se podudarati.

Nema vibracionih dokaza, bilo gde u univerzumu, što bi potkrepljivalo zamisao da se suprotnosti privlače. Ne privlače se.

Šta kad se desi da ono što nam je prijalo više ne prija?

Džeri: Kako to da neki ljudi naposljetku privuku nešto što su istinski, zaista želeli, ali kad to dođe, zaključuje da je to vrlo negativna situacija, koja im nanosi bol?

Abraham: Ljudi često odlučuju šta je ono što žele nalazeći se vrlo daleko od toga. Ali umesto da se usredsrede na tu želju i uvežbavaju njenu vibraciju sve dok ne ostvare vibraciono poravnanje sa svojom istinskom željom – omogućavajući da *zakon privlačenja* tada posegne u univerzum i donese im savršeno podudarne rezultate – postanu nestrpljivi i pokušavaju da učine da se to desi tako što žurno stupaju u akciju. Međutim, kad preduzmu nešto pre no što poboljšaju sadržaj svoje vibracije, ono što dobiju jeste nešto što se podudara s njihovom trenutnom vibracijom, umesto nečega što se podudara s njihovom željom.

Sve dok ne uvežbate vibraciju, često je prisutan veliki jaz između vibracije onoga što zaista želite i vibracije koju emitujete. Međutim, bez izuzetka, ono što vam dolazi podudarno je s vibracijom koju emitujete.

Na primer, recimo da je žena nedavno izašla iz loše veze, u kojoj ju je partner verbalno i fizički zlostavljao. Nije želela to i nije joj se dopadalo. Štaviše, mrzela je život koji je živela s tom osobom. Stoga, s pozicije istinske spoznaje šta je ono što *ne želi*, daje jasnu izjavu o tome što *želi*. Želi partnera koji će je voleti i tretirati je ljubavno i s poštovanjem. Međutim, oseća se veoma nesigurnom bez partnera, tako da odmah želi novog. Stoga odlazi na neko odranije poznato mesto i upoznaje novu osobu koja joj deluje dovoljno dobra. Ali ono što možda ne shvata jeste da je *zakon privlačenja* još uvek spaja s onim što je u njoj dominantno. Ovog časa, ono što je u njoj još uvek dominantno jeste vibracija onoga što ona ne želi, zato što su nepoželjni delovi njene veze u njenim mislima mnogo aktivniji od novih namera. Nestrpljiva da ublaži svoj osećaj nesigurnosti, stupa u akciju i uskače u novu vezu – i dobija samo još onog što je već dominantno u njenoj vibraciji.

Mi bismo je podstakli da uspori i provede više vremena razmišljajući o onome što želi, sve dok te misli ne postanu osnova dominantne vibracije u njoj. A tada, neka pusti *zakon privlačenja* da joj donese divnog novog partnera.

Džeri: Okej, to ima logike. Otrprilike kao što se nekad govorilo: „Dobiju i ono za šta se nisu pogodili.“

Abraham: U tome je dragocenost procesa kreativne radionice. Kad uđete u nju, vizualizujući sve čudesne mogućnosti, pušta-

jući svoje emocije da izbiju onda kad se dotaknete nečega što istinski želite, i potom radeći na tome da ostanete usredsređeni na ono što vam prija, neće vam se tako često događati da dobijete ono što niste tražili. Otkrićete kako da ono što želite učinite svojom najdominantnijom vibracijom, a onda, kad se *zakon privlačenja* podudara s tim mislima koje praktikujete, nećete biti iznenađeni. Štaviše, počecete da prihvatate (manifestaciju) divne stvari koje ste uvežbavali u svom umu.

Da li je sve sačinjeno od misli?

Džeri: Da li su sve i svi sačinjeni od misli ili putem misli? Ili nije posredi nijedno od toga?

Abraham: I jedno i drugo. Misli mogu da budu privučene drugim mislima, snagom *zakona privlačenja*. Misao je vibracija koja pokreće u dejstvo *zakon privlačenja*. Misao je supstanca, ili manifestacija, ali i sredstvo putem kojeg se sve privlači ili stvara.

Sagledajte svoj svet kao dobro snabdevenu kuhinju, u kojoj svih mogućih sastojaka na koje ste ikad pomislili, setili ih se, razmatrali ih ili priželjkivali, ima u izobilju, u neiscrpnim količinama; a sebe sagledajte kao glavnog kuvara, kako uzimate sa polica svoje kuhinje sve sastojke koje želite, u količinama koje želite, i mešate ih da biste napravili svoj kolač, onaj koji ovog časa hoćete.

Želim više radosti, sreće i sklada

Džeri: Šta bi bilo ako bi vam neko rekao: „Abrahame, želim da budem radosniji. Kako da upotrebim vaše učenje da u svoj život privučem više sreće, radosti i sklada?“

Abraham: Prvo, čestitali bismo toj osobi na otkrivanju najvažnije želje od svih: težnja za radošću. Jer, kad težite za radošću i nalazite je, ne nalazite samo savršen sklad sa svojim unutrašnjim bićem i onim ko zaista jeste, ali i vibracioni sklad sa svim stvarima koje priželjkujete.

Kad vam je radost zaista važna, ne dopuštate sebi da se usredsredite na stvari koje vam ne prijaju – a kad gajite samo one misli koje vam prijaju, to će dovesti do stvaranja divnog života, ispunjenog svime što priželjkujete.

Kad nastojite da vam želja bude radosna i osetljivi ste na to kako se osećate, te prema tome navodite svoje misli u pravcu onoga što vam još više i više prija, poboljšavate svoju vibraciju, a vaša *tačka privlačenja* postaje takva da – putem *zakona privlačenja* – privlači samo ono što želite.

Promišljeno usmeravanje misli ključ je radosnog življenja, ali želja da osećate radost jeste najbolji mogući plan... jer u posezanju za radošću, nalazite misli koje privlače čudesan život koji priželjkujete.

Nije li sebično priželjkivati još radosti?

Džeri: Neki bi rekli da je osoba koja stalno teži da bude radosna vrlo sebična u toj svojoj težnji, kao da je priželjkivanje radosti nešto negativno.

Abraham: Često nas optužuju da podučavamo sebičnosti, a mi se uvek slažemo da to svakako činimo, jer život se ne može zamisliti ni iz koje druge perspektive do iz sopstvene. Sebičnost je osećaj sebe. To je slika koju imate o sebi. Bilo da se usredsređujete na sebe ili nekog drugog, činite to sa svog sebičnog vibracionog stanovišta, a sve ono što osećate jeste vaša *tačka privlačenja*.

Dakle, ako ste iz sopstvene perspektive sebe usredsređeni tako da se osećate dobro, tada je i vaša *tačka privlačenja* takva da će ono što privlačite – prema *zakonu privlačenja* – biti prijatno onda kad do toga dođete.

Ukoliko, međutim, niste dovoljno sebični da insistirate na tome da se usredsređujete onako kako vam to prija, nego ste usredsređeni na nešto loše, tada je vaša *tačka privlačenja* takva da privlačite negativno – i neće vam se dopasti kad do toga i dođete.

Ukoliko niste dovoljno sebični da vodite računa o tome kako se osećate i, prema tome, usmeravate svoje misli tako da dopuštate istinsku povezanost sa svojim unutrašnjim bićem, tada nemate šta da date drugima.

Svi su sebični. Drugačije ne može biti.

Šta je moralnije, davanje ili primanje?

Džeri: Dakle, izgleda da vi smatrate da je podjednako ispravno i radosno *davati* koliko i *primati*. Drugima rečima, ne smatrate da je jedno moralno superiornije od drugog?

Abraham: Zbog moćnog *zakona privlačenja*, sve što dajete – posredstvom svoje vibracione emisije – isto tako i primate... *Zakon privlačenja uvek precizno razvrstava sve i svakome donosi ono što se podudara s njihovim mislima.* Prema tome, kad razmišljate o dobrobiti, uvek primate ono što je ekvivalentno tome. Kad gajite misli mržnje, *zakon privlačenja* ne može vam doneti rezultate koji su obojeni ljubavlju. Tako nešto prkosilo bi *zakonu*.

Kad govore o davanju i primanju, ljudi često zapravo misle na postupke, ili materijalne stvari, ali *zakon privlačenja* ne reaguje na vaše reči ili postupke, nego samo na vibracije koje leže u njihovoj osnovi.

Recimo da vidite nekoga kome nešto treba. Možda je toj osobi potreban novac, a možda prevoz ili hrana. Kad je vidite, osetite tugu (jer se usredsređujete na to što joj nedostaje i aktivirate to unutar sopstvene vibracije), i zbog te svoje tuge ponudite joj postupak u vidu novca ili hrane. Vibracija koju emitujete zapravo joj kazuje: *Činim ovo za tebe zato što vidim da sama to nisi u stanju.* Vaša vibracija, u stvari, usredsređena je na njen nedostatak dobrobiti i, prema tome, čak i pošto ste postupili tako što ste joj ponudili novac ili hranu, *vaša dominantna emisija samo naglašava njen nedostatak.*

Mi vas podstičemo da odvojite malo vremena da zamislite te ljude u boljoj situaciji. Uvežbavajte razmišljanje o njihovom uspehu i sreći, a kad to postane vaša dominantna vibracija u vezi s njima, tek tada je objedinite s postupkom koji vam se u tom trenutku učini primerenim. U tom slučaju, zbog dominantne vibracije vašeg bića, a budući da su te osobe tog trenutka predmet vaše pažnje, privlačićete od njih podudarne vibracije dobrobiti. Drugim rečima, uzdići ćete ih. Pomoći ćete im da nađu vibraciju koja se podudara s njihovom željom za dobrobiti, umesto one koja se podudara s njihovom sadašnjom situacijom. Kako mi na to gledamo, to je jedina vrsta *davanja* koja ima vrednost.

Prema tome, pitanje ne glasi: „Šta je superiornije, davanje ili primanje?“ Pitanje glasi: „Šta je superiornije, usredsređiva-

nje na ono što je *poželjno* ili na ono što je *nepoželjno*?" „Šta je superiornije, uzdizanje drugih verom u njihov uspeh ili povećavanje njihovog razočaranja primećivanjem njihove muke?“ „Šta je superiornije, biti u skladu sa svojim unutrašnjim bićem i potom preduzeti nešto, ili ne biti u skladu i svejedno preduzeti nešto?“ „Šta je superiornije, dopunjavanje nečijeg uspeha ili dopunjavanje nečijeg neuspeha?“

Najveći poklon koji nekome možete dati jeste poklon u vidu vašeg očekivanja njegovog uspeha.

Postoji isto onoliko različitih svetova koliko i onih koji opazaju, bića ili pojedinaca. Niste ovde da biste stvorili svet u kojem su svi isti, u kojem svi žele i dobijaju isto. Ovde ste da budete ono što želite da budete, dopuštajući u isto vreme svim ostalima da budu ono što žele.

Šta bi bilo kad bi svi dobijali ono što žele?

Džeri: Dopustite da sada stavim vaše argumente na malu probu. Ako bi sva sebična bića na planeti dobila sve što svako od njih želi, u kakvoj bi se zbrci našao ovaj svet?

Abraham: To ne bi bila, i uopšte nije „zbrka“. Naime, putem zakona privlačenja, privlačili bi sebi one koji su u skladu s njihovom namerom. Vidite, ovo mesto na kojem živite je veoma dobro uravnoteženo. Ovde ima po malo od svega, prava mera izobilja i različitosti, da bi vam svima dala sastojke za ovu ogromnu i čudesnu „kuhinju“ u kojoj uzimate udela.

Kako mogu da pomognem onima koji pate?

Džeri: Živim radosnim i predivnim životom, ali često sam svestan da u svetu oko mene mnogo ljudi prolazi kroz agoniju. Šta bih mogao da uradim da učinim da ovo životno iskustvo bude *bezbolno* za sve?

Abraham: Ne možete stvarati u tuđem iskustvu, zato što ne možete razmišljati njihovim mislima... Ono što misle, govore ili rade jeste ono što dovodi do emocionalne reakcije (ago-

nije) njihovog unutrašnjeg bića. Stvaraju sopstvenu agoniju tako što razmišljaju o onome što ne žele.

Međutim, ono što možete da učinite za njih jeste da im budete primer radosti. Postanite biće koje *razmišlja* samo o onome što želi; koje *govori* samo o onome što želi; koje *radi* samo ono što želi – te tako iz njega izbijaju samo radosne emocije.

Džeri: Mogu ja to. Mogu da se usredsredim na ono što želim, na tu radost, i mogu da naučim da im dopustim da imaju ono iskustvo koje stvaraju. Dakle, bilo bi tačno reći da bih, ako bih se usredsredio na njihovo bolno iskustvo, tako stvorio bol u sopstvenom iskustvu? Bio bih tada primer za *to* – primer bolnog iskustva.

Abraham: Recimo da u vaše iskustvo dođe neko ko pati i, dok gledate tu osobu u njenoj bolnoj situaciji, u vama narasta želja da ona nađe izlaz iz te situacije, i patnja vas samo lagano očeeše budući da ste brzo identifikovali svoju želju za srećnim razrešavanjem problema te osobe. *Ukoliko potom poklonite svoju nepodeljenu pažnju uspešnom razrešavanju te bolne situacije, nećete osećati nikakvu stvarnu patnju, i mogli biste biti katalizator koji će inspirisati pronalaženje pravog rešenja. To je primer pravog uzdizanja. Međutim, ako se usredsredite na patnju te osobe ili na situaciju u koju ju je ta patnja dovela, aktiviraćete u sebi vibraciju koja se podudara s tim i počete da osećate patnju, budući da ćete početi da privlačite ono što ne želite.*

Da li je ključ u davanju primera radosti?

Džeri: Je li ključ u tome da prosto nastavim da i sâm težim za radošću? Da dajem taj primer i puštam druge – da ih stvarno puštam – da imaju iskustvo koje sami odaberu (na koji god način to žele)?

Abraham: Zaista nemate drugog izbora nego da ih pustite da imaju ono iskustvo koje privlače, koje god ono bilo, jer ne možete misliti niti vibrirati za njih – te stoga ne možete ni privlačiti za njih.

Istinsko *dopuštanje* jeste očuvanje sopstvene ravnoteže, sopstvene radosti, bez obzira na to šta drugi rade. Prema tome, korist koju im pružate jeste u tome što su oni na dobitku sve dok vi ostajete u ravnoteži, povezani sa svojim *unutrašnjim bićem*, usklađeni s čudesnim životvornim resursima univerzuma i zadržavate njih kao predmet svoje pažnje. Što se bolje osećate dok su druge osobe predmet vaše pažnje, to je veća snaga vašeg pozitivnog uticaja.

Znaćete da ste dostigli tačku *dopuštanja* drugima da budu, rade ili imaju ono što žele (ili ne žele), onda kad, iako ste svesni da to rade, ne osećate nikakve negativne emocije u vezi s tim. *Kada dopuštate, osećate radost dok posmatrate tuđa iskustva.*

Svojim pitanjima zaokružili ste u celini svoje nastojanje da nam pomognete da objasnimo ova tri tako važna zakona.

Zakon privlačenja reaguje na vibraciju vaših misli.

Promišljenim emitovanjem misli, tako što odabirete misli koje vam prijaju, dopuštate svoju povezanost s *unutrašnjim bićem*, s onim što zaista jeste. Kad ste povezani s onim što zaista jeste, to je blagodat za sve one koji su predmet vaše pažnje. I dabome, u svemu tome, osećate radost!

S vremenom, postaćete u toj meri svesni svojih osećanja i u toj meri kadri da *promišljeno* emitujete misli, da ćete najčešće biti u stanju pozitivnog privlačenja. Tada (i samo tada, zaista) osećaćete se lagodno puštajući druge da stvaraju po sopstvenom izboru. Kad shvatite da se nepoželjne stvari ne mogu nametnuti vašem iskustvu, već da ih pozivate sami, svojim mislima, više se nikad nećete osećati ugroženi načinom na koji su drugi odabrali da žive, čak i ako su to vama vrlo bliske osobe – jer one ne mogu biti deo vašeg iskustva.

Mogu li razmišljati negativno, a ipak se osećati pozitivno?

Džeri: Dobro, kako možemo da poklonimo pažnju ili razmišljamo o nečemu što je negativno, a da pri tom ne osećamo negativnu emociju u vezi s tim?

Abraham: Ne možete. A ne predlažemo vam ni da pokušavate. Drugim rečima, reći da *nikad* nemate negativne emocije

bilo bi isto kao reći: „Nemojte imati *sistem za navođenje*. Ne obraćajte pažnju na svoj *emocionalni sistem za navođenje*.“ A to je u suprotnosti s onim što govorimo. Želimo da budete svesni svojih emocija i potom usmeravate svoje misli sve dok ne osećate olakšanje.

Dok se usredsređujete na malu (negativnu) misao, osetićete malu (neželjenu) negativnu emociju. A ako ste osetljivi na to kako se osećate i želite da se osećate bolje, promenićete misao. Ta promena je laka onda kad su misao i emocija male. Mnogo je teže promeniti veliku misao, pa time i veliku emociju. Emocija će, svojim intenzitetom, uvek biti srazmerna količini misli koju ste nagomilali putem *zakona privlačenja*. Što duže ostanete usredsređeni na ono što ne želite, ta misao postaće utoliko veća i snažnija. Ali ako ste osetljivi na svoje emocije i vrlo brzo uskratite pažnju nepoželjnom predmetu, počecete da se osećate bolje i prekinućete privlačenje te nepoželjne stvari.

Kojim je rečima moguće pojačati osećaj dobrobiti?

Džeri: Da li biste mogli da nam date neke reči koje bismo mogli da upotrebimo za privlačenje raznih stvari, kao što su savršeno zdravlje i tome slično?

Abraham: *Želim savršeno zdravlje! Volim da se osećam dobro. Uživam u svom zdravom telu. Imam mnogo pozitivnih sećanja na prijatan osećaj zdravog tela. Viđam mnoge ljude koji su očigledno dobrog zdravlja i lako je uvideti koliko uživaju u svom zdravom telu. Kad razmišljam na ovaj način, osećam se dobro. Ove misli su u skladu sa zdravim telom.*

Džeri: Šta je sa savršenim finansijskim prosperitetom?

Abraham: *Želim finansijski prosperitet! Na ovom svetu postoji toliko divnih stvari koje nam stoje na raspolaganju, a finansijski prosperitet otvara nam vrata do mnogih stvari. Budući da zakon privlačenja reaguje na moje misli, odlučio sam da se usredsredim pre svega na izobilje koje je moguće, shvatajući pri tom da je samo pitanje vremena kad će se moje misli o prosperitetu podudariti s prilivom finansijskog prosperiteta. Budući da će mi zakon privlačenja doneti predmet moje pažnje, biram izobilje.*

Džeri: A dobri međuljudski odnosi?

Abraham: Želim odlične međuljudske odnose. Tako uživam u dobrim, pametnim, zabavnim, energičnim, stimulativnim ljudima, i obožavam spoznaju da je ova planeta puna takvih ljudi. Upoznajem mnogo zanimljivih osoba i volim da otkrivam očaravajuće osobine kod njih. Čini se da, što više uživam u ljudima, to više ljudi u kojima uživam dolazi u moje iskustvo. Volim ovaj period spektakularnog zajedničkog stvaranja.

Džeri: Šta je s pozitivnim nefizičkim iskustvima?

Abraham: Želim da privlačim one koji su u skladu sa mnom, fizičke i nefizičke. Fascinira me zakon privlačenja i teši spoznaja da, kad se osećam dobro, mogu privlačiti samo ono što će doprineti da se osećam dobro. Obožavam saznanje da je osnova onoga što je nefizičko čista, pozitivna energija. Uživam u korišćenju svog emocionalnog sistema za navođenje, koji mi pomaže da ostanem u kontaktu s tim izvorom.

Džeri: A kontinuiran, neprestani razvoj?

Abraham: Ja sam biće koje teži da se razvija i ushićen sam kad se setim da ta ekspanzija nije samo prirodna nego i neizbežna. Obožavam spoznaju da je radost prosto stvar izbora. Prema tome, budući da je moja ekspanzija neizbežna, biram da je doživim bez ostatka – u radosti.

Džeri: I to će privući ova bića?

Abraham: Vaše reči neće doneti trenutnu manifestaciju onoga što tražite, ali što ih češće izgovarate i što se bolje osećate dok ih izgovarate, vaša vibracija biće čistija i sa manje protivrečnosti. I ubrzo će vaš svet biti krcat tih stvari o kojima govorite... Reči same po sebi ne privlače, ali kad osećate snažnu emociju dok ih izgovarate, to znači da je vaša vibracija snažna – a zakon privlačenja mora da odgovori na te vibracije.

Po čemu merimo svoj uspeh?

Džeri: Šta smatrate uspehom? Šta biste rekli da je mera uspeha?

Abraham: Ostvarenje bilo čega što želite mora se smatrati uspehom, bilo da su posredi trofej, novac, veza ili stvari. Ali ako ste spremni da dozvolite da mera vašeg uspeha bude stepen radosti koju osećate, sve ostalo će vrlo lako leći na svoje mesto. Jer kad nađete radost, nalazite i vibracioni sklad s re-sursima univerzuma.

Ne možete osećati radost usredsređujući se na nešto neželjeno ili nedostatak nečega željenog; prema tome, osećajući radost, nikad nećete biti u stanju protivrečnih vibracija. A samo protivrečnost u vašim sopstvenim mislima i vibraciji može vas sprečiti da imate ono što želite.

Zabavlja nas dok posmatramo kako većina provodi najveći deo života težeći za nekakvim pravilima prema kojima bi procenjivala svoje životno iskustvo, tražeći izvan sebe one koji će im reći šta je ispravno ili pogrešno, a pri tom sve vreme u sebi imaju sistem za navođenje koji je toliko sofisticiran, složen, precizan, i tako spreman za upotrebu.

Obraćanjem pažnje ovom emocionalnom sistemu za navođenje, i posezanjem za najprijatnijom mišlju koju ovog časa možete da nađete, bez obzira na to gde se nalazite, dopustićete svojoj široj perspektivi da vam pomogne da krenete u pravcu stvari koje zaista želite.

Dok prolazite kroz veličanstven kontrast svoje fizičke vremensko-prostorne stvarnosti, akutno svesni toga kako se osećate, i promišljeno usmeravajući svoje misli ka onima koje vam sve više i više pričaju, s vremenom počete da sagledavate svoj život očima svog šireg unutrašnjeg bića. Za to vreme, osećaćete satisfakciju zbog toga što ste na putanji koju ste odabrali iz svoje nefizičke perspektive, onda kad ste doneli odluku da dođete u ovo čudesno telo. Naime, sa svoje nefizičke tačke gledišta, shvatili ste večno evoluirajuću prirodu svog bića i obećanje sadržano u ovom suprotstavljenom okruženju pročelja misli. Shvatili ste prirodu svog veličanstvenog sistema za navođenje i da, s praksom, možete da sagledate ovaj svet onako kako ga vidi vaše unu-

trašnje biće. Shvatili ste moćni *zakon privlačenja* i pravednost i preciznost s kojima reaguje na slobodnu volju svih tvoraca.

Posezanjem za najprijatnijom mišlju koju možete da nađete, ponovo se povezujete s tom perspektivom i zadržaćete od ushićenja kad se ponovo povežete sa svojom svrhom, žudnjom za životom i *sobom!*

Deo treći

Umeće
promišljenog
stvaranja

Umeće promišljenog stvaranja, definicija

Džeri: Abrahame, govorite nam o *promišljenom stvaranju*. Da li biste hteli da kažete nešto više o njegovoj vrednosti i pojašnjate šta podrazumevate pod *promišljenim stvaranjem*?

Abraham: Zovemo to *umećem promišljenog stvaranja*, zato što pretpostavljamo da želite da stvarate sa svrhom. Ali, u stvari, primerenije bi bilo zvati ga *zakonom stvaranja*, jer deluje bez obzira na to da li razmišljate o onome što želite ili onome što ne želite. Bez obzira na to da li razmišljate o onome što želite ili o nedostatku onoga što želite (smer vaših misli je vaš izbor), *zakon stvaranja* stupa u dejstvo u skladu s onim o čemu razmišljate.

Iz vaše fizičke perspektive, ova jednačina stvaranja ima dva važna dela: lansiranje misli i očekivanje misli – *želju* za stvaranjem i *dopuštanje* stvaranja. Iz naše nefizičke perspektive, istovremeno doživljavamo oba dela ove jednačine, jer nema jaza između onoga što želimo i onoga što u potpunosti očekujemo.

Većina ljudi nije svesna snage svojih misli, vibracione prirode svog bića ili moćnog *zakona privlačenja*, tako da se uvek i u svemu uzdaju u svoje *postupke*. I mada se slažemo s tim da je postupanje

važna komponenta fizičkog sveta u kojem ste usredsređeni, postupci nisu ono putem čega stvarate svoje fizičko iskustvo.

Kad shvatite snagu misli i uvežbate da ih promišljeno gajite, otkrićete snažno dejstvo (u stvaranju), koje potiče isključivo od želja i dopuštanja. Kad unapred utrete put svojim mislima – to jest, kad ih pozitivno predvidite – količina potrebnih postupaka znatno se smanjuje, a sami postupci su mnogo više zadovoljavajući. Ako ne odvojite malo vremena da uskladite svoje misli, potrebno je mnogo više postupaka, a bez zadovoljavajućih rezultata.

Vaše bolnice krcate su ljudima koji sada preduzimaju određene postupke kao kompenzaciju za neprimerene misli. Nisu namerno stvorili bolest, ali su je ipak stvorili – kroz misli i očekivanje – i onda završili u bolnici da bi kompenzovali to nizom određenih fizičkih postupaka. Viđamo mnoge koji dane provode razmenjujući postupke za novac, jer je novac od suštinskog značaja za slobodu življenja u ovom društvu. A ipak, u većini slučajeva, postupak nije postupak prožet radošću, nego pokušaj kompenzovanja za neusklađenu misao.

Vaša je namera da postupate; to je deo slasti ovog fizičkog sveta u kojem živite. Ali nije vam namera da stvarate kroz fizičke postupke – namera vam je da koristite telo da biste uživali u onome što stvarate putem svojih misli.

Kad unapred iznesete misao, osećajući pozitivnu emociju, tada ste započeli stvaranje, a kad hodate kroz prostor i vreme prema toj manifestaciji u budućnosti, očekujući da će ona biti tamo... tada ćete, *usled tog radosnog stvaranja koje ste lansirali u budućnost, biti nadahnuti za postupak koji je prožet radošću.*

Kad postupate u svom sada, a taj postupak nije prožet radošću, možemo vam se zakleti da vas on neće odvesti do srećnog završetka. Ne može; tako nešto prkosilo bi zakonu.

Radije nego da budete tako spremni da odmah preduzmete mere da biste dobili stvari koje želite, mi kažemo da ih *razmišljanjem* navedete da postanu; *vidite ih, vizualizujte ih i očekujte ih* – i *postaće*. A vi ćete biti usmereni, nadahnuti ili vođeni do onoga čemu težite... a postoji velika razlika između ovoga što smo upravo rekli i načina na koji veliki deo sveta to radi.

Pozvao sam to razmišljanjem o tome

Kad počnemo da prenosimo svojim fizičkim prijateljima znanje vezano za *proces promišljenog stvaranja*, neretko se susrećemo s otporom, jer postoje oni koji u svom životnom iskustvu imaju stvari koje ne žele. A kad im kažemo da su ih sami pozvali, pobune se govoreći: „Abrahame, ne bih to nikad pozvao, jer ja to ne želim!“

Zato vam rado nudimo ovu informaciju, da bismo vam pomogli da shvatite *kako* dobijate ono što dobijate, da biste bili promišljeniji u svom privlačenju i da biste mogli *svesno* da privlačite one stvari koje *zaista* želite – i da biste mogli da izbegnete privlačenje onih stvari koje *ne želite*.

Znamo da ne pozivate, privlačite ili stvarate to – namerno. Ali reći ćemo vam da ste onaj koji to poziva, privlači ili stvara... zato što to radite razmišljajući o tome. Po *automatizmu*, emitujete misao, a onda na nju reaguju *zakoni* koje ne razumete, izazivajući rezultate koje ne razumete. Eto, zato dolazimo: da bismo vam govorili o *univerzalnim zakonima*, da biste razumeli kako dobijate ono što dobijate i kako da steknete *promišljenu kontrolu* nad svojim životom.

Većina fizičkih bića je tako potpuno integrisana u svoj fizički svet da je veoma malo svesna svog odnosa s nefizičkim svetom. Na primer, želite svetlost u spavaćoj sobi, stoga pružite ruku prema lampi na noćnom ormariću, pritisnete mali prekidač i soba biva okupana svetlošću. Drugima biste to objasnili ovako: „Ovaj prekidač prouzrokuje pojavu svetlosti.“ Ali vi razumete, bez objašnjavanja, da je priča o tome odakle dolazi svetlost zapravo mnogo duža. Isto je sa svim ostalim stvarima koje doživljavate u svom fizičkom okruženju. Objašnjavate samo delić onoga što pokreće dešavanja. Mi smo ovde da vam objasnimo ostatak.

U svoju fizičku dimenziju izbili ste iz šire, nefizičke perspektive, s velikom namerom i svrhom. Došli ste zato što ste veoma mnogo želeli ovo fizičko iskustvo. Uzgred, ono vam nije prvo takvo iskustvo. Imali ste mnogo fizičkih, kao i nefizičkih iskustava. A u ovo ste došli zato što ste želeli da dopunite to vazda evoluirajuće biće koje zaista jeste – to biće koje kroz ovo telo i ova fizička čula koja možda ne poznajete, ali to biće, odi-

sta... jeste onaj širi, ekspanzivan, koji teži da se razvija i raduje, onaj evoluirajući deo vas.

Moje unutrašnje biće komunicira sa mnom

Želimo da vam pomognemo da se setite da ste tvorac svog iskustva i da je prisutna velika radost kada ste pri tom promišljeni. Želimo da vam pomognemo da se setite svog odnosa sa nefizičkim delom sebe, svojim *unutrašnjim bićem*, koje je svesno vas i sudeluje, zajedno s vama, u svemu što radite.

Ne sećate se pojedinosti u vezi s onim što ste proživeli pre no što ste došli u ovo fizičko telo, ali vaše *unutrašnje biće* je potpuno svesno svega što ste postali i kontinuirano vam nudi informacije, da bi vam pomoglo da živite na najradosniji mogući način, u svim trenucima vremena.

Došavši u ovo životno iskustvo, niste poneli sa sobom sećanje na ono koje ste ranije proživeli, jer ti detalji služili bi samo da vas ometaju u poimanju snage vašeg sada. Međutim, blagodareći odnosu koji imate s unutrašnjim bićem, imate pristup spoznaji o toj široj perspektivi, ili *celokupnom sebi, svom širem nefizičkom delu koji komunicira s vama i čini to od dana kad ste došli u ovo fizičko telo. Ta komunikacija je raznolika – ali svi vi primite bazičnu komunikaciju u vidu sopstvenih emocija.*

Emocija prija... ili ne prija

Svaka emocija koju osetite je, bez izuzetka, način na koji vam vaše *unutrašnje biće* saopštava, u svakom trenutku, primerenost onoga o čemu razmišljate, što govorite ili radite. Drugim rečima, dok razmišljate o nečemu što nije u vibracionom skladu s vašom opštom namerom, vaše *unutrašnje biće* ponudiće vam negativnu emociju. Dok radite ili govorite nešto što nije u vibracionom skladu s onim ko ste i šta želite, vaše unutrašnje biće ponudiće vam negativnu emociju. Isto tako, kad govorite, razmišljate ili delate u pravcu onoga što je u skladu s vašim namerama, vaše *unutrašnje biće* ponudiće vam pozitivnu emociju.

Postoje samo dve emocije: jedna od njih prija, druga ne prija. Nadenuli ste im najrazličitija imena, u zavisnosti od situacije koja ih je izazvala. Ali kad shvatite da vam vaš sistem za na-

vođenje (koji dolazi iz vas, u vidu emocije), govori iz vaše šire, sveobuhvatne perspektive, bićete u stanju da razumete da imate blagodat svih namera koje imate danas i svih namera s kojima ste došli u ovo fizičko telo – i da posedujete sposobnost da uračunate sve pojedinosti svih svojih želja i uverenja, kako biste mogli da u svakom trenutku donesete samo primerene odluke.

Verujem svom unutrašnjem navođenju

Mnogi ljudi zanemare svoje unutrašnje navođenje, zamenjujući ga mišljenjem roditelja, učitelja, stručnjaka ili lidera u raznim oblastima. Ali što se više uzdate u vođstvo drugih, to se više udaljujete od sopstvenog mudrog suda. Stoga kad počnemo da podsećamo svoje fizičke prijatelje na to ko su zaista, pomažući im da se ponovo povežu sa svojim *sistemom za navođenje*, kod njih se često oseća oklevanje. Neretko postanu ubeđeni u sopstvenu nedostojnost i neispravnost, i boje se da krenu dalje i uzdaju u sopstveno navođenje ili sopstvenu savest, jer veruju da neko drugi bolje zna šta je dobro za njih.

Međutim, želimo da vam pomognemo da se setite da ste dostojno, moćno biće koje i jeste, kao i svog razloga za dolazak u ovu vremensko-prostornu stvarnost. Želimo da se setite svoje namere da istražite kontraste ovog čudesnog okruženja, znajući da će to uroditi kontinuiranim rađanjem novih namera; želimo da upamtite da se ono što zaista jeste – vaše *unutrašnje biće* ili *celoviti vi* ili *izvor* – raduje predstojećoj ekspanziji. Želimo da upamtite da preko svojih emocija, u svakom trenutku, možete da osetite da li sagledavate svoju trenutnu situaciju očima one šire predstave ili se odsecate od tog izvora birajući misli koje su drugačije prirode. Drugim rečima, kad osećate ljubav, to znači da se način na koji vidite predmet svoje pažnje podudara s načinom na koji ga vidi vaše *unutrašnje biće*. Kad osećate mržnju, vidite je bez te *unutrašnje povezanosti*.

Intuitivno znate sve ovo, naročito dok ste mlađi, ali postepeno većina vas biva iscrpljena upornošću starijih iz vašeg okruženja, koji za sebe tvrde da su „pametniji“, budući da se izuzetno trude da vas ubede da ne smete da verujete sopstvenim impulsima.

I tako, većina vas fizičkih bića ne veruje sebi, što je za nas zapajujuće, zato što je ono što dolazi iz vas jedino čemu možete verovati. Umesto toga, najveći deo svog fizičkog života provodite tragaajući za zbirkom pravila ili grupom ljudi (verskom ili političkom, ako hoćete) koja će vam reći šta je ispravno, a šta nije. Potom ostatak svog fizičkog iskustva provedete pokušavajući da udenete svoj „četvrtasti klin“ u nečiju tuđu „okruglu rupu“, u nastojanju da postignete da se ta stara pravila – najčešće ona koja su napisana hiljadama godina pre vas – uklope u vaše novo životno iskustvo. Kao rezultat toga, uglavnom vidamo frustraciju i, u najboljem slučaju, zbunjenost. Takođe smo primetili da mnogo vas svake godine umire zbog razmirica oko toga čija je zbirka pravila najprimerenija. Kažemo vam – ta opšta, sveobuhvatna i nepromenljiva zbirka pravila ne postoji, zato što ste vi bića koja se neprekidno menjaju i teže da se razvijaju.

Da vam kuća gori i vatrogasci dođu sa svojim kamionom – onom svojom čudesnom opremom s velikim, dugim crevima i onom vodom što kulja naokolo – i upere ta creva prema vašoj kući i ugase plamen, rekli biste: „Stvarno, ovo je krajnje primereno ponašanje.“ Ali kad bi ti isti vatrogasci došli i počeli da vas polivaju vodom iako od požara nema ni traga ni glasa, rekli biste: „Stvarno, ovo nije neprimereno!“

Isto je i sa zakonima koje donosite: *Većina vaših zakona i pravila iz prošlosti nisu primereni onome što sad živite. Da niste nameravali da se razvijate, ne biste se sada nalazili u ovom fizičkom životnom iskustvu. Naime, ovde ste kao biće koje se vazda širi, menja i razvija, zato što želite da nadogradite ono što razumete. A želite da nadogradite ono što jeste... Da je ono što je postojalo nekad davno bilo krajnji domet, tada ne bi bilo razloga za vaše današnje postojanje.*

Kako dobijam ono što dobijam?

U početku, naše insistiranje na tome da ste vi tvorac sopstvene stvarnosti dočekuje se s radosnim prihvatanjem, zato što većina ljudi žudi za tim da kontroliše sopstveno iskustvo. Međutim, kad počnete da razumevate da je sve što nailazi vašim putem zapravo privučeno vašim sopstvenim razmišljanjem (dobijate ono o čemu razmišljate, želeli vi to ili ne), nekima

od vas kao da je nelagodno i suviše zamorno da pratite misli, razvrstavate ih i nudite samo one koje će uroditi stvarima koje želite.

Ne podstičemo praćenje misli kao takvo, jer se slažemo da bi to iziskivalo neverovatno mnogo vremena i bilo vrlo zamorno, ali umesto toga preporučujemo svesno korišćenje vašeg emocionalnog sistema za navođenje.

Budete li obraćali pažnju na to kako se osećate, tada praćenje misli i nije u toj meri nužno. Kad god se osećate dobro, znajte da u tom trenutku govorite, razmišljate ili se ponašate u skladu sa svojim namerama – i znajte da, kad god se ne osećate dobro, niste u skladu sa svojim namerama. Ukratko, kad god je u vama prisutna neka negativna emocija, vi u tom trenutku stvarate pogrešno, bilo putem misli, reči ili dela.

I tako, kombinacija veće promišljenosti u pogledu onoga što želite, veće jasnoće u pogledu onoga što nameravate i veće osetljivosti na to kako se osećate čini, u suštini, ono što proces promišljenog stvaranja zapravo jeste.

Ja sam jedini tvorac sopstvenog iskustva

Veliko pitanje koje obično iskrsava u ovoj fazi naše diskusije glasi: „Abrahame, kako da znam da mogu da verujem onome što dolazi iz mene? Zar ne postoji neko veći od mene, ko stvara sva pravila i želi da budem ili radim određene stvari?“ A mi kažemo, vi ste tvorac svog iskustva, a u ovo fizičko telo došli ste putem snage svoje želje. Niste ovde da biste dokazivali da ste dostojni nečega drugog; niste ovde zato što tražite veće spasenje na nekoj drugoj ravni. Ovde ste zato što vaše postojanje ovde ima određenu svrhu. Želite da budete *promišljeni tvorac* i odabrali ste ovu fizičku dimenziju u kojoj postoje vreme i prostor, kako biste mogli fino da podesite svoje razumevanje i potom vidite korist od onoga što ste stvorili razmišljanjem, i to tako što ćete dopustiti tome da dođe u vaše fizičko iskustvo. Podstičete ekspanziju svog univerzuma, a *sve što jeste* ima koristi od vašeg postojanja, samim vašim izlaganjem ovom iskustvu i vašom ekspanzijom.

Sve što radite zadovoljava ono što težite da zadovoljite. Ne postoji spisak ispravnih i pogrešnih stvari – postoji samo ono što je u skladu s

vašom istinskom namerom i svrhom i ono što nije. Morate da se uzdate u to da će vodstvo koje dolazi iz vas znati kad ste u skladu sa svojim prirodnim stanjem dobrobiti.

Magnetski privlačim misli koje su u vibracionoj harmoniji

Zakon privlačenja odgovoran je za veći deo onoga očiglednog u vašem životnom iskustvu. Zbog svog delimičnog razumevanja ovog zakona, skovali ste mnogo fraza. Kažete: „Svaka ptica svome jat u leti.“ Isto kažete: „Što je bolje, biva sve bolje; što je gore, biva sve gore.“ Zatim kažete: „Kad dan počne loše, završi još gore.“ Ali čak i dok govorite ovakve stvari, većina vas ne razume zaista koliko je moćan zakon privlačenja. Ljudi bivaju privučeni jedni drugima zahvaljujući njemu. Sve situacije i događaji njegov su rezultat... Misli koje su međusobno vibraciono slične, bivaju magnetski privučene jedna drugoj zahvaljujući delovanju moćnog zakona privlačenja; ljudi koji gaje određena osećanja bivaju privučeni jedni drugima blagodarajući delovanju ovog zakona; odista, i same vaše misli bivaju privučene jedne drugima sve dok ono što je nekad bila vrlo mala, beznačajna i ne tako snažna misao, ne preraste u nešto vrlo snažno – zbog vaše usredsređenosti na to.

Blagodarajući zakonu privlačenja, svako od vas je poput snažnog magnet, i u svakom trenutku privlači prema sebi još više onoga što oseća.

Dok razmišljamo i govorimo, stvaramo

Niko drugi ne stvara u vašem iskustvu. Sve radite sami; sve je vaša zasluga. Dok posmatrate svoje životno iskustvo i iskustva onih oko sebe, želimo da shvatite da ne postoji ni zrnice dokaza koji protivreče ovom moćnom zakonu o kojem govorimo. Kad počnete da uočavate apsolutnu korelaciju između onoga što mislite i govorite – i onoga što dobijate – vaše razumevanje zakona privlačenja nastaviće se, a vaša želja da koristite svoj sistem za navođenje kako biste promišljeno usmeravali misli povećaće se. Istovremeno ćete, dabome, imati mnogo više razumevanja za živote onih oko sebe. (Štaviše, katkad je lakše uvideti to zajedno s drugima.)

Primećujete li da su oni koji najviše pričaju o bolestima samo sve bolesniji? Primećujete li da oni koji pričaju o siromaštvu žive sve siromašnije, dok oni koji pričaju o prosperitetu žive sve prosperitetnije? Kad shvatite da su vaše misli poput magneta, a da vaša pažnja usmerena na njih prouzrokuje da one dobijaju sve veću snagu, sve dok naposljetku predmet misli ne postane predmet vašeg iskustva, vaša spremnost da obraćate pažnju na to kako se osećate pomoći će vam da promišljenije odaberete pravac svojih misli.

Zakon privlačenja na delu lako se može videti u razgovoru s drugima. Na primer, zamislite da vam prijateljica priča o nečemu kroz šta prolazi, a vama je stalo da budete dobar prijatelj, stoga se usredsređujete na njene reči i slušate primere koje vam iznosi u vezi s onim što joj se događa. Što se više usredsređujete na to, na pamet počinju da vam padaju sopstveni primeri sličnih situacija. Vi joj se potom pridružujete u razgovoru dodajući podudarne priče iz sopstvenog iskustva, a za to vreme vibracija misli postaje sve jača. Dovoljno pažnje posvećene ovim temama i dovoljno razgovora o stvarima koje doživljavate donosiće vam sve više takvih iskustava. A sa sve više misli povezanih s onim što ne želite, naposljetku ćete se naći opkoljeni mislima, rečima i iskustvima koji su u pravcu onoga što ne želite. (Vi i vaša prijateljica imaćete sada još više neprijatnih situacija o kojima ćete moći da razgovarate.)

Doduše, da ste vodili računa o tome kako se osećate onda kad je razgovor prvi put počeo da naginje u pravcu onoga što ne želite, bili biste svesni mučnog osećanja u utrobi. Prepoznali biste svoje vodstvo, koje vam u suštini govori: *Razmišljaš i govoriš o nečemu što ne želiš*. A razlog za taj signal upozorenja, za to „zvono za uzbunu“, bio je nesklad između onoga ko ste, onoga što želite i onoga na šta se ovog časa usredsređujete. Vaše emocije ukazuju na nepodudarnost. Vaše vodstvo upozorava vas na činjenicu da vi, dok razmišljate i govorite o tim nepoželjnim stvarima, predstavljate magnet koji privlači ka sebi okolnosti, događaje i druga bića, tako da ćete ubrzo imati u svom iskustvu suštinu onoga o čemu ste govorili, a što ne želite.

Na isti način, ako govorite o onome što želite, vaše misli biće više privučene tome. Privlačićete sebi više ljudi koji će želiti da pričaju o onome što želite. A za sve to vreme, vaše unutrašnje

biće nuditi vam pozitivnu emociju, da bi vam dalo do znanja da ste u harmoniji – i da je ono što privlačite sebi u vibracionoj harmoniji – sa suštinskom ravnotežom namera koje imate.

Delikatna ravnoteža između želja i dopuštanja

Umeće promišljenog stvaranja je delikatno izbalansiran zakon, koji ima dva dela: s jedne strane, tu je misao o onome što želite. S druge, tu je očekivanje ili uverenje – ili puštanje u vaše iskustvo – onoga što stvarate razmišljanjem.

Stoga, ako kažete „želim nova crvena kola“, time ste doslovno, preko svoje misli, pokrenuli početak stvaranja tih novih crvenih kola u svom iskustvu. I sada, što više pažnje pridajete toj misli, i što ste više u stanju da zamislite ta crvena kola u svom iskustvu, bićete sve oduševljeniji u vezi s njima. A što više oduševljeni bivajte ili što je pozitivnija emocija koja vas obuzima dok razmišljate o svojim crvenim kolima, brže će ta crvena kola doći u vaše iskustvo. Čim ih stvorite u mislima i čim osetite snažnu pozitivnu emociju dok razmišljate o njima, kola brzo pristižu u vaše iskustvo. Stvorena su, postoje, a da biste ih imali u svom iskustvu, potrebno je samo da im dopustite da uđu. A dopuštate tako što očekujete, tako što verujete i tako što ih puštate da postoje.

Kad sumnjate u svoju sposobnost da imate nova crvena kola, kočite svoje stvaranje. Ako kažete „želim nova crvena kola“, time započinjete njihovo stvaranje, međutim, ako potom dodate „ali, preskupa su“, time sebe držite na odstojanju od svoje tvorevine. Drugim rečima, odradili ste prvi deo stvaranja, time što ste poželeti, ali sada ometate to stvaranje onoga što želite time što ne verujete, ne očekujete i ne dopuštate; naime, da biste doveli svoje tvorevine u svoje fizičko iskustvo, neophodna su oba dela procesa.

To što pričate o predmetu svog stvaranja ne znači obavezno i da ga dopuštate. Kad razmišljate o svojim novim crvenim kolima i osećate oduševljenje njima, tada dopuštate, ali kad o tim novim crvenim kolima razmišljate kao o nečemu što je za vas nedostižno (ili se osećate osujećeno jer ih još uvek nemate), zapravo se usredsređujete na odsustvo kola, čime ih ne puštate u svoje iskustvo.

Ponekad, u ranim fazama stvaranja nečega što želite, na pravom ste putu da to i dobijete, jer osećate oduševljenje i pozitivno očekivanje u vezi s tim, ali tada kažete za svoju želju nekom drugom, ko počne da vam nabraja sve razloge zašto to ne može ili ne bi trebalo da se ostvari. Negativan uticaj prijatelja ne bi vam išao u korist, jer dok ste se usredsređivali na suštinu svoje želje, vi ste je i privlačili, ali sad kad ste usredsređeni na nedostatak onoga što želite, time ga zapravo još više udaljavate od sebe.

Kakav je osećaj, dobar ili loš?

Dakle, dok govorite: „Želim nova crvena kola i znam da su mi sve bliže“, zaista tako i jeste. Ali dok govorite: „Ali, gde su već jednom? Tako dugo ih želim. Verovao sam Abrahamu, ali stvari koje želim nikako da dođu“, tada niste usredsređeni na ono što želite. Usredsređeni ste na nedostatak onoga što želite i dobijate, po zakonu privlačenja, ono na šta ste usredsređeni.

Ako se usredsredite na ono što želite, privlačićete sve što želite. Ako se usredsredite na nedostatak onoga što želite, privlačićete još više tog nedostatka. (Svaki predmet je, zapravo, dva predmeta: ono što želite i odsustvo ili nedostatak toga.) Ako poklanjate pažnju tome kako se osećate, uvek ćete znati da li ste usredsređeni na ono što želite ili nedostatak toga; jer kad razmišljate o onome što želite, osećate se dobro, a kad razmišljate o nedostatku onoga što želite, osećate se loše.

Govoreći: „Želim novac kojim ću priuštiti sebi željen način života“, vi privlačite novac, ali čim počnete da razmišljate o stvarima koje želite, a koje nemate, uočavajući njihov nedostatak – gurate izobilje sve dalje od sebe.

Vežba za postizanje promišljenog stvaranja

Ovo je vežba koja će vam pomoći u vašem promišljenom stvaranju:

Uzmite tri lista papira i na vrhu svakog napišite ono što želite. Sad uzмите prvi list i ispod onoga što ste napisali, dopišite: „Ovo su razlozi zašto želim ovo...“ Zapišite sve što vam padne na pamet – sve što vam u um dođe samo od sebe;

ne forsirajte ništa. A kad prestane da vam dolazi, znači da ste zasad gotovi.

Sada okrenite list i na vrh druge strane napišite: „Ovo su razlozi zašto verujem da ću i imati ovo...”

Prva strana vašeg lista pojačava ono što želite (prva strana jednačine *promišljenog stvaranja*). Druga strana vašeg lista pojačava vaše uverenje da ćete to i imati (druga strana jednačine *promišljenog stvaranja*). Sad kad ste se usredsredili i aktivirali u svojoj vibraciji obe strane jednačine, nalazite se u stanju primanja manifestacije svoje želje, jer ste uspešno ostvarili obe strane *procesa stvaranja*. Sve što je sada potrebno jeste da želite – i da nastavite da očekujete sve dok najzad ne dobijete – i biće vaše.

Nema ograničenja za broj stvari koje možete simultano stvarati, jer nije teško imati želju i istovremeno očekivati njeno ostvarenje. Ali u početku, dok još učite kako da usredsredite misli, možda će vam biti od pomoći ako se namerno koncentrišete na dve ili tri želje istovremeno, jer što je duži spisak stvari na kojima radite, to je veća mogućnost da vam se prikrade sumnja dok gledate sve ono što još uvek niste ostvarili. Što se više igrate, to bolji postajete u usredsređivanju misli i naposljetku više neće biti razloga da ograničavate svoj spisak na bilo koji način.

Pre no što doživite nešto u svom fizičkom životnom iskustvu, prvo morate pomisliti na to. Vaša misao je poziv, a bez njega, to vam neće doći. Podstičemo namerno odlučivanje o tome šta je poželjno i potom *namerno* razmišljanje o onim stvarima koje želite, uz *namerno* nerazmišljanje o onim stvarima koje ne želite. Sugerirajući vam ovo, podstičemo vas da svakog dana odvojite malo vremena da sednete i namerno priberete misli u neku vrstu vizije onoga što želite da doživite u životu (*radionica za promišljeno stvaranje*).

Krećući se kroz svoje svakodnevno iskustvo, zadajte sebi zadatak da uočavate stvari koje vam se dopadaju: *Danas, bez obzira na to šta radim i bez obzira na to s kim to radim, moja dominantna namera je da tražim stvari koje mi se dopadaju*. I dok namerno prikupljate ove podatke, gomilate resurse koji će vam poslužiti da efikasno stvarate kad odete u svoju *kreativnu radionicu*.

Misli koje pobuđuju snažne emocije brzo se manifestuju

Već smo vam rekli da vaše misli imaju snagu magneta. Ali želimo da sad to malo pojasnimo: *Iako svaka misao poseduje kreativan potencijal, misli koje ne pobuđuju snažne emocije, ne donose predmet vaših misli u vaše iskustvo, i to ni brzo ni polako. Kada je reč o mislima koje u vama uzburkavaju snažne emocije – pozitivne ili negativne – suština tih misli se brzo manifestuje u vašem fizičkom iskustvu. A ta emocija koju osećate jeste komunikacija s vašim unutrašnjim bićem, koja vam daje do znanja da pristupate moći univerzuma.*

Ako odete da gledate horor film i sedite u bioskopu s nekim prijateljem, gledajući u ekran i sve zastrašujuće pojedinosti predstavljene vam kroz boju i zvuk, to vreme provodite u *negativnoj radionici*. Naime, dok zamišljate sve ono što *ne* želite da vidite, emocija koju osećate jeste vaše *unutrašnje biće* koje vam govori: *Gledaš nešto što je tako slikovito da mu univerzum sad daje snagu.*

Međutim, srećna okolnost je da kad izađete iz bioskopa, najčešće kažete: „To je bio samo film“, tako da to *ne* očekujete. *Ne* verujete da će vam se tako nešto desiti, tako da ne kompletirate drugi deo jednačine. Imali ste misao praćenu emocijom, tako da ste stvarali, ali ne dopuštate ulazak toga u svoje iskustvo jer ga zapravo *ne očekujete*. Međutim, ako ste izašli iz bioskopa i prijateljica vam kaže: „Jeste da je ovo samo film, ali *meni* se to jednom stvarno dogodilo“, možda ćete počete da se opterećujete *tom* mišlju i, u tome, možete dovesti sebe do *uverenja* ili *očekivanja* da se to isto može dogoditi i vama – i onda će se zaista i dogoditi. *Razmišljanje s jedne strane i očekivanje ili verovanje s druge strane jeste ravnoteža koja vam donosi ono što dobijate.*

Ako nešto želite i to i očekujete, to će vrlo brzo biti vaše. Međutim, ne događa se često da ostvarite ravnotežu u kojoj su vaša želja i očekivanje jednaki. Ponekad je vaša želja vrlo jaka, ali uverenja uopšte nema. Na primer, u priči o majci čije je dete priklešteno ispod automobila, ona *ne veruje* da može da podigne teško vozilo sa svog deteta, ali njena *želja* je tako ogromna da ona to ipak uspeva da učini. S druge strane, brojni su primeri kad je uverenje snažno, ali želja nije. Stvaranje bolesti, kao što je kancer, primer je *snažnog verovanja* i nepostojeće *želje*.

Mnogi od vas više puta na dan zateknu sebe u onome što bismo nazvali negativnom *radionicom*. Dok sedite za stolom, s gomilom računa pred sobom, osećajući napetost ili čak strah zbog toga što nemate dovoljno novca da ih platite, nalazite se u negativnoj *radionici*. Naime, sve dok tako sedite i razmišljate o tome kako nemate dovoljno novca, u savršenom ste položaju da primite još toga što *ne* želite. Ono što *osećate* u vezi s tim jeste signal od strane vašeg *unutrašnjeg bića*, koje vam govori da ono o čemu razmišljate nije u skladu s onim što želite.

Rezime procesa promišljenog stvaranja

Dozvolite da sada rezimiramo sve o čemu smo dosad govorili, kako biste imali jasan i određen plan za promišljenu kontrolu nad svojim životnim iskustvom. Prvo, prihvatite da ste više od onoga što vidite u ovom fizičkom telu; i da postoji širi, mudriji i svakako stariji deo vas, koji se seća svega što ste živeli i, što je još važnije, poznaje ono što ste sad. A iz te sveobuhvatne perspektive, ovaj deo vas može da vam ponudi jasnu i apsolutnu informaciju o primerenosti onoga što radite, govorite ili mislite, ili onoga što *ćete* raditi ili govoriti.

Doduše, ako ste jasno odredili svoje trenutne namere, tada vaš *sistem za navođenje* može da radi još efikasnije, jer poseduje sposobnost da obuhvati sve podatke – prikupljene iz *svih* vaših iskustava (svih vaših želja, namera i uverenja) – i uporedi ih s onim što radite ili *ćete* raditi, kako bi vas u svakom trenutku mogao posavetovati.

Potom, dok se krećete kroz svoj dan, vodite računa o tome kako se osećate. Kad god ustanovite da osećate negativnu emociju, prekinite da radite ono što kod vas pobuđuje tu emociju, šta god to bilo, jer negativna emocija znači da ovog časa negativno stvarate. *Negativna emocija postoji samo onda kad pogrešno stvarate. Stoga, čim prepoznate kod sebe negativnu emociju – nije bitno zašto, nije bitno kako je dospela tu, nisu bitne okolnosti – prestanite da radite to što radite i usredsredite svoje misli na nešto od čega ćete se osećati bolje.*

Svakodnevno, tokom petnaest do dvadeset minuta, praktikujte *proces promišljenog stvaranja*, tako što *ćete* sedeti mirno, neuznemireni onim što se događa oko vas, sanjareći o svom ži-

votu, sa slikom sebe kako vi želite i zamišljajući se okruženim svim onim što vam prija.

Pažnja pridata onom što jeste samo stvara još više toga

Zakon privlačenja reaguje na vas, na vašu *tačku privlačenja* – a vaša *tačka privlačenja* prouzrokovana je vašim mislima. Ono što *osećate* prouzrokovano je vašim mislima. Stoga je to kako se osećate vrlo snažna i magnetska *tačka privlačenja*. Kad se *osećate* siromašno, ne možete privlačiti prosperitet. Kad se *osećate* debelo, ne možete privlačiti vitkost. Kad se *osećate* usamljeno, ne možete privlačiti društvo – to prkosi *zakonu*. Mnogi oko vas žele da vam ukažu na „stvarnost“. Kažu: „Suoči se s činjenicama. Pogledaj *ono što jeste*.“ A mi vam kažemo, ako ste kadri da vidite samo *ono što jeste* – tada *ćete*, u skladu sa *zakonom privlačenja*, stvarati samo još više toga... Morate da budete u stanju da se u mislima probijete dalje od *onoga što jeste*, kako biste privlačili nešto drugo ili nešto više.

Emocionalna pažnja koju pridajete *onome što jeste* ukoreniće vas kao drvo na tom mestu, ali emocionalna (srećna) vizija onoga što biste voleli da počnete da privlačite u svoje iskustvo dovešće do tih promena. *Veći deo onoga što sad proživljavate želite i da nastavite, stoga nastavite da poklanjate pažnju tim stvarima, pa ćete nastaviti da ih imate u svom iskustvu. Međutim, morate uskratiti svoju pažnju svemu onome što ne želite.*

Što cenim, to i privlačim

Misli koje pobuđuju emocije u vama ujedno su one koje najbrže dovode do promena u vašem životu. Misli koje ne pobuđuju nikakve emocije održaće već postojeće stanje. Stoga, ono što ste već stvorili i što cenite, može da se zadrži u vašem životu tako što *ćete* nastaviti da to cenite. Međutim, ono što (veoma mnogo) priželjkujete da vam se uskoro desi, to mora da bude predmet vaših jasnih, svesnih, namernih misli koje pobuđuju emocije.

Krajnje efikasno korišćenje *kreativne radionice* sastoji se u tome da razmišljate o aspektima koje cenite u vezi s onim što vam je najvažnije. Svaki put kad se vratite nekoj temi, pažnja

koju poklanjate pojedinostima bivaće sve veća, a uz više vremena i više pojedinosti, jaćaće i vaša emocija u vezi s tom temom. Korišćenjem *kreativne radionice* na ovaj način postiže se sve što je potrebno za *promišljeno stvaranje*, zato što razmišljate o nečemu što želite, a ceneći to, dopuštate da se ono što želite manifestuje u vašem iskustvu. Budući da često zalazite u svoju *kreativnu radionicu*, počecete da uočavate očiglednu korelaciju između stvari o kojima razmišljate u svojoj *radionici* i manifestacija koje se ispoljavaju u vašem životnom iskustvu.

Da li će univerzalni zakoni biti na snazi i bez mog uverenja?

Džeri: Abrahame, recite mi, ovi zakoni o kojima govorite, ovi univerzalni zakoni, da li su oni na snazi i ako ne verujemo u njih?

Abraham: Jesu. Emitujete vibraciju čak i onda kad niste svesni da to radite; zato je prisutno stvaranje po *automatizmu*. Ne možete da isključite svoj *kreativni mehanizam*; on uvek funkcioniše, a zakoni uvek reaguju. Zato je tako dragoceno razumevanje *zakona*. Kad ih ne razumete, to je donekle kao da se uključujete u igru čija pravila ne poznajete. Stoga, dok igrate tu igru, ne shvatate kako dobijate ono što dobijate. Takva vrsta igre postaje frustrirajuća i većina želi da izađe iz nje.

Kako da ne dobijem ono što ne želim?

Džeri: Abrahame, kako biste rekli ljudima kako da ne dobi-ju ono što ne žele?

Abraham: Nemojte razmišljati o onome što ne želite. Ne trošite misli na ono što ne želite – zato što pažnja koju nečemu pridajete počne to i da privlači. Što više razmišljate o tome, to snažnija postaje vaša misao i povlači za sobom više emocija. Međutim, kad kažete: „Neću više da razmišljam o tome“, tog časa i dalje razmišljate o tome. Prema tome, štos je u tome da se u mislima prebacite na nešto drugo – nešto što želite. Uz malo vežbe, umećete da pogodite, po tome kako se osećate, da li razmišljate o nečemu željenom ili neželjenom.

Ovom civilizovanom društvu nedostaje radosti

Džeri: Živimo u onome što ja nazivam vrlo civilizovanim društvom, u ekonomskom i materijalnom pogledu ide nam zaista dobro, a ipak, ne vidim mnogo radosti u ljudima oko sebe, na ulici, na poslu, i tako dalje, i tome slično. Da li je to zbog onih faktora o kojima govorite ... da imaju vrlo malo želje, ali snažna uverenja?

Abraham: Većina ljudi emituje najveći deo svojih vibracija kao reakciju na ono što opaža. Stoga, kad opaze nešto od čega se osećaju dobro, tada osećaju radost, ali kad opaze nešto od čega se osećaju loše – tada radosti jednostavno nema. Uz to, većina ljudi ne veruje da ima kontrolu nad tim kako se oseća, zato što ne uspeva da ostvari kontrolu nad okolnostima koje izazivaju reakciju u vidu tih osećanja. Upravo je njihovo vero- vanje u nedostatak kontrole nad sopstvenim iskustvom najodgovornije za odsustvo radosti koje primećuješ. Pri tom vas moramo podsetiti na to da će, ako nastavite da primećujete njihov manjak radosti – vaša takođe nestati.

Želim da strastvenije želim

Džeri: Rekli ste i da naše *uverenje* ne mora biti tako snažno ukoliko je želja *strastvena*. Kako, dakle, da ugradimo strastvenu želju u *radionicu* o kojoj govorite?

Abraham: Sve mora da ima svoj početak. Drugim rečima, mnogi koji razgovaraju s nama kažu: „Abrahame, čujem šta kažete, ali ne znam šta želim.“ A mi im kažemo: „Počnite tako što ćete reći – *Želim da znam šta želim*.“ Naime, kad to izjavite, postajete magnet koji će privlačiti sve one podatke na osnovu kojih možete da formirate svoje odluke. *Počnite od nečega i pustite da vam zakon privlačenja isporuči primere i izbore; potom, što više razmišljate o tim izborima, postajacete sve strastveniji.*

Pažnja koju pridajete bilo čemu prouzrokovalaće da to ojača, a time će se pojačati i emocija. Kad razmišljate o onome što želite i nastavite da dodajete pojedinosti toj slici, te misli postaju jače. Ali kad razmišljate o nečemu što želite i potom pomislite kako

to nikako da se ostvari... i onda razmišljate o tome kako bi bilo lepo da to imate, potom se setite da staje mnogo novca i da još uvek ne možete sebi to da priuštite... takvo razmišljanje toplo-hladno razvodnjava vašu strast i usporava snagu vaših misli.

Mogu li se osloboditi kontraproaktivnih uverenja?

Džeri: Mogu li ljudi da stvaraju u određenom pravcu čak i onda kad ih drugi navode da poveruju da su predodređeni da stvaraju u nekom drugom pravcu?

Abraham: Ako dovoljno snažno žele, tada i mogu. Drugim rečima, onu majku koju smo pomenuli, društvo i sopstveno iskustvo naučili su da veruje da ne može da podigne automobil, zato što je tako težak, a ipak, onda kad je dovoljno snažno želela (jer joj je dete bilo u opasnosti), bila je u stanju da to uradi. Prema tome, ako je želja dovoljno snažna, uverenje može da se prevaziđe.

Uverenja su vrlo snažna i sporo se menjaju, ali mogu da se promene. Nastavljajući da posežete za mislima koje vam sve više i više prijaju, naći ćete ih i aktivirati, a zakon privlačenja reagovaće na njih i, s vremenom, vaš novi život počće da odražava te promene u razmišljanju. Ako se držite ideje da možete da verujete samo u one stvari koje se trenutno zasnivaju na „činjeničnim dokazima“, tada za vas ništa ne može da se promeni, ali kad shvatite da će promena fokusa misli i reakcija zakona privlačenja na novu misao doneti nove dokaze, tada ćete shvatiti moć promišljenog stvaranja.

Mogu li uverenja iz prošlih života da utiču na moj sadašnji život?

Džeri: Postoje li misli (ili uverenja) iz nekog od naših prošlih života koja još uvek stvaraju ili su kadra da stvaraju, okolnosti u našem sadašnjem životnom iskustvu?

Abraham: Vi ste biće koje je u neprekidnoj ekspanziji, a vaše unutrašnje biće je kulminacija svega što ste proživeli. Vaše unutrašnje biće ne samo da veruje, nego i zna koliko je vaše biće

dostojno i vredno, tako da birajući misli koje su u skladu s mislima vašeg unutrašnjeg bića, osećate jasnoću te spoznaje.

Međutim, detalji iz bilo kojeg ranijeg životnog iskustva ne utiču na vas u ovom životnom iskustvu. Mnogo je zbrke u vezi s tim, koja umnogome potiče otud što ima onih koji ne žele da prihvate da su tvorci sopstvenog iskustva. Oni kažu: „U ovom životu sam debeo zato što sam u prošlom skapavao od gladi.“ A mi kažemo: *Ništa iz ranijih životnih iskustava ne utiče na ono što sad radite, osim ako niste, na neki način, postali svesni toga, te mu sada pridajete pažnju.*

Mogu li moja negativna očekivanja da utiču na dobrobit drugih?

Džeri: Ukoliko u svojoj brizi za dobro onih do kojih nam je istinski stalo zaključimo da nam misli lutaju ka nekim negativnim očekivanjima u vezi s njima, možemo li, tako što prosto razmišljamo o nekom problemu u njihovom životu, da im nanese štetu?

Abraham: *Ne možete da stvarate u tuđem iskustvu, jer ne možete umesto njih da emitujete njihove vibracije – koje su njihova tačka privlačenja.* Ali ako se dovoljno dugo usredsređujete na nešto, te tako vaša misao postane jaka, i osećate snažnu emociju u vezi s tim, tada možete da utičete na njihove misli o nečemu.

Upamtite, većina ljudi emituje najveći deo svojih vibracija reagujući na nešto što opaža, te stoga, ako vas posmatraju i vide izraz zabrinutosti na vašem licu ili opažaju vaše zabrinute komentare, sasvim je moguće da će naginjati u pravcu onoga što ne želite.

Ako želite da pomognete drugima na najbolji mogući način, sagledajte ih kao osobe kakve znate da žele da budu. To je uticaj koji želite da imate.

Mogu li da poništim ranije programiranje od strane drugih?

Džeri: Ako je nečiji um „programiran“ od strane nekog drugog da gaji određeno uverenje, a ta osoba zaključuje da to uve-

renje više nije poželjno u njenom životu, kako ta osoba može da poništi ta uverenja?

Abraham: *Na vas negativno utiču dve osnovne smetnje: jedna je tuđ uticaj; druga je uticaj vaših sopstvenih starih navika...* Razvili ste obrasce razmišljanja, stoga lako može da vam se desi da upadnete u stare obrasce navika, radije nego da pomislite da je nova misao u skladu sa novom željom. To je stvar promišljenog korišćenja male snage ili, kako vi to kažete, snage volje, i preusmeravanja pažnje u novom pravcu.

„Programiranje“ o kojem govorite rezultat je samo vašeg usredsređivanja na nešto i potom reakcije *zakona privlačenja* na tu usredsređenost, usled koje sve na šta se usredsredite postaje jače. Ponešto od onoga što nazivate „programiranjem“ samo je zdrava integracija u vaše sadašnje društvo, ali ponešto od toga zaista ometa vašu ličnu ekspanziju. S vremenom i uz malo vežbe, bićete u stanju da spoznate razliku i usmerite svoje misli u pravcu svojih ličnih izbora. A u tome je zapravo suština *promišljenog stvaranja*.

Moja tačka snage je sad?

Džeri: Abrahame, u knjigama o *Setu* nalazi se rečenica koja glasi: *Vaša tačka snage je u sadašnjosti*. Šta to vama znači?

Abraham: Bez obzira na to da li razmišljate o nečemu što se upravo dogada, o nečemu što se dogodilo u prošlosti ili o nečemu što biste voleli da vam se dogodi u budućnosti – vi razmišljate sad. Emitujete vibraciju svojih misli u svom sadašnjem trenutku, a upravo ta sadašnja vibracija je ona na koju reaguje *zakon privlačenja*; prema tome, vaša moć da stvarate je u *sadašnjosti*.

Od pomoći je i spoznaja da vaša emocija potiče od reakcije na vašu trenutnu misao, bez obzira na to tiče li se ona *prošlosti*, *sadašnjosti* ili *budućnosti*. Što je jača emocija koju osećate, to je jača misao i brže privlačite u svoje iskustvo stvari koje se podudaraju sa suštinom te misli.

Možda se vi prisećate svađe koja se odigrala pre mnogo godina ili s nekim ko je umro pre deset godina, ali prisećajući je se *sad*, vi *sad* aktivirate njenu vibraciju i ona *sad* utiče na vašu trenutnu *tačku privlačenja*.

Kako se dogodila prva negativna stvar?

Džeri: Često se pitam kako se dogodila prva bolest ili prva negativna stvar. Da li je tačno da se prvo od gotovo svega dogodilo usled pomisli na to? Drugim rečima, kao prvo električno svetlo, prvo je došla misao, a tek potom je usledilo električno svetlo, tako je i naše napredovanje u još više bolesti ili dobrih ili uzbudljivih stvari samo jedan korak, ili jednu misao, iza nečega što smo već pomislili?

Abraham: *Sve stvari – zvali ih vi dobrim ili lošim – samo su sledeći logičan korak u odnosu na to gde sada stojite.*

Ispravno primećujete da prvo dolazi misao. Prva je misao, potom misao-formulacija, potom manifestacija. Vaša sadašnja situacija jeste platforma iskustva koje nadahnjuje svaku sledeću misao.

Kad shvatite da možete odabrati da pozitivno ili negativno očekujete, ali da će *zakon privlačenja* u oba slučaja pojačavati tu misao sve dok se naposljetku ne manifestuje, možda ćete poželeti da budete promišljeniji u pogledu pravca svojih misli. Ništa se nikad ne manifestuje posle one prve, površne pažnje koju mu pridate. Potrebno je dosta vremena i pažnje posvetiti nečemu da bi to ojačalo dovoljno da dođe do manifestacije. Zato sve stvari, i željene i neželjene, jačaju. Drugim rečima, bolesti jačaju i umnožavaju se zato što se ljudi sve više usredsređuju na njih.

Zar nije imaginacija isto što i vizualizacija?

Džeri: Abrahame, kako biste vi opisali izraz imaginacija? Šta on za vas znači?

Abraham: *Imaginacija* je mešanje i uglavljivanje misli u različite kombinacije. Slična je opažanju situacije. Međutim, u imaginaciji stvarate slike umesto da posmatrate nešto u svojoj trenutnoj stvarnosti. Neki koriste reč *vizualizacija*, ali mi bismo da ukažemo na ovu tananu distinkciju: *vizualizacija* je često sećanje na nešto što ste nekad videli. Pod *imaginacijom* podrazumevamo namerno objedinjavanje željenih komponenti u vašem

umu kako biste stvorili željeni scenario. Drugim rečima, usredsređivanje s namerom indukovanja pozitivne emocije. Kad koristimo izraz *imaginacija*, u stvari govorimo o *promišljenom stvaranju* sopstvene stvarnosti.

Džeri: Ali kako može osoba da vizualizuje ili zamisli nešto što još nije videla, na primer, životnog saputnika kakvog bi želela da ima, dete koje još nije rodila ili poziv o kojem nije nikad ni razmišljala?

Abraham: Dok razmišljate o svetu oko sebe, namerno prikupljate one aspekte života koji vam se dopadaju i razmišljate o njima. Primećujete nečiji lep osmeh ili lepu kuću u kojoj neko stanuje. Pravite mentalne ili pismene zabeleške o stvarima u kojima u vašem svetu uživete, a potom ih u mislima mešate, stvarajući scenarije ili verzije života koje vam se dopadaju. Ne tražite savršene uzore, zato što ste jedinstveni, a i tvorac ste sopstvene jedinstvene stvarnosti.

S vremenom ćete otkriti ili ćete se setiti da će ova umetnost imaginacije dovesti do toga da se u vaše iskustvo probiju prijatni rezultati, ali umetnost imaginacije je ujedno i vrlo zabavna. Kad počnete da govorite: „Želim da znam šta želim“, počecete, po *zakonu*, da privlačite sve moguće primere. A dok sakupljate podatke koji vam pristizu, dozvolite da vaša dominantna namera, svakog dana, bude da tragate za stvarima koje želite. Potom možete da pogledate oko sebe i vidite na drugima one crte ili osobine koje biste želeli da ima vaš životni saputnik ili kolega ili posao. *Istini za ljubav, savršen uzor za vas, u pogledu bilo čega, ne postoji – vi ste tvorac toga.*

Ponekad čujemo kako kažu: „Hteo sam da budem bogat, ali onda sam upoznao jednog čoveka koji je bio bogat, ali je imao loše zdravlje i grozan brak, i tako sam ja povezoao prosperitet s groznim brakovima i lošim zdravljem i više ga nisam ni želeo.“ A mi kažemo, skupljajte podatke o prosperitetu ako ga želite – a loše zdravlje i loš brak naprosto izostavite.

Džeri: Dakle, možemo da vizualizujemo spajanje svih željenih karakteristika priželjkivanog životnog saputnika, deteta ili posla ?

Abraham: Da. U tome i jeste poenta *radionice*. Tamo možete da odete i na miru počnete da formulišete slike u svom umu.

Džeri: Dakle, to ne mora da bude nešto što je već postojalo; mora prosto da bude nešto što ovog časa osećate da želite da doživite?

Abraham: A dok radite u svojoj *radionici*, ustanovićete da vam, u većini slučajeva, to neće odmah doći. Znaćete kad vam je jasno jer ćete osećati ushićenost... Da li ste nekad radili na nekom projektu i razmišljali, dosta razmišljali o njemu, i onda odjednom rekli da imate odličnu ideju? Taj osećaj *Imam dobru ideju!* jeste tačka od koje pokrećete svoje stvaranje. Drugim rečima, mozgali ste o nečemu sve dok nije postalo dovoljno konkretno da vam, onda kad pogodite savršenu kombinaciju misli, vaše *unutrašnje biće* ponudi emociju, govoreći: *Da, to je to! Sad ga imaš!* Prema tome, poenta *radionice* je u tome da razmišljate o najrazličitijim stvarima, sve dok vas ne prožme onaj osećaj dobre ideje.

Džeri: Kad se snažna namera koju vizualizujemo nikako ne materijalizuje, koji je najčešći uzrok toga?

Abraham: *Ako ste čisto vizualizovali svoju nameru, tada ona mora doći, i to brzo.* Čistota vizualizacije je ključ svega, a pod tim podrazumevamo čisto nuđenje misli isključivo u pravcu onoga što želite. Kad kažete: „Želim to, ali...“ čim dodate to svoje *ali*, otkazujete to ili ga poražavate na samom početku. Često nudite isto onoliko ili više misli o odsustvu onoga što želite kao i o prisustvu toga. *Ako vam nešto što želite sporo dolazi, to može da bude samo iz jednog razloga – trošite više vremena usredsređujući se na odsustvo toga nego na njegovo prisustvo.*

Kad biste mogli da identifikujete ono što želite i potom namerno i jasno razmišljate o tome sve dok to i ne dobijete, suština svega onoga što želite vrlo brzo bi bila vaša. Kad biste mogli da provodite vreme čisto vizualizujući ono što želite, umesto što pridajete pažnju stvarnosti *onoga što jeste*, privlačili biste više onoga što želite umesto više *onoga što jeste*. To je stvar promene vaše magnetske *tačke privlačenja*.

Sklonite oči, reči i misli s onoga što jeste i usmerite ih isključivo na ono što želite. Što više mislite i govorite o onome što želite, brže će to postati vaše.

Zar nije strpljenje pozitivna vrлина?

Džeri: Abrahame, šta mislite o tome kad se nekom kaže: „Samo malo strpljenja“?

Abraham: Kad razumete zakon privlačenja i počnete promišljeno da usmeravate svoje misli, stvari koje želite počće brzo i ravnomerno da pristizu u vaše iskustvo – i strpljenje vam neće biti potrebno.

Nismo oduševljeni kad se neko uči strpljenju, jer to nagoveštava da je normalno da je za sve potrebno mnogo vremena, a to nije tačno. Potrebno je mnogo vremena samo onda kad su vaše misli protivrečne. Ako se stalno krećete napred-nazad, potencijalno nećete nikad stići tamo kuda ste krenuli. Ali kad prestanete da se krećete unazad i idete samo napred, brzo ćete stići tamo. A za to nije potrebno strpljenje.

Želim da izvedem kvantni skok

Džeri: Dakle, lako je napraviti mali korak dalje i uraditi samo malo više od onoga što radimo, biti malo više od onoga što već jesmo i imati malo više nego što već imamo, ali šta je s onim što nazivamo „kvantnim skokom“? Drugim rečima, sa ostvarivanjem nečega što prevazilazi gotovo sve što smo ikad videli. Kako da čovek stvori takvo nešto?

Abraham: Odlično. Sad ste potrefili suštinu. Razlog što su ti mali koraci lakši jeste to što je vama lako da priznate uverenja koja sad imate i samo ih malčice rastegnute. Time ih ne menjate u celosti; samo ih malčice širite. „Kvantni skok“ često znači da se morate osloboditi svog sadašnjeg uverenja i prihvatiti novo.

Kvantni skokovi ne ostvaruju se pojačavanjem onih delova jednine koji se tiču uverenja ili dopuštanja. Kvantni skokovi ostvaruju se pojačavanjem dela želje.

Zar se nećete složiti da je ona majka koja je podigla automobil sa svog deteta doživela „kvantni skok“? Da se nalazila u fiskulturnoj sali, bilo bi joj potrebno veoma mnogo vremena dok, malo-pomalo, ne bi ubedila sebe da može da podigne nešto tako teško. Međutim, njena snažna želja prouzrokovala je trenutni „kvantni skok“.

Nismo zagovornici „kvantnih skokova“, zato što oni iziskuju preteran kontrast, koji prouzrokuje dramatično pokretanje vaše želje i mogu da dovedu do iznenađujućih rezultata. Ali ti rezultati su skoro uvek privremeni, jer će vas ravnoteža vaših uverenja naposljetku vratiti tamo odakle ste i krenuli. Postepeno premošćavanje uverenja u pravcu onoga što želite jeste način stvaranja koji donosi veću satisfakciju.

Džeri: Recite mi još jednom: Kako možemo da proširimo svoje želje? Kako možemo da nateramo sebe da želimo više?

Abraham: Usmerite svoje misli ka onome što verujete da želite, a zakon privlačenja privući će više informacija, podataka i okolnosti u vaše stvaranje.

Vidite, kad pogledate ono što želite, osetićete snažnu, pozitivnu emociju, i to je sasvim prirodan proces. Prema tome, stvar je u tome da zadržite misli na onome što želite. Ako je moguće, idite tamo gde ima toga što želite, kako biste namerno doveli sebe u položaj da se osećate divno. A dok se osećate dobro, sve što je (po vašoj proceni) dobro, počće da pristize u vaše iskustvo.

Kad se usredsredite na nešto, zakon privlačenja pobrinuće se za „proširivanje“. Dakle, ako vam se čini da je potrebno mnogo rada da bi se vaše želje povećale, a pozitivne emocije pojačale, to je zato što razmišljate o onome što želite, a potom o njegovoj suprotnosti, te tako ne omogućavate ravnomerno kretanje unapred.

Zar se veće stvari ne manifestuju teže?

Džeri: Dobro, a šta biste onda rekli da je razlog što skoro svi smatraju da mogu da stvaraju ili manifestuju sitnice, ali im se čini da ne mogu da stvaraju one veće stvari?

Abraham: To je zato što ne razumeju zakon i vezuju ono što može da bude za ono što je bilo... *Kad razumete zakone, tada razumete da nije ništa teže stvoriti dvorac nego dugme. Oni su isti. Nije ništa teže stvoriti deset miliona nego sto hiljada dolara. Posredi je ista primena istog zakona na dve različite namere.*

Mogu li da dokažem drugima ova načela?

Džeri: Kad neko želi da testira ove zakone ili načela da bi pokušao da dokaže njihovu ispravnost nekom drugom, i kaže: „Dozvoli da ti pokažem šta mogu da postignem pomoću ovoga“, ima li to bilo kakvog uticaja na efikasnost zakona privlačenja?

Abraham: Problem u vezi s pokušavanjem da se nekom nešto dokaže jeste u tome što to često prouzrokuje da navaľujete u pravcu onoga što ne želite. Time aktivirate upravo to u svojoj vibraciji, tako da vam postaje teže da postignete ono što želite. Ume da bude i obeshrabrujuće, jer ako taj neko gaji snažnu sumnju, može da utiče i na vas da počnete da osećate izvrsnu sumnju.

Nema potrebe da rećima dokazujete bilo kome bilo šta. Pustite da to što jeste – to što živite – bude jasan primer koji će nadahnuti druge.

Zašto postoji potreba za dokazivanjem dostojnosti?

Džeri: Abrahame, šta mislite, zašto tako mnogo nas, u fizičkom obliku, kao da ima tu potrebu da opravdava dobro koje nam dolazi?

Abraham: Deo razloga je to što ljudi pogrešno veruju u ograničenost resursa, tako da im se čini da moraju da se pravdaju drugima zašto su dobili nešto umesto njih. Vera u „nedostojnost“ je još jedan faktor. Ovde u vašoj fizičkoj dimenziji prisutna je vrlo snažna misao koja glasi: „Nisi dostojan, zato moraš da dokažeš da si dostojan.“

Niste ovde da biste dokazivali svoju dostojnost. *Dostojni ste!* Ovde ste da biste doživeli radosnu ekspanziju. Snagom svoje želje i dopuštanja, kao i zaista primenom onih zakona o kojima ovde govorimo – dospeli ste u ovu vremensko-prostornu stvarnost.

Tako je, dakle, vaše fizičko postojanje dokaz vaše dostojnosti ili zaslužnosti da budete, radite ili imate šta god poželite.

Kad biste mogli da shvatite da je razlog što vam je pomisao na svoju „nedostojnost“ tako neprijatna, to što je ona u krajnjem raskoraku s osećanjem vašeg unutrašnjeg bića, tada biste mogli da pokušate da poboljšate pravac svojih misli. Ali ako to ne shvatite, tada se često samo batrgate naokolo, pokušavajući da ugodite drugima, ali budući da nema doslednosti u onome što od vas traže, naposljetku ćete se sasvim pogubiti.

Kad se stalno pravdate, nalazite se u negativnom modalitetu, jer niste usredsređeni na ono što želite. Umesto toga, pokušavate da uverite druge da je u redu da želite, a za tim u stvari nema potrebe. Zato što to jeste u redu.

Kako se aktivnost, tj. rad, uklapaju u Abrahamov recept?

Džeri: Viđam mnoge koji su ostvarili izuzetne rezultate u životu – ljude kojima se lepe stvari dešavaju i u materijalnom pogledu, i u međuljudskim odnosima, i na zdravstvenom planu – ali koji kao da ne ulažu mnogo fizičke energije u dobijanje tih stvari. Kao da rade mnogo manje od mnogo drugog sveta, koji kao da radi mnogo više, ali dobija mnogo manje. Gde se, dakle, fizički rad ili aktivnost uklapaju u vaš recept za stvaranje onoga što želimo?

Abraham: U ovo okruženje niste došli da biste stvarali putem aktivnosti. Umesto toga, vaša aktivnost je namenjena da bude način uživanja u onome što stvorite *razmišljanjem*. Kad odvojite vremena da promišljeno emitujete misli, otkrivajući snagu usklađivanja misli o onome što želite sa podudarnim uverenjima i očekivanjima, zakon privlačenja pružiće vam željene rezultate. Međutim, ako ne odvojite vremena da sredite svoje misli, nema dovoljno aktivnosti na ovom svetu koja može da nadomesti taj nesklad.

Aktivnost koja je nadahnuta usklađenom mišlju jeste radosna aktivnost. Aktivnost koja potiče od protivrečnih misli jeste težak posao koji ne donosi satisfakciju i ne dovodi do dobrih rezultata. Kad se istinski osećate željni akcije, to je jasan znak da je vaša vibracija čista i da ne nudite misli protivrečne svojoj želji. Kad vam je te-

ško da naterate sebe da nešto uradite ili kad aktivnost koju preduzimate ne daje rezultate koje priželjkujete, to je uvek zato što emitujete misli koje su suprotne vašim željama.

Vi ste trenutno uglavnom fizički aktivna bića, zato što još uvek ne razumete snagu svojih misli. Kad budete bolje umeli da primenite promišljenu misao, nećete morati da pribegavate toliko aktivnosti.

Unapred utirem put svojim budućim okolnostima

Ljudi nam često kažu: „Pa dobro, Abrahame, moram da nudim aktivnost – ne mogu po ceo dan samo da sedim i razmišljam.“ I mi se slažemo s tim da je vaš život u stalnoj izgradnji i da neprestano iziskuje aktivnost. Ali da smo mi na vašem fizičkom mestu, koliko danas bismo počeli da emitujemo što više promišljenih misli o stvarima koje su nam važne. A kad zateknemo sebe da razmišljamo o stvarima koje ne želimo (to su misli koje su uvek praćene negativnom emocijom), zaustavili bismo se i potrudili da nađemo misli koje sa sobom donose bolji osećaj. S vremenom, sve bi pošlo nabolje.

Recimo da idete ulicom i zateknete nekog krupnog siledžiju (po vašoj proceni) kako bije nekog manjeg od sebe. Potrebno je smesta nešto preduzeti! U ovoj fazi ove manifestacije, imate opcije da odete i pustite da slabiji bude povređen ili da se umešate i tako rizikujete da možda i sami budete povređeni. Nijedna opcija nije zadovoljavajuća.

Prema tome, šta god budete preduzeli, ne ostavljajte svoju misao tu gde je sad. Sakupljajte pozitivne slike iz životnih iskustava ljudi koji skladnije žive i *prenesite ih u svoju radionicu*, i učinite tu vrstu misli najaktivnijim vibracijama u sebi. S vremenom, *zakon privlačenja* prestaće da vas suočava sa situacijama u kojima se čini da nema pozitivnog izbora.

Onaj ko sebe sagledava kao „spasioca“ i spasava slabe od jakih, često će zaticati sebe kako nailazi na ljude koje je potrebno spasavati... A ako je vaša želja da imate takva iskustva, tada nastavite s razmišljanjem o takvoj vrsti iskustava – a zakon privlačenja nastaviće da vam ih donosi. Ali ako preferirate nešto drugo, razmišljajte o tome – i zakon privlačenja donosiće vam to. Predmeti vašeg razmišljanja utiru put vašim budućim iskustvima.

Kako univerzum ispunjava naše raznovrsne želje

Džeri: Umeo sam da kažem ljudima da mi se čini da oni koji najviše rade u životu imaju najmanje, dok oni koji najmanje rade imaju najviše. A opet, neko mora da okopava krompir, muze krave, buši rupe na naftnim poljima i obavlja ono što nazivamo teškim radom. Zato mi objasnite, Abrahame, kako može sve da funkcioniše tako da ipak svi možemo da imamo, radimo i budemo ono što želimo, bez obzira na to koji posao mora da se obavi.

Abraham: Živite u onome što mi sagledavamo kao savršeno uravnotežen univerzum. Vi ste poput kuvara u dobro snabdevenim kuhinjama, a svih sastojaka koje možete da zamislite ima u izobilju, kako biste mogli da kreirate svaki recept koji poželite. Kad nešto istinski *ne želite*, teško vam je da zamislite da postoje oni koji to *žele* ili kojima ne smeta da to rade.

Naša je apsolutna spoznaja da biste, usled snage vaše želje, kad bi vaše društvo zaključilo da ne želi da se bavi određenim poslom, iznašli drugi način da se to odraduje ili biste prošli bez toga. Normalno je da društvo dođe do tačke kad više ne postoji želja za nečim, stoga to prestaje da postoji, zamenjeno novom i poboljšanom namerom.

Kako se fizički život razlikuje od nefizičkog?

Džeri: Koje su glavne razlike između našeg života, *ovde* u našem fizičkom iskustvu, i vašeg života, u *vašoj* nefizičkoj dimenziji? Šta *mi* ovde na Zemlji imamo, a *vi* tamo nemate?

Abraham: Budući da ste vi fizička ekstenzija onoga što smo mi, veliki deo onoga što osećate, osećamo i mi. Međutim, ne dozvoljavamo sebi da se usredsređujemo na stvari koje u *vas* unose nelagodu. Više smo usredsređeni na ono što je *željeno*, te stoga ne doživljavamo negativnu emociju kao vi.

Vi posedujete sposobnost da osećate kao i mi i, u stvari, kad ste u modalitetu *zahvalnosti*, na primer, ili *ljubavi*, ta emocija koju osećate jeste vaš pokazatelj da svoju sadašnju situaciju sagledavate na isti način kao i mi.

Ono što poznajete kao svoj fizički svet, nije odvojeno od onoga što sagledavate kao naš nefizički svet; međutim, u nefizičkom svetu, naše misli su čistije. Ne navaljujemo na ono neželjeno. Ne razmišljamo o nedostatku onoga što želimo. *Poklanjamo nepodeljenu pažnju neprekidno evoluirajućim željama.*

Vaš fizički svet, Zemlja, jeste lepo okruženje za fino podešavanje vašeg znanja, jer se ovde vaše misli ne prevode u trenutni ekvivalent – imate vremensku tampon zonu. Dok emitujete misli o onome što želite, mora vam biti dovoljno jasno (dovoljno jasno da se pojavi emocija), pre no što počnete proces privlačenja. Čak i tad, morate ga dopuštati i očekivati u svom iskustvu pre no što se manifestuje. Vremenska tampon zona omogućuje da budete sasvim načisto u pogledu toga koliko vam se misao čini poželjnom.

Da se nalazite u dimenziji u kojoj biste trenutno manifestovali, predložili biste više vremena pokušavajući da se oslobodite svojih grešaka (kao što mnogi od vas i ovako čine) nego u stvaranju onoga što želite.

Šta sprečava manifestovanje neželjenog?

Džeri: Šta je to – u toj vremenskoj tampon zoni – što odstranjuje neželjeno iz naših misli pre no što se ono fizički manifestuje?

Abraham: U većini slučajeva, to nije „odstranjivanje“. Većina ljudi ima po malo od onoga što želi i po malo od onoga što ne želi. *Većina skoro sve u životu stvara po automatizmu, jer ne razume pravila igre. Još uvek ne razume zakone.*

Međutim, postoje oni koji počinju da razumevaju ove večne univerzalne zakone. (Pod ovim podrazumevamo da oni postoje i pored toga što ne znate za njih i postoje u svim dimenzijama.) Za te ljude, tada, svest o tome kako se osećaju jeste ono što određuje koja će se njihova misao manifestovati.

Ne bi li trebalo da vizualizujem sredstva manifestacije?

Džeri: Abrahame, kad vizualizujemo ili razmišljamo o nečemu što želimo, da li bi trebalo da tragamo za sredstvima (ili načinima) sticanja toga, kao i bilo čega drugog što želimo da steknemo? Ili bi bilo pametnije vizualizovati samo rezultat i pustiti da se način, manje ili više, pobrine sâm za sebe?

Abraham: Ako ste već odlučili da želite da sudelujete u određenim sredstvima, tada je u redu da tome poklonite pažnju.

Jednostavan ključ spoznaje da li ste nedovoljno ili previše konkretni jeste to kako se osećate. Drugim rečima, dok ste u radionici, konkretni detalji vaših misli izazvaće ushićenje, tj. pozitivnu emociju; ali ako postanete previše konkretni pre no što prikupite dovoljno podataka, tada ćete osećati sumnjičavost ili brigu. *Prema tome, priznajući da je uravnoteženost vaših namera stvar obraćanja pažnje na to kako se osećate... budite dovoljno konkretni da osetite pozitivnu emociju, ali ne toliko da počnete da osećate negativnu emociju.*

Kad govorite o onome što želite i zbog čega to želite, obično se osećate bolje. Međutim, kad govorite o onome što želite i na koji način ćete doći do toga, ukoliko već sad ne vidite kako će se to odvijati, tada će vas ta konkretna misao navesti da se osetite gore. Ako govorite o tome ko će vam pomoći da ostvarite želju, kad će to biti ili gde, a nemate nijedan od tih odgovora, tada te pojedinosti više odmažu nego što pomažu. Stvar je, zapravo, u tome da budete onoliko konkretni koliko možete, a da se pri tom i dalje osećate dobro.

Da li sam suviše konkretan u svojim željama?

Džeri: Recimo da bih voleo da budem nastavnik nekog lepog predmeta. Da li bi bilo bolje ako bih rekao: „Dakle, trebalo bi da se odlučim da li želim da predajem istoriju, matematiku ili filozofiju u osnovnoj školi ili, možda, u gimnaziji ili negde drugde“?

Abraham: Dok razmišljate o razlogu zašto želite da budete nastavnik, vaša pozitivna emocija nagoveštava da vam misao pomaže u stvaranju: *Želim da podarim i drugima radost koju sam našao u ovom znanju.* Međutim, ako pri tom pomislite – *Ali ja ne poznajem dobro taj predmet ili Nema slobode za đake u sadašnjem školskom sistemu ili Sećam se koliko sam se ukočeno osećao kao đak ili Nikad nisam imao nastavnika koji mi se dopadao* – te misli ne prijavu i njihovi konkretni detalji ometaju vaše radosno stvaranje.

Nije stvar u tome da li bi trebalo da budete konkretni ili uopšteni. Stvar je u pravcu razmišljanja. Ono za čim posežete jesu prijatna osećanja. Stoga posegnite za mislima koje u vama izazivaju takva osećanja i shvatite da ćete ih obično brže naći ukoliko zadržite opštiji pristup; tek onda, iz tog prijatnog osećanja, nastavite lagano da dodajete sve više i više detalja koji pojačavaju taj osećaj, sve dok vam naposljetku ne bude sasvim lako padalo da budete konkretni i da se u isto vreme prijatno osećate. To je najbolji način stvaranja.

Džeri: Da li bi bilo bolje kad bismo prosto zamislili krajnji rezultat i pustili da se konkretni detalji u potpunosti pobrinu sami za sebe?

Abraham: To ne bi bilo loše. Premotajte film na srećan kraj, to jest, na rezultate koje tražite. Zamislite da ste već postigli ono što želite. A pošto ćete se zbog toga osećati dobro, privlačićete konkretne misli, ljude, okolnosti i događaje koji će dovesti do ostvarenja.

Džeri: Pa onda, koliko detaljne treba da budu naše misli o krajnjem rezultatu koji priželjkujemo?

Abraham: U razmišljanju o svojim željama, budite onoliko detaljni koliko možete – a da se pri tom i dalje osećate dobro.

Mogu li da izbrišem sve nepovoljne ranije misli?

Džeri: Postoji li način da osoba obriše sva svoja ranija iskustva, misli i uverenja koji ovog časa nisu povoljni za naše radošno stvaranje?

Abraham: Ne možete pogledati na nepoželjno iskustvo i izjaviti da više ne želite da razmišljate o tome, jer čak i onda kad to kažete – razmišljate o tome. Ali možete da mislite o nečemu drugom. A dok pridajete pažnju nečemu drugom, neželjena tema iz vaše prošlosti izgubiće snagu i, s vremenom, više nećete razmišljati o njoj. Umesto da nastojite da izbrišete prošlost, usredredite se na sadašnjost. Razmišljajte o onome što sad želite.

Kako da preokrenemo silaznu spiralu?

Džeri: Kad biste se našli u silaznoj spirali gde bi se činilo da se sve što vam je važno raspada ili gubi vrednost, kako biste zaustavili to negativno kretanje naniže i pretvorili ga u pozitivan pomak naviše?

Abraham: Odlično pitanje. Ta „silazna spirala“ jeste zakon privlačenja na delu. Drugim rečima, počinje malom negativnom mišlju. Potom ta misao privlači još sličnih misli, još ljudi, još razgovora, sve dok ne postane vrlo snažna, kako je vi zovete, silazna spirala. Potrebno je vrlo snažno biće da prekine da razmišlja o onome što je neželjeno onda kad je to tako intenzivno. Drugim rečima, kad vam prst na nozi pulsira od bola, teško vam je da razmišljate o zdravom stopalu. U krajnje negativnim situacijama, radije predložimo distrakciju nego pokušaj promene pravca razmišljanja. Drugim rečima, idite na spavanje ili u bioskop; slušajte muziku; mazite svoju mačku... radite nešto što će vam izmeniti misli.

Čak i kad se nalazite u toj, kako kažete, „silaznoj spirali“, neke stvari u vašem životu bolje su od ostalih. Kad se usredsređujete na ono najbolje što imate, čak i ako je to samo mali deo onoga što se dešava, zakon privlačenja doneće vam još toga. Brzu „silaznu spiralu“ možete da zamenite brзом „uzlaznom spiralom“ prosto tako što ćete usmeravati svoje misli na sve više i više onoga što želite.

Šta je sa situacijom kad se dvoje nadmeću za isti trofej?

Džeri: Budući da u takvim situacijama jedna osoba osvaja trofej, a druga biva poražena, kako da obe osobe dobiju ono što žele?

Abraham: Tako što će prihvatiti činjenicu da je broj „trofeja“ neograničen. Kad se uključite u nadmetanje u kojem postoji samo jedan trofej, automatski stavljate sebe u situaciju u kojoj znate da će samo jedna osoba osvojiti trofej. Osvojiće ga ona koja je najviše načisto sa samom sobom, ona s najjačom željom i najvećim očekivanjem...

Nadmetanje može da bude korisno zato što podstiče želju, ali može da bude nepovoljno po vas ukoliko sputava vašu veru u uspeh. Nađite načina da vam nadmetanje bude zabavno. Potra-

žite koristi koje vam donosi, sve i ako ne donesete kući trofej. A sve dok se osećate dobro, bez obzira na sve, osvajate ono što mi smatramo najvećim trofejem od svih. Osvajate *povezanost*. Osvajate jasnoću. Osvajate vitalnost. Osvajate sklad sa svojim *unutrašnjim bićem*. S takvim stavom, donećete kući druge trofeje.

U ovom neograničenom univerzumu, nema potrebe za nadmetanjem za resurse, jer su oni neograničeni. Možete uskratiti sebi dobijanje tih resursa i tako osetiti oskudicu, ali to je zaista samo vaše delo.

Ako mogu da zamislim, onda je realno

Džeri: Postoji li bilo šta što bismo mogli poželeti, a da vi to smatrate nerealnim?

Abraham: *Ako ste u stanju da zamislite to, tada nije „nerealno“. Ukoliko ste, iz ove vremensko-prostorne stvarnosti, sposobni da stvorite tu želju, tada ova vremensko-prostorna stvarnost ima resurse za njeno ispunjavanje. Potrebna je samo vaša vibraciona usklađenost s vašom željom.*

Džeri: Dakle, ako mogu da predočim sebi to na bilo koji način, znači li to da sam ga zamislio?

Abraham: Ako pred sobom imate viziju sebe unutar toga što zamišljate, privlačite okolnosti putem kojih ćete naći načina da to i stvorite.

Možemo li da upotrebimo ova načela za „zlo“?

Džeri: Može li osoba da koristi isti ovaj proces stvaranja koji podučavate da bi stvorila ono što neki sagledavaju kao „zlo“, kao što je oduzimanje tuđeg života ili uzimanje tuđih stvari?

Abraham: Da li je moguće da neko stvori ono što on želi iako vi ne želite da ta osoba to želi?

Džeri: Jeste.

Abraham: Uistinu... Jer šta god oni žele, to mogu i da privuku.

Da li je grupno stvaranje snažnije?

Džeri: Možemo li da objedinimo svoju snagu ili svoju sposobnost da stvaramo, tako što ćemo se udružiti u grupu ljudi?

Abraham: *Prednost udruživanja da bi se nešto stvorilo jeste u tome što možete da podstičete i pojačavate želju. Nepovoljnost je u tome što, budući da vas je više, postaje teže da ostanete usredsređeni na ono što želite... Pojedinačno, imate sasvim dovoljno snage da stvorite sve što možete da zamislite. Prema tome, nema potrebe da se udružujete s drugima. Mada to ume da bude zabavno!*

Šta ako oni ne žele da ja uspem?

Džeri: Da li je moguće efikasno stvarati ako se nalazimo u društvu ljudi koji se snažno suprotstavljaju onome što želimo?

Abraham: *Usredsređujući se na ono što vi želite, možete ignorisati njihovo suprotstavljanje. Međutim, ako se suprotstavljate njihovom suprotstavljanju, tada nećete biti usredsređeni na ono što želite, a to bi moglo da utiče na vaše stvaranje. Lakše je otići odande gde više ne morate da se usredsređujete na suprotstavljanje da biste mogli ostati usredsređeni na svoju želju. Ali ako morate da odete od nekog zbog potencijalnog suprotstavljanja, to znači da biste morali da odete i iz grada, jer u njemu sasvim sigurno ima onih koji se ne slažu u potpunosti s vašim idejama; i iz države; i s lica ove planete. Nije neophodno sklanjati se od opozicije. Prosto se usredsredite na ono što vi želite, a snaga koju vam daje vaša jasnoća omogućiće vam da pozitivno stvarate u bilo kakvim okolnostima.*

Džeri: Kažete li da ćemo dobijati suštinu svega o čemu razmišljamo – bilo da je to nešto što želimo ili ne – sve dok je to povezano s emocijom?

Abraham: *Ako razmišljate o nečemu i dovoljno ste dugo usredsređeni na tu misao, zakon privlačenja isporučivaće još misli, sve dok ona ne postane dovoljno jasna da pobudi emociju. Svaka vaša misao, ako istrajavate na njoj, postaće naposljetku dovoljno snažna da privuče svoju suštinu u vaše iskustvo.*

Kako da iskoristim brzinu svog toka za razvoj?

Džeri: Abrahame, kako možemo da zađemo u tok u kojem brzina koju smo stvorili doprinosi našem razvoju – to jest, našem kretanju napred?

Abraham: Tako što ćete naći neku malu stvar koja vas čini srećnim kad o njoj razmišljate i potom se usredsređivati na nju sve dok zakon *privlačenja* ne donese još istog. Što više razmišljate o onome što želite, to će pozitivnija emocija uslediti... a što je pozitivnija emocija koja usledi, to će vam biti jasnije da razmišljate o onome što želite. Dakle, stvar je u tome da promišljeno i svesno odlučite koji pravac toka želite.

Svi, bez izuzetka, privlače sve što dolazi u njihovo iskustvo, ali kad namerno odaberete pravac svojih misli, blago usmeravajući svoju pažnju prema mislima koje u vama izazivaju prijatnija osećanja, više nećete po automatizmu stvarati neželjene stvari. Vaša akutna svest o *zakonu privlačenja*, udružena s rešenošću da obraćate pažnju na svoje emocije i želju da se osećate dobro, dovešće do toga da osetite radost *promišljenog stvaranja*.

Deo četvrti

Umeće
dopuštanja

Umeće dopuštanja, definicija

Džeri: Abrahame, ova sledeća tema, rekao bih, najviše utiče na mene u smislu drugačijeg shvatanja, jer nisam nikad razmišljao o njoj iz perspektive jasnoće i s jasnoćom koju vi imate; reč je o *umeću dopuštanja*. Da li biste rekli nešto o njoj?

Abraham: Veoma mnogo želimo da vam pomognemo da se setite svoje uloge u *umeću dopuštanja*, jer promišljeno razumevanje i primena ovog zakona objedinjavaju sve. Drugim rečima, zakon privlačenja prosto postoji, razumeli vi to ili ne. Uvek reaguje na vas i daje vam tačne rezultate, koji se uvek podudaraju s onim o čemu razmišljate. Ali promišljena primena *umeća dopuštanja* iziskuje da budete akutno svesni toga kako se osećate, kako biste mogli da odaberete pravac svojih misli. Razumevanje ovog zakona određuje da li stvarate namerno ili po automatizmu.

Stavili smo *umeće dopuštanja* ovim redom, posle zakona *privlačenja* i *umeća promišljenog stvaranja*, jer se *umeće dopuštanja* ne može razumeti dok se prvo ne razumeju ovo dvoje.

Ono što podrazumevamo pod *umećem dopuštanja* jeste sledeće: *Ja sam ono što jesam i zadovoljan sam time. A vi ste ono što jeste i, mada se to možda razlikuje od onoga što sam ja, takođe je dobro... Zato što sam kadar da se usredsredim na ono što želim, iako su razlike koje među nama postoje dramatične, ne trpim negativne emocije jer sam dovoljno mudar da se ne usredsređujem na ono što mi stvara nela-*

godu. Budući da primenjujem *umeće dopuštanja*, shvatam da u ovaj fizički svet nisam došao da bih naterao ostale da slede „istinu“ koju ja smatram istinom. Nisam došao ovamo da podstičem konformizam ili istovetnost – jer sam dovoljno mudar da shvatim da u istovetnosti, u konformizmu, nema raznolikosti koja podstiče kreativnost. Usredsređujući se na postizanje konformizma, usmeren sam ka okončanju umeće ka nastavljanju stvaranja.

Prema tome, *umeće dopuštanja* je apsolutno esencijalno važno za nastavak ili opstanak ove vrste, ove planete i ovog univerzuma, a taj nastavak omogućen je iz šire perspektive izvora. Vi, iz svoje fizičke perspektive, možda ne dopuštate ovu ekspanziju, a kad je ne dopuštate, osećate se loše. Kad ne dopuštate ni drugima, takođe se osećate loše.

Kad vidite situaciju koja vam smeta i odlučite da nećete učiniti ništa da biste je zaustavili ili promenili, tada *tolerirate* tu situaciju. To se mnogo razlikuje od onoga što podrazumevamo pod *dopuštanjem*. Dopuštanje je umeće pronalaženja načina da stvari posmatramo na način koji i dalje omogućava povezanost s vašim *unutrašnjim bićem*. Postiže se selektivnim izborom podataka iz vaše vremensko-prostorne stvarnosti i usredsređivanjem na ono što vam prija. Korišćenje vašeg *emocionalnog sistema za navođenje* pomoći će vam da odredite pravac svojih misli.

Da li bi trebalo da se zaštitim od tuđih misli?

Džeri: Pitanje za koje sam u početku nalazio da je teško, bilo je sledeće: Kako da se zaštitimo od onih koji razmišljaju drugačije od nas, dovoljno drugačije da bi na neki način mogli, da tako kažemo, da naruše naš prostor?

Abraham: Dobro pitanje. Upravo zato kažemo da pre no što shvatite i prihvatite *umeće dopuštanja*, morate prvo da razumete *zakon privlačenja* i *umeće promišljenog stvaranja*. Jer, naravno, ako ne shvatate na koji način vam nešto dolazi, tada se toga bojite. Ukoliko ne shvatate da drugi ne mogu ući u vaše iskustvo ukoliko ih ne pozovete u njega, naravno da ćete se, u tom slučaju, zabrinjavati zbog onoga što oni rade. Ali kad shvatite da ništa ne može da uđe u vaše iskustvo sem ako niste to pozvali svojim mišlju – emocionalnim razmišljanjem i velikim

očekivanjem – tada to nećete ni dobiti osim ako ne ostvarite ovu delikatnu kreativnu ravnotežu.

Kad shvatite ove moćne univerzalne zakone, više nećete osećati potrebu za zidovima, barikadama, vojskama, ratovima ili zatvorima; naime, znaćete da ste slobodni da stvarate svoj svet, onakav kakav želite da bude, dok drugi stvaraju svoj, onakav kakav oni žele da bude, a njihovi izbori ne predstavljaju pretnju za vas. Bez ove spoznaje, ne možete uživati u apsolutnoj slobodi.

U ovom fizičkom svetu, postoje stvari s kojima ste u apsolutnom skladu, kao i one s kojima ste u apsolutnom neskladu – a ima i pomalo od svega između. Međutim, niste došli da uništavate ili potiskujete ono s čime se ne slažete, zato što je to nešto što se neprestano menja. Umesto toga, došli ste da identifikujete, iz časa u čas, segment po segment, iz dana u dan i iz godine u godinu, ono što vi želite, i koristite moć svojih misli da se usredsredite na to i dopuštate *zakonu privlačenja* da vam to privuče.

Tuđe ponašanje ne može nas dirati

Razlog zašto većina nije voljna da dopušta ono što drugi rade jeste to što, budući da ne razumeju *zakon privlačenja*, pogrešno veruju da neželjeno iskustvo može da se prikrade ili uskoči u njihovo iskustvo. Dok proživljavaju nepoželjna iskustva ili vide druge da to čine, pretpostavljaju da pretnja mora biti stvarna budući da niko ne bi namerno odabrao ta ružna iskustva. Pribojavaju se da će to da se proširi na celokupno njihovo iskustvo ako se drugima dopusti da se tako ponašaju. U svom nerazumevanju *zakona privlačenja*, osećaju se defanzivno i ranjivo, zbog čega se podižu zidovi i okupljaju vojske, ali uzalud. Zato odbijanje ovih neželjenih stvari privlači samo još istih.

Ne govorimo vam ovo da biste mogli da oslobodite svoj svet od svih njegovih kontrasta, jer je baš onaj kontrast koji biste želeli da eliminišete odgovoran za *sve što jeste*. Ove reči nudimo zato što razumemo da je vama moguće da živite radosnim životom usred sve te ogromne postojeće raznolikosti. Nudimo vam ih da bismo vam pomogli da nađete ličnu slobodu koju ćete doživeti samo onda kad shvatate i primenjujete *zakon univerzuma*.

Sve dok se ne shvataju i ne primenjuju prva dva zakona, umeće dopuštanja se ne može ni razumeti ni primeniti, jer nije moguće da želite da dopuštate drugima, sve dok ne razumete da ono što rade i govore uopšte ne mora da vas pogađa. Pošto je vaš osećaj – onaj koji dolazi iz same srži vašeg bića – toliko snažan i pošto želite da sačuvate sopstvenu ličnost, ne možete i nećete dopustiti onome ko vam to ugrožava.

Ovi zakoni koje vam prezentujemo su večni, što znači da su zauvek. Ovi zakoni su univerzalni, što znači da su posvuda. Oni su apsolutni, znali vi to ili ne; oni postoje, prihvatili vi to ili ne – i utiču na vaš život, znali vi to ili ne.

Pravila igre života

Kad koristimo reč zakon, ne mislimo na zemaljske sporazume koje mnogi od vas nazivaju zakonom. Imate zakon gravitacije i imate zakon vremena i prostora, imate i mnogo drugih zakona, pa čak i onih koji se bave kontrolisanjem vašeg saobraćaja i ponašanja vaših građana. Međutim, kad mi koristimo reč zakon, govorimo o večnim, vazda prisutnim univerzalnim zakonima. A njih nema onoliko koliko možda mislite da ih ima.

Ako počnete da razumevate i primenjujete ova tri osnovna zakona, shvatićete kako funkcioniše univerzum. Shvatićete kako dolazi sve ono što dolazi u vaše iskustvo. Razumećete da ste vi onaj koji poziva, koji stvara i privlači sve stvari koje vam dolaze; i imaćete, uistinu, promišljenu kontrolu nad sopstvenim životnim iskustvom. I tek tada, i samo tada, osećaćete se slobodni – jer sloboda proističe iz razumevanja kako dobijate ono što dobijate.

Ovde ćemo izneti pravila vaše igre životnog iskustva i uradićemo to entuzijastično, jer to su ista pravila koja važe za vas – koliki život, bilo da su posredi fizičko ili nefizičko životno iskustvo.

Najmoćniji zakon u univerzumu – zakon privlačenja – jednostavno glasi da slično privlači slično. Možda ste primetili da, kad u životu počnu da vam se dešavaju ružne stvari, čini se kao da sve kreće naopako. Ali kad se ujutru probudite osećajući se dobro, dan vam je nekako lepši. Međutim, ako dan započnete svađajući se s nekim, zaključujete da vam je i ostatak dana u

svakom pogledu negativan – to je vaša svest o zakonu privlačenja. Uistinu, sve što proživljavate – od onog najočiglednijeg do onog najsuptilnijeg – pod uticajem je moćnog zakona privlačenja... Kad razmišljate o nečemu što vam prija, po zakonu privlačenja, počete da vam se javljaju i druge slične misli. Kad razmišljate o nečemu što vam ne prija, po zakonu privlačenja počete da vam se javljaju i druge slične misli, sve dok ne zateknete sebe kako posežete u prošlost tragajući za sličnim mislima; a zateći ćete sebe i kako razgovarate s drugima o tome, sve dok se ne nađete okruženi sve većom i većom, narastajućom mišlju. Narastajući, ta misao dobija sve veći zamah; dobija snagu... privlačnu snagu. Razumevanjem ovog zakona naći ćete se u položaju da možete da odlučujete da usredsređujete misli isključivo u pravcu onoga što želite da privučete u svoje iskustvo, istovremeno odlučujući da uskratite pažnju onim mislima koje ne želite da privučete u svoje iskustvo.

Dakle, zakon promišljenog stvaranja opisuje se na sledeći način: Kad o nečemu razmišljam, to počinjem i da privlačim. Kad ono o čemu razmišljam pobuđuje snažnu emociju, privlačenje je brže. A kad svom snagom emitujem misli koje pobuđuju emociju, tada, očekujući ono o čemu razmišljam – to i dobijam.

Balans promišljenog stvaranja je, da tako kažemo, dvostran. S jedne strane je misao, a s druge očekivanje ili uverenje, ili dopuštanje. Prema tome, kad razmišljate o nečemu i sada to očekujete ili verujete da će se desiti, u savršenom ste položaju da to i dobijete. Zato dobijate ono o čemu razmišljate, želeli vi to ili ne. Vaše misli su snažni privlačni magneti – privlače jedno drugom. Misli privlače sebi, a vi privlačite misli tako što im poklanjate pažnju.

Obično je lakše videti ove zakone na delu onda kad zavirite u iskustva drugih – primetićete da su oni koji najviše pričaju o prosperitetu zaista i prosperitetni. Oni koji najviše pričaju o zdravlju, imaju ga. Oni koji najviše govore o bolestima, imaju ih. Oni koji najviše pričaju o siromaštvu, imaju ga. To je zakon. Drugačije ne može biti. Onako kako se osećate, to je vaša tačka privlačenja, pa se tako zakon privlačenja najbolje razume onda kad sagledate sebe kao magnet, dobijajući sve više i više tog prijatnog osećaja. Kad se osećate usamljeno, privlačite više usamljenosti. Kad se osećate siromašno, privlačite više siromaštva. Kad se osećate bolesno, privlačite više bolesti. Kad se osećate nesrećno, privlačite

više nesreće. Kad se *osećate* zdravo, vitalno, živahno i prosperitetno – privlačite još više svega toga.

Do spoznaje dovode životna iskustva, a ne reči

Mi smo učitelji i iskustvo nas je naučilo nečemu veoma važnom: *Nisu reči one koje uče. Životno iskustvo je ono što vam donosi spoznaju.* Prema tome, podstičemo vas da razmišljate o sopstvenom životnom iskustvu, kako biste se setili onih stvari koje ste ranije doživeli i da, odsad pa nadalje, počnete da motrite u potrazi za apsolutnom korelacijom između reči koje čitate u ovoj knjizi i životnog iskustva koje proživljavate. Dakle, kad počnete da uočavate da dobijate ono o čemu razmišljate, tada i samo tada poželete da obratite pažnju na svoje misli (u stvari, da ih promišljeno kontrolišete).

Kontrolisanje misli postaće vam lakše nakon što odlučite da ćete to raditi. Razmišljate o onome što ne želite, uglavnom zato što ne razumete koliko je to pogubno po vaše iskustvo. Za one koji *ne žele* ta negativna iskustva, kao i za one koji *žele* pozitivna iskustva, čim shvate da razmišljanje o onome što ne žele samo privlači još toga u njihovo iskustvo, kontrolisanje sopstvenih misli više im neće teško padati, budući da će želja za tim biti veoma jaka.

Umesto da pratim misli, pratiću osećanja

Nije lako pratiti sopstvene misli, jer dok ih pratite, ne možete razmišljati. Stoga, umesto da motrite na svoje misli, nudimo vam efikasnu alternativu. Vrlo je malo onih koji razumeju da, iako ste fizičko biće, usredsređeno kroz ovaj fizički aparat, postoji i deo vas – širi, mudriji i svakako stariji deo vas – koji egzistira istovremeno, te taj deo vas (govorimo o vašem *unutrašnjem biću*) komunicira s vama. Ta komunikacija poprima najrazličitije oblike. Može da se javi u vidu jasne, živopisne misli – katkad čak i čujne izgovorene reči – ali u svim slučajevima javlja se u vidu emocije.

Još pre dolaska ovamo, dogovorili ste se o postojanju komunikacije sa svojim unutrašnjim bićem. Dogovoreno je da to bude osećaj, onaj koji neće moći da prođe neprimećeno, radije nego stimulacija misli ili izgovaranje reči koji bi mogli proći neprimećeno. Naime, dok se ba-

vite svojim mislima, ne mora biti da ćete uvek dobiti drugu misao ponudenu u istom trenutku. Isto kao kad govorite ili ste zadubljeni u misli, pa ne čujete kad vam se obrati neko ko sedi u istoj sobi s vama. Stoga je proces osećanja, kao onda kad ste prožeti emocijom, vrlo dobar proces komunikacije.

Postoje dve emocije: prijatna i neprijatna. Dogovoreno je da će se prijatno osećanje javljati uvek kad razmišljate, govorite ili radite nešto što je u skladu s onim što želite; u isto vreme je dogovoreno da će se neprijatno osećanje javljati uvek kad razmišljate, govorite ili radite nešto što nije u skladu s vašim namerama. Prema tome, nije neophodno da motrite svoje misli. Prosto budite osetljivi na to kako se osećate i, kad god osетite negativnu emociju, shvatite da – u trenutku kad to osećate – stvarate pogrešno. U trenutku tog negativnog osećanja, gajite misli o nečemu što ne želite, te prema tome privlačite suštinu toga u svoje iskustvo. Stvaranje je proces privlačenja; kad razmišljate o nečemu, privlačite predmet svojih misli.

Kad tolerišem druge, to nije dopuštanje

Dakle, ovaj esej je pripremljen da biste mogli da shvatite da ne postoji niko ko predstavlja pretnju za vas zato što ste vi onaj ko kontrolise sopstveno iskustvo. *Umeće dopuštanja* koje glasi – *ja sam onaj koji jesam i spreman sam da dopuštam svima ostalima da budu ono što jesu* – jeste zakon koji će vas odvesti do potpune slobode – slobode od svih onih iskustava koja ne želite i slobode od svake negativne reakcije na bilo koje iskustvo koje ne odobravate.

Kad kažemo da je dobro biti *onaj koji dopušta*, mnogi od vas shvate to pogrešno, misleći da *dopuštanje* znači *tolerisati*. Bićete ono što jeste (ono što je, po vašim standardima, primereno) i pušćaćete sve ostale da budu ono što žele da budu, čak i ako vam se to ne dopada. Osećaćete se negativno u vezi s tim; biće vam žao te osobe; možda ćete se čak i plašiti za sebe, ali ćete ih, bez obzira na to, puštati na miru – na tolerantan način.

Kad *tolerišete*, to nije *dopuštanje*. To su dve različite stvari. Onaj ko *toleriše*, oseća negativnu emociju. Onaj ko *dopušta* ne oseća negativnu emociju. A to je veoma velika razlika, jer, vidite, odsustvo negativne emocije predstavlja slobodu. Ne možete doživljavati slobodu onda kad ste prožeti negativnom emocijom.

Tolerancija se od strane drugih može shvatati kao vrlina, jer ih ne ometate u onome što žele da rade. Ali tolerancija nije vrlina u odnosu na *vas*, jer tako tolerantni i dalje osećate negativne emocije, te prema tome i dalje negativno privlačite. Kad počnete da *dopuštate*, više nećete privlačiti te nepoželjne stvari u svoje iskustvo i osećaćete apsolutnu slobodu i radost.

Da li tražim rešenja ili opažam probleme?

Mnogi kažu: „Abrahame, hoćete da kažete da bi trebalo da zabodem glavu u pesak? Ne bi trebalo da gledam one koji imaju problema? Ne bi trebalo da potražim način da im nekako pomognem?“ A mi kažemo, ako nameravate da budete od pomoći, onda ne gledate na *problem* nego na *pomoć*, što je nešto sasvim drugačije. *Kad tražite rešenje, osećate pozitivnu emociju – ali kad gledate problem, osećate negativnu emociju.*

Možete da budete od velike pomoći drugima onda kad vidite šta žele da budu i kad ih svojim rečima i pažnjom koju usmeravate na to uzdižete ka onome što žele da imaju. Ali kad vidite nekog kome je sreća okrenula leđa ili nekog koga muče siromaštvo ili bolest, ukoliko razgovarate s njim o tim stvarima koje on ne želi sažaljevajući ga i saosećajući s njim, osećate negativnu emociju toga zato što doprinosite tome. Kad razgovarate s drugima o onome što ne žele, pomažete im u njihovom pogrešnom stvaranju, zato što pojačavate vibraciju privlačenja onoga što je neželjeno.

Ako vidite prijatelje koji doživljavaju bolest, pokušajte da ih zamislite zdrave. Uočite da se, razmišljajući o njihovoj bolesti, osećate loše; ali kad se usredsredite na njihov eventualni oporavak, osećate se dobro. Usredsređujući se na njihovu dobrobit, dopuštate sebi da se povežete sa sopstvenim *unutrašnjim bićem*, koje ih takođe sagledava kao zdrave, i možete potom uticati na poboljšanje stanja svojih prijatelja. Kad ste povezani sa svojim *unutrašnjim bićem*, snaga vašeg uticaja je mnogo veća. Razume se, vaši prijatelji mogu i pored toga odabrati da se više usredsređuju na bolest nego na zdravlje, pa tako mogu ostati bolesni. Ukoliko dozvolite da vaši prijatelji utiču na vas da gajite misli koje u vama izazivaju negativne emocije, tada je njihov uticaj u smislu neželjenog sada jači od vašeg uticaja u smislu željenog.

Uzdižem kroz svoj primer dobrobiti

Ne možete uzdići druge tužnim rečima. Nećete ih uzdići time što ćete priznati da ono što imaju nije ono što žele. Uzdići ćete ih samo time što ćete vi sami biti nešto drugo. Uzdići ćete ih snagom i jasnoćom sopstvenog, ličnog primera. Budući da ste zdravi, možete podsticati njihovu želju za zdravljem. Budući da ste prosperitetni, možete podsticati njihovu želju za prosperitetom. Neka ih uzdigne vaš primer. Neka ih uzdigne ono što je u vašem srcu. Uzdićete druge onda kad vam vaše misli prijaju... Kad su vam sopstvene misli neprijatne, tada ćete deprimirati druge ili podsticati njihovo negativno stvaranje. Na taj način uvek znate da li uzdižete druge ili ne.

Znaćete da ste dostigli stanje *dopuštanja* onda kad ste spremni da dopuštate drugima, čak i onda kad oni vama ne uzvraćaju istom merom; kada ste u stanju da budete ono što jeste, čak i onda kad drugi to ne odobravaju; kad ste u stanju da budete i dalje ono što jeste i ne osećate negativne emocije prema njihovim mislima o vama. Kad možete da gledate ovaj svet i sve vreme osećate radost, vi ste osoba koja *dopušta*. Kad ste kadri da spoznate koja su iskustva radosna, a koja nisu – i dovoljno ste disciplinovani da sudelujete samo u onima koja su ispunjena radošću – postigli ste *dopuštanje*.

Suptilna razlika između želje i potrebe

Baš kao što razlika između pozitivne i negativne emocije ume katkad da bude vrlo suptilna – *razlika između želje i potrebe takođe može da bude vrlo suptilna.*

Kad se usredsređujete na ono što *želite*, vaše *unutrašnje biće* nudi vam pozitivnu emociju. Kad se usredsređujete na ono što vam je *potrebno*, vaše *unutrašnje biće* nudi vam negativnu emociju, zato što niste usredsređeni na ono što *želite*. Usredsređeni ste na *nedostatak* toga – a vaše *unutrašnje biće* zna da ono što mislite jeste ono što privlačite. Vaše *unutrašnje biće* zna da ne želite nedostatak; ono zna da želite ono što želite i nudi vam savet, kako biste spoznali razliku.

Usredsređivanje na rešenje dovodi do pojave pozitivne emocije. *Usredsređivanje na problem* dovodi do pojave negativne emocije i,

premda su te razlike suptilne, one su veoma važne, zato što kad osećate pozitivnu emociju, privlačite u svoje iskustvo ono što želite. Kad osećate negativnu emociju, privlačite u svoje iskustvo ono što ne želite.

Mogu da stvaram promišljeno, namerno i radosno

Prema tome, mogli bismo reći da onaj koji dopušta jeste onaj koji je naučio zakon promišljenog stvaranja i dosegao položaj na kojem više ne stvara pogrešno. Stvara promišljeno, namerno i radosno. Vidite, zadovoljstvo dolazi samo s jednog jedinog mesta. Zadovoljstvo dolazi samo od želje, pa dopuštanja i potom primanja. Dakle, ako se kroz ovo fizičko životno iskustvo krećete održavajući svoje misli u željenom pravcu, puštajući moćni zakon privlačenja da radi za vas i donosi vam u vaše iskustvo sve više i više događaja i situacija i ostalih bića kompatibilnih s vama – tada ćete ustanoviti da se vaš život kreće uzlaznom spiralom ka radosti i slobodi.

Imate li nekih pitanja za nas u vezi s umećem dopuštanja?

Živim umeće dopuštanja

Džeri: Imam pitanja, Abrahame. Za mene, umeće dopuštanja je tema uzbudljivija od svih ostalih.

Abraham: Dopuštanje je ono zbog čega ste i došli u ovo iskustvo, da biste podučavali o njemu. Ali da biste podučavali o njemu, prvo morate znati nešto o njemu. Obično se ova tema javlja više u smislu: „Neko radi nešto što mi se ne sviđa; kako da ga nateram da umesto toga radi nešto što mi se sviđa?“ Spoznaja do koje ćete doći je sledeća: Umesto da pokušate da naterate ceo svet da radi jedno te isto ili ono što se vama dopada, mnogo je bolje da postavite sebe u položaj da prihvatate da svi imaju pravo da budu, rade ili imaju šta god žele; a da ćete vi, putem snage svojih misli, privlačiti samo ono što je u skladu s vama.

Kako da razlikujem dobro od lošeg?

Džeri: Pre poznanstva s vama, nisam znao za umeće dopuštanja, tako da sam, odlučujući o ispravnosti ili pogrešnosti nekog svog postupka, pokušavao da zamislim kakvog će to uticaja

imati na svet kao celinu. Potom, ako bi mi izgledalo da će to biti zaista srećan ili prijatan svet, postupio bih onako kako sam zamislio. A ako bi mi se činilo da bi to bio svet u kojem ne bih želeo da živim kad bi svi radili na taj način, odlučio bih da to ipak ne uradim.

Daću vam jedan primer. Voleo sam da pecam pastrmke i u početku sam pecao kao i svi ostali. Vadio sam iz vode svaku ribu koja bi mi se zakačila na udicu. Ali valjda sam počeo da osećam izvesnu nesigurnost u pogledu ispravnosti takvog postupanja i pomislio sam: Šta bi bilo kad bi ceo svet to radio? Potom sam shvatio, kad bi svi na svetu pecali tako kao ja, potoci i reke ostali bi prazni i više niko ne bi mogao da oseti to izuzetno zadovoljstvo pecanja koje sam ja osećao. S tim na umu, rešio sam da više neću ubijati ribu. Pecaću ih (pomoću mamaca bez oštre udice), ali ću ih potom vraćati u vodu. Drugim rečima, pecaću pomoću mamaca koji ne povređuju ribu i vadiću ribu iz vode samo ukoliko je neko tražio da donesem ribu da se pripremi za jelo.

Abraham: Odlično. Ono najbolje što svako od nas ima da ponudi primer je onoga što smo. Naše reči mogu da upotpune taj primer, isto kao i naše misli, a naročito naši postupci. Ali ključno za svakog od nas – u našoj želji da uzdignemo ovaj svet – jeste da donosimo jasnije odluke o tome šta želimo da budemo u određenom trenutku – i da potom to i budemo.

Ono što ste vi uradili, u svom primeru, slaže se s onim što mi sada podučavamo, a to je da vam, onda kad odlučite šta želite, vaše unutrašnje biće nudi emociju kako bi vam pomoglo da spoznate koliko je primereno ono što se spremate da uradite. Drugim rečima, pošto odlučite da želite da uzdižete ovaj svet, pošto odlučite da želite da učinite nešto za njega i ne uzimate od njega preko svake mere, tada će vam sve ono što preduzimate ili planirate da preduzmete, a što nije u skladu s tom name-rom, stvarati nelagodu.

Preuveličali ste svoju želju da svet bude bolje mesto, tako što ste zamislili da svako na svetu radi sve ono što i vi – a to je dovelo do pojačanog unutrašnjeg vodstva. Međutim, to je dobar način. Niste pokušali nikog ni na šta da naterate; samo ste se poslužili tom idejom, jer vam je tako bilo jasnije da li je vaš postupak dobar ili nije. A to je bio dobar plan.

Šta da radim kad primetim da neko drugi postupa loše?

Džeri: Kod mene je funkcionisalo, tako da mi pećanje predstavlja dane apsolutne, neizrecive radosti. Ali i dalje mi je teško kad vidim kako drugi bacaju ribu i ubijaju je iz čiste zabave... ili iz nekog drugog, samo njima poznatog razloga.

Abraham: Dobro pitanje. Došli smo sada do nečega veoma važnog. Budući da su vaši postupci u skladu s vašim namerama, osećate radost. Ali budući da postupci drugih nisu u skladu s vašim namerama, ne osećate radost. Prema tome, ono što je potrebno jeste da formirate drugačije namere kada je reč o drugima. Dobre namere vezane za druge bile bi sledeće: *Oni su ono što jesu, tvorci sopstvenog iskustva koji sami sebi privlače, baš kao što sam i ja tvorac sopstvenog iskustva i sam sebi privlačim. To je umeće dopuštanja...* Ako to stalno ponavljate sebi, uskoro ćete shvatiti da oni zapravo ne unose nered u vaš svet na način na koji možda mislite da to čine. Oni stvaraju svoj svet. Što se njih tiče, moguće je da ne smatraju da je na bilo koji način u neredu.

Ono što je teško, jeste kad svoj svet sagledavate kao svet u kojem nema izobilja... kad počnete da razmišljate o tome koliko ribe ima ili koliko ima prosperiteta i izobilja u svetu. Naime, tada počinjete da se zabrinjavate zbog toga što neko drugi trači i rasipa te resurse, ne ostavljajući dovoljno za ostale, ne ostavljajući dovoljno za vas.

Kad shvatite da je ovaj univerzum... štaviše, ovo fizičko iskustvo u kojem sudelujete, prepuno izobilja – i da tom izobilju nema kraja – tada više ne brinete. Puštate ih da stvaraju i privlače sebi, dok vi privlačite i stvarate sebi.

Da li se ignorisanjem neželjenog dopušta željeno?

Džeri: Dakle, ja sam tu dilemu rešio, u suštini, tako što sam 1970. i tokom narednih devet godina, sasvim isključio priliv iz onoga što sam nazivao spoljnim svetom. Nisam palio radio i TV, prestao sam da čitam novine, a isključio sam iz svog života i mnoge ljude koji su pričali o stvarima koje nisam želeo da slušam. Ta odluka je za mene bila dobra. Funkcionisala je toliko

dobro da sam tokom tog devetogodišnjeg perioda postigao ono što sam smatrao veličanstvenim rezultatima u oblastima značajnih odnosa koje sam razvio s mnogim drugim ljudima, povraćaj i održavanje savršenog fizičkog zdravlja, kao i stvaranje značajnih finansijskih sredstava. Bilo je ispunjavajuće, nimalo slično ničemu što mi se u životu dogodilo. Međutim, to moje isključivanje negativnog priliva na taj način i usmeravanje pažnje isključivo na sopstvene namere, zapravo je više bilo zarivanje glave u pesak, nego ono što nazivate *dopuštanjem*.

Abraham: Poklanjanje pažnje onome što vam je važno veoma je dragoceno. Zarivši glavu u pesak, da se tako izrazimo, i isključujući najveći deo spoljnih uticaja, bili ste u stanju da se usredsredite na ono što vam je bilo važno. Vidite, kad razmišljate o nečemu, privlačite tome snagu, jasnoću i rezultate. Čineći to, dobijate zadovoljstvo – zadovoljstvo koje proističe samo iz želje, dopuštanja i ostvarivanja.

Što se tiče bojazni da ste ignorisali ili zarivali glavu u pesak, da niste obraćali pažnju, umesto da ste *dopuštali*, možda se sve to uklapa bolje nego što mislite... Poklanjanje pažnje onome što je vama važno, jeste proces putem kojeg ćete dopuštati drugima da budu ono što žele da budu. Poklanjati pažnju sebi i u isto vreme dopuštati drugima da usmeravaju sopstvenu pažnju prema sebi, važan je proces u sticanju umeća dopuštanja.

Džeri: Drugim rečima, zato što sam očekivao da zakon privlačenja i proces promišljenog stvaranja (premda tada još nisam znao za njih) rade za mene, automatski sam prešao u stanje dopuštanja, na neki način?

Abraham: Tako je. Poklanjali ste pažnju onome što vam je bilo važno, privlačeći tako još više toga, što je učinilo gledanje televizije nezanimljivim, a čitanje novina nevažnim. *Niste lišavali sebe nečega što ste želeli; umesto toga, preko zakona privlačenja, privlačili ste više onoga što ste najviše želeli.* Dok na televiziji ili u novinama uočavate stvari koje izazivaju negativne emocije u vama zato što ih ne želite, ometate svoje dopuštanje onoga što zaista želite.

Da li svi želimo da dopuštamo radost?

Džeri: Da li svi mi u fizičkom obliku težimo da razumemo ovo *umeće dopuštanja*? Ili kažete da to razumevanje žele samo oni među nama koji imaju prilike da govore s vama?

Abraham: Svi vi koji postojite danas na Zemlji, u fizičkim telima, pre dolaska u ta tela nameravali ste da shvatite i da budete oni koji *dopuštaju*. Međutim, većina vas, iz vaše fizičke perspektive, daleko je još od toga da to razume ili želi; radije biste da pokušavate da *kontrolirate* jedni druge, nego da jedni drugima *dopuštate*. Nije teško naučiti kontrolisati pravac svojih misli, ali kontrolisati druge sasvim je nemoguće.

Šta kad drugi imaju negativna iskustva?

Džeri: Prema tome, da li je ovo stanje *dopuštanja* kojem na izvesnom nivou težimo, ono u kojem i dalje možemo da vidimo i budemo svesni negativnosti oko nas (ili onoga što nam se, iz naše perspektive, čini negativnim), a da pri tom i dalje ostanemo radosni? Ili uopšte nećemo moći da ih vidimo? Ili ih nećemo videti kao negativne?

Abraham: Sve to. Kad ste bili usredsređeni na stvari koje su vam važne, niste gledali televiziju i niste čitali novine – uživali ste u onome što ste radili. Poklanjali ste pažnju onome što vam je bilo važno, a *zakon privlačenja* davao je tome samo još više snage i jasnoće. Stoga drugi prosto nisu bili privučeni u vaše iskustvo zato što se to nije uklapalo u vaše namere da se razvijete i postignete uspeh.

Kad ste načisto u pogledu onoga što želite, ne morate da forsirate sebe da ostanete na tom kursu, zato što se to, po zakonu privlačenja dešava samo od sebe. Prema tome, nije teško biti onaj koji dopušta. To dolazi lako i jednostavno, zato što vas neće toliko interesovati sve one stvari koje nemaju nikakve veze s onim što ste namerili.

Premda vaša televizija pruža mnogo informacija koje imaju određenu vrednost, nudi i mnogo, mnogo više onih informacija koje nemaju nikakve veze s onim što želite u svom životnom iskustvu. Mnogi od vas sede i gledaju televiziju pro-

sto zato što je tu, zato što nisu odlučili ništa drugo, te stoga gledanje televizije obično nije toliko *promišljen* čin koliko nešto što se čini po *automatizmu*. A u tom stanju nepromišljenosti, u stanju neodlučnosti, otvoreni ste za sve uticaje koji dolaze u vašem pravcu. Prema tome, dok bivate doslovno bombardovani podsticanjem misli o neželjenim stvarima koje se dešavaju posvuda u vašem svetu, kao i zbog toga što niste doneli odluku u pogledu toga o čemu *želite* da razmišljate, zatičete sebe kako u svoje iskustvo prihvatate, kroz misli, mnoge stvari koje nisu vaš izbor.

Eto, to je stvaranje po automatizmu: razmišljanje o nečemu a da vam to nije bila namera... razmišljanje, a potom i privlačenje toga – želeli vi to ili ne.

Tražiću samo ono što želim

Džeri: Abrahame, kako biste mi rekli da ostvarim i sačuvam ovo stanje dopuštanja, uprkos činjenici da sam svestan da oko mene ima mnogo onih koji, iz svoje perspektive doživljavaju bol i patnju, odnosno ono što ja nazivam *negativnostima*?

Abraham: *Predložili bismo vam da donesete odluku – odluku da bez obzira na to šta danas radite, s kim se susrećete, gde se nalazite, vaša dominantna namera bude da tragate za onim stvarima koje želite da vidite. A budući da je to vaša dominantna namera, prema zakonu privlačenja, privlačićete samo one stvari koje želite da privučete i videti samo ono što želite da vidite.*

Selektivnost pri izboru kao sposobnost selektivnog privlačenja

Budući da je vaša dominantna namera da privlačite samo ono što želite, postaćete *selektivniji pri izboru* ili *probirač*. Postaćete selektivniji u privlačenju. Postaćete selektivniji u opažanju. U početku, još uvek ćete primećivati da privlačite i ponešto što vam nije po ukusu, jer ćete slediti impuls zaostao od nekih ranijih misli i uverenja. Međutim, s vremenom, kad dobrobit postane vaša dominantna namera na početku svakog dana, tokom trideset do šezdeset dana, počecete da uočavate da u vašem životnom

iskustvu ima vrlo malo onoga što vam nije po ukusu – jer vas je zamah vaših misli odneo dalje od onoga što se sada dešava.

Teško je biti onaj koji *dopušta* kad vidite da neko ko vam je vrlo blizak radi ono za šta smatrate da vas ugrožava ili da ugrožava nekog drugog. Stoga kažete: „Abrahame, ne razumem na šta mislite kad kažete da mogu mislima da oteram nešto, da se mislima mogu obračunati s tim i da zato ne moram da preduzimam ništa drugo.“ A mi kažemo, svojim mislima pozivate, ali ono što danas proživljavate rezultat je onoga o čemu ste mislili pre, baš kao što ove misli koje sada gajite zapravo projektujete u budućnost. Vaše današnje misli utiru put vašoj budućnosti, a doći će vreme kad ćete se naći na *tom* budućem mestu i tada ćete proživljavati rezultate misli koje gajite *sad*, baš kao što danas proživljavate rezultate misli koje ste gajili pre.

Naša prošlost, sadašnjost i budućnost kao celina

Uvek razmišljate i ne možete razdvojiti svoju prošlost, sadašnjost i budućnost, jer su one jedno, celina; nerazdvojivo su povezane kontinuumom misli. Stoga, recimo da idete ulicom i naiđete na tuču – krupan siledžija bije nekog mnogo slabijeg od sebe – i, približavajući im se, bivate ispunjeni negativnom emocijom. Kad razmišljate – *Okrenuću glavu na drugu stranu; zao bići ću ih i praviću se da se ništa ne dogada* – osećate užasno negativnu emociju, jer ne želite da taj slabiji bude povređen. Stoga se predomislite i u sebi kažete: *Dobro, ipak ću da pridem i pomognem mu*. Ali i sada osećate negativnu emociju, jer ne želite da vam neko razbije glavu ili oduzme život. Stoga kažete: „Abrahame, šta sada da radim?“ A mi kažemo da se slažemo. U ovom primeru, nema opcije koja bi se mogla nazvati savršenom – zato što u ovom trenutku imate previše posla, budući da u prošlosti niste utrli put ovakvoj situaciji.

Ukoliko ste u prošlosti svaki dan počinjali s namerom da ostvarujete bezbednost i harmoniju, i da stupate u interakcije s onima koji su bili u harmoniji s vašim namerama, mi vam garantujemo da se sada ne biste našli u ovom neprijatnom položaju. Stoga vam kažemo da izađete sada na kraj s tim kako god želite, ali ako danas počnete da uređujete svoje misli u skladu s onim što želite u budućnosti, neće vam se dogoditi da vas za-

skoči neka slična neprijatna situacija u kojoj ne postoji nijedna potpuno prihvatljiva opcija.

Moram li da dopuštam nepravde kojima prisustvujem?

Sve dok ne shvatite kako dobijate ono što dobijate, biće vam veoma teško da prihvatite ideju *dopuštanja*, jer u ovom svetu postoji mnogo šta što vidite i što vam se ne dopada, pa kažete: „Kako da dozvolim ovu nepravdu?“ A mi kažemo: „Dopustite je tako što ćete prihvatiti da ona nije deo vašeg iskustva. I da, u većini slučajeva, zaista i nije vaša stvar. Nije nešto čime bi trebalo da se bavite. To je stvaranje; to je privlačenje; to je iskustvo koje pripada nekom drugom.“

Umesto da pokušavate da kontrolišete iskustva svih ostalih (što ne možete, bez obzira na to koliko se trudite), umesto toga nastojte da kontrolišete sopstveni udeo u tim iskustvima. Ako sebi postavite jasnu sliku života kakvim želite da živite, sebi ćete utrti glatku i prijatnu stazu.

Pažnja koju pridajem neželjenom stvara još više neželjenog

Privlačite svojim mislima. Dobijate ono o čemu razmišljate, želeli vi to ili ne. Prema tome, pridajući pažnju nekolegijalnim vozačima, privući ćete još takvih u svoje iskustvo. Pridajući pažnju onima koji vam, u raznim biznisima, pružaju loše usluge, samo ćete privlačiti na sebe još takvih iskustava. *Ono čemu pridajete pažnju – pogotovo emocionalnu pažnju – jeste ono što privlačite u svoje iskustvo.*

Da li umeće dopuštanja utiče na moje zdravlje?

Džeri: Abrahame, želeo bih da obuhvatim niz onoga što nazivam svakodnevnim iskustvima iz stvarnog života i molim vas da mi kažete nešto o tome kako sagledavate primenu *umeća dopuštanja* na te okolnosti. Prvo, što se tiče fizičkog zdravlja, sećam se da sam u detinjstvu bio veoma bolestan. Potom sam došao u životnu fazu kad sam pozeleo da se rešim toga, tako da sam, u suštini, otad u izuzetno dobrom zdravstvenom stanju. Kako se *umeće dopuštanja* uklapa u te dve situacije, od česte bolešljivosti do izuzetnog zdravlja?

Abraham: Kad donesete odluku o nečemu što želite, imate polovinu jednačine potrebne za *promišljeno stvaranje* toga. Razmišljali ste i propratili to emocijom, a u tome se i sastoji želja. Druga strana jednačine *promišljenog stvaranja* jeste *dopuštanje* ili iščekivanje, puštanje da se to desi... Stoga, kad kažete: *Želim i dopuštam; dakle, to postoji*, vrlo brzo ćete stvoriti sve što poželite. Doslovno *dopuštate* sebi da to imate, time što se ne odupirete tome, time što ga drugim mislima ne terate od sebe.

Čuli ste nas da kažemo da onda kad ste u stanju *dopuštanja*, nemate negativnih emocija. Stanje *dopuštanja* znači da ste oslobođeni negativnosti; prema tome, kad iznesete svoju promišljenu nameru da imate nešto i osećate samo pozitivnu emociju u pogledu toga, tada ste u stanju u kojem *dopuštate* da se to desi. Vidite, tada ćete to i imati.

Da biste imali zdravlje umesto bolesti, morate razmišljati o zdravlju. Kad vam je telo bolesno, lakše vam je da uočavate bolest, tako da su vam, da biste videli dalje od onoga što se trenutno dešava, neophodni želja, usredsređenost i spremnost. Zamisljajući zdravije telo u budućnosti ili prisećajući se vremena kad ste bili zdraviji, vaše misli će se načas podudariti s vašom željom i *tada* ćete dopuštati poboljšanje svog stanja. Ključ je u tome da posegnete za mislima od kojih se osećate bolje.

Dopuštanje, od krajnjeg siromaštva do finansijske dobrobiti

Džeri: Sledeće o čemu bih želeo da razgovaramo bila bi oblast bogatstva i prosperiteta. U detinjstvu, živeo sam u izuzetnom siromaštvu, bilo me je i u straćarama i u šatorima i u pećinama, i tako dalje, i tome slično. A onda sam 1965. došao do knjige *Razmišljaj i bogati se!*, blagodareći kojoj sam počeo drugačije da gledam na stvari i, otad pa nadalje, moj finansijski život krenuo je uzlaznom spiralom. Od života u folksvagenovom kombiju, prešao sam na stvaranje šestocifrenog, a potom i sedmocifrenog godišnjeg prihoda.

Abraham: Šta mislite, kako je ta knjiga uticala na promenu vašeg pogleda na svet?

Džeri: Dakle, ono čega se najupečatljivije sećam jeste da sam počeo da se, prvi put otkako sam odrastao, usredsređujem, manje ili više, isključivo na ono što želim. Međutim, voleo bih da čujem vaše mišljenje o tom fenomenu.

Abraham: Spoznali ste da *možete* da imate sve što želite. Želju ste imali već odranije, ali knjiga vam je pomogla da poverujete da je to moguće. Knjiga je prouzrokovala da počnete da *dopuštate* realizaciju svoje želje.

Dopuštanje, odnosi i umeće sebičnosti

Džeri: Još jedna važna oblast o kojoj bih želeo da govorimo jeste oblast odnosa i veza s ljudima. Dešavalo se da mi teško pada da dopuštam prijateljima da imaju sopstvena mišljenja i uverenja, i sopstvene „neprimerene“ aktivnosti.

Abraham: Na šta mislite kad upotrebljavate reč „dopuštanje“ u ovom kontekstu?

Džeri: Činilo mi se da bi trebalo da *razmišljaju* i *postupaju* onako kako ja želim. A kad nisu to radili, osećao sam izuzetnu, neretko i ljutitu nelagodu.

Abraham: Dakle, ono što su radili ili govorili izazivalo je u vama negativnu emociju – a to je za vas bio signal da niste u stanju *dopuštanja*.

Da li je umeće sebičnosti nemoralno?

Džeri: U to vreme, smatrao sam sebe vrlo nesebičnim i vrlo velikodušnim. Drugim rečima, nisam pomišljao da bi me iko mogao smatrati sebičnim, tako da sam očekivao da će i oni biti manje sebični i više velikodušni. Činjenica da je bilo upravo suprotno bila je za mene veoma uznemirujuća. Potom sam, međutim, naleteo na knjigu Dejvida Siberija *Umeće sebičnosti*, koja me je naterala da *sebičnost* posmatram iz sasvim drugačije perspektive i, zahvaljujući tome, mogao sam da razumem veliki deo svoje negativnosti.

Abraham: Važno je da dopuštate sebi da obraćate pažnju na ono što želite. Ima onih koji to nazivaju *sebičnošću*, uz to vas osuđujući ili ne odobravajući vam. A mi vam kažemo da, ukoliko nemate zdravo mišljenje o sebi, ukoliko ne dopuštate sebi da želite i očekujete da primite ono što želite, nećete nikad biti promišljeni u svom stvaranju i nećete nikad imati naročito zadovoljavajuće iskustvo.

Kad ne dopuštate sebi, tada obično ne dopuštate ni drugima. Obično onaj ko ne odobrava neku svoju osobinu, istu tu osobinu ne odobrava ni kod drugih. Prema tome, prihvatanje, odobravanje, poštovanje i dopuštanje sebe je prvi korak ka poštovanju, odobravanju ili dopuštanju kada je reč o drugima. A to ne znači da morate da čekate sve dok ne budete, po svojim standardima, savršeni, ili da ti drugi budu, po svojim standardima, savršeni, jer takva se savršenost nikad ne dostiže – budući da ste vi bića koja se vazda menjaju, vazda razvijaju. To znači da tražite i nameravate da u sebi vidite ono što želite da vidite, ili da u drugima nameravate da vidite ono što želite da vidite u njima.

Često nas optužuju da podučavamo *sebičnosti* i mi se slažemo s tim. Sve što opažate, opažate iz perspektive *sebe*; a ako niste dovoljno sebični da insistirate na svojoj povezanosti ili usklađenosti sa svojim širim, mudrijim *unutrašnjim bićem*, tada nemate šta da ponudite drugima. Ukoliko ste dovoljno sebični da vam bude stalo kako se osećate, tada možete da iskoristite svoj sistem za navođenje kako biste se uskladili s moćnom *energijom izvora* i potom sa svima onima koji su dovoljno srećni da postanu objekat *vaše* pažnje i dobročinstava.

Ako me osuđuju, gubitak je samo njihov

Ako ima onih koji u vama vide nešto što ne odobravaju, to im se najčešće vidi u očima i onda vam se čini da ste negde pogrešili. A mi vam kažemo da niste *vi* na gubitku, nego *oni*. *Njihova* nesposobnost da *dopuštaju* pobuđuje negativne emocije u njima; nije posredi *vaša* nesavršenost. Na isti način, kad vi osećate negativne emocije zato što ste u drugima videli nešto što ne želite da vidite, nisu na gubitku *oni*, nego *vi*.

Isto tako, kad donesete odluku da želite da vidite samo ono što vam se dopada, tada ćete i početi da vidite samo ono što

vam se dopada i sva vaša iskustva urađaće pozitivnim emocijama jer ćete, po *zakonu privlačenja*, privlačiti sebi samo ono što je u skladu s onim što želite. Shvativši snagu svojih emocija, možete potom usmeriti svoje misli i više vam neće biti potrebno da se ostali ponašaju drugačije da biste se vi osećali dobro.

Šta onda kad neko ugrožava nečija prava?

Džeri: Evo još nečega što me je u prošlosti istinski mučilo, a tiče se prava čoveka: prava vlasništva, prava na teritoriju ili prava na sopstveni mir. Drugim rečima, izuzetno mi je smetalo kad bi neko ugrozio tuđa prava, bilo fizičkim nasiljem, bilo nartajem na njegovu imovinu. Takođe, kidao sam se u vezi s teritorijalnim pravima, razbijajući glavu time koga bi trebalo pustiti u našu zemlju, a koga ne. Zašto bi nekog trebalo pustiti, a nekog drugog ne? Ali potom, nakon što sam vas upoznao, došao sam do tačke kad sve to sagledavam samo kao „igre“ među određenim ljudima – manje ili više kao „sporazume“, izrečene ili neizrečene. Donekle mi uspeva da ne osećam njihovu patnju baš u potpunosti. Ali, da li mogu da dođem dotle da ne osećam ništa negativno kad vidim da neko ugrožava tuđa prava? Mogu li prosto da gledam šta tamo negde rade jedni drugima i mislim – *Svi vi jedni drugima radite ono što ste na neki način odabrali?*

Abraham: Možete. Čim shvatite da svi privlače sebi putem svojih misli, bićete radosni i nećete patiti zbog njih, jer će vam biti jasno da žanju negativne ili pozitivne emocije, u zavisnosti od svog izbora misli. Dabome, većina njih ne razume kako dobija ono što dobija. To je razlog što ima tako mnogo onih koji veruju da su žrtve. Oni veruju da su žrtve zato što ne razumeju kako dobijaju ono što dobijaju. Ne razumeju da prizivaju to putem svojih misli ili pažnje. Možda će vam biti od pomoći ako shvatite da svako iskustvo prouzrokuje pojašnjenje ili želju.

Ne postoji oskudica u bilo čemu

Pomenuli ste *teritorijalna prava*. Mi dosta drugačije gledamo na „teritoriju“, u odnosu na vas koji ste u fizičkom obliku, jer vi u vašem fizičkom svetu i dalje vidite ograničenja. Čini vam

se da ima malo prostora i da će naposljetku sav biti zauzet, pa stoga mislite da ga nema dovoljno.

U svom uverenju o ograničenosti, u svom osećanju nedostatka umesto izobilja, u svom opažanju nedovoljnog prostora ili novca ili zdravlja, čini vam se da postoji razlog da se branite. Iz naše perspektive, ne postoji ograničenje ni u čemu, već vazda pritičuće izobilje svega. Svega ima dovoljno za sve vas. Prema tome, čim to shvatite, tada vam više osećanja ograničenosti, oskudice, potrebe za zaštitom ili odbranom teritorijalnih prava neće predstavljati problem.

Po zakonu privlačenja bivamo privučeni jedni drugima. Ovde, u našoj nefizičkoj stvarnosti, „porodica Abraham“ je zajedno zato što smo mi, u suštini, jedno isto – i privučeni smo jedni drugima u toj svojoj istovetnosti. Stoga nema čuvara kapije. Nema stražara koji bi branili pristup spoljašnjem neskladu, budući da mi ne privlačimo taj nesklad, zato što mu ne poklanjamo pažnju. Isto je i u vašem okruženju. Iako vi to ne vidite tako jasno kao mi, zakoni kod vas funkcionišu savršeno, isto kao i kod nas. Stvar je u tome što vi imate tako mnogo fizičkih objašnjenja za stvari, fizičkih objašnjenja koja su možda ispravna, ali nisu potpuna. Drugim rečima, kad vi objašnjavate kako voda dospeva u čašu pokazujući na slavinu, mi kažemo da je to jedna mnogo složenija priča. Dakle, kad nam objašnjavate kako na Zemlji imate agresore koji bi da vam oduzmu sve što imate, mi kažemo da oni to ne mogu. Sem ako ih ne pozovete u svoje misli, agresori ne mogu biti deo vašeg iskustva. To je zakon, u vašem fizičkom i našem nefizičkom okruženju.

Da li вреди izgubiti život?

Džeri: Zar niste rekli da kroz ova životna iskustva učimo svoje lekcije? Međutim, kad osoba izgubi svoj fizički život u procesu nekog nasilnog iskustva, da li je naučila bilo kakvu lekciju?

Abraham: Ne može se reći da vam se nude „lekcije“. Ne volimo baš tu reč, jer zvuči kao da postoji neki redosled nečega što bi trebalo ili moralo da se nauči, a tako nešto ne postoji. Stvar je u tome da vam vaše životno iskustvo donosi spoznaju, a vi kroz tu spoznaju postajete mudriji i širih shvatanja.

Ono što morate razumeti pre no što budete kadri da cenite vrednost fizičkog života, čak i izgubljenog, jeste da dopunjavate jedno veće, šire iskustvo od ovog koje poznajete kao vaše zbirno iskustvo ovde u ovom fizičkom telu. Sve što sad proživljavate dopunjava tu širu spoznaju. Prema tome, čak i kad ste uklonjeni iz usredsređenosti u ovom telu, sve što ste ovde doživeli biće deo one veće spoznaje koju ste stekli. Dakle, da, вреди čak i doživeti iskustvo koje vas odstranjuje iz ovog fizičkog tela. To se ne dešava uzalud.

Ja sam kulminacija mnogih života

Džeri: Kažete li da je gubitak života iskustvo koje nekako dopunjava celokupno iskustvo tog šireg bića?

Abraham: Da, uistinu. Već mnogo puta ste izgubili svoj fizički život. Proživeli ste hiljade životnih vekova. To je i razlog što je vaše oduševljenje životom tako veliko. Ne možemo vam rečima izraziti broj života koje ste proživeli, a kamoli mnoštvo pojedinosti iz svakog od njih; imate toliko iskustva da bi vas sećanje na toliko iskustvo ovog časa samo zbunjivalo i smetalo vam. Prema tome, rodivši se u ovom telu, došli ste u ovaj život ne sećajući se onoga što je bilo pre, zato što ne želite da vas te silne uspomene ometaju i odvlače vam pažnju. Imate nešto mnogo bolje od toga: imate *unutrašnje biće* koje je kulminacija svih onih ranijih životnih iskustava.

Baš kao što ste sada to što jeste, kao kulminacija svega što ste proživeli, nema velike svrhe da sad sedite tu i pričate šta ste radili kad ste imali tri, deset ili dvanaest godina. Razume se, to što ste sada, vi ste upravo *zbog* svega toga... ali stalno osvrtnanje u prošlost i prežvakavanje tih iskustava ne doprinosi mnogo onome što ste sad.

Prema tome, prihvatajući da ste ovo veličanstveno, veoma razvijeno biće, i pošto ste osetljivi na to kako se osećate, imate i beneficiju u vidu *emocionalnog sistema za navođenje* – u pogledu primerenosti svega što nameravate da uradite – a na osnovu toga kako se osećate.

Vi ste fizička bića i poznajete sebe, fizičkog sebe, iako većina vas ne poznaje sebe iz šire perspektive. Vaše fizičko ja veli-

čanstveno je i važno, ali je ujedno i ekstenzija vas kao šireg, boljeg, mudrijeg i izvesno starijeg bića. A to vaše *unutrašnje biće* donelo je odluku da bude usredsređeno u ovom telu zato što je želelo da iskustvo ovog života dopuni spoznaju onog većeg, šireg *unutrašnjeg bića*.

Zašto se ne sećam svojih prošlih života?

Još pre no što ste došli ovamo, dogovoreno je da nećete imati sećanja – zbrkanih, zbunjujućih, ometajućih sećanja – na sve ono što ste ranije proživeli, već da ćete imati osećaj, *vođstvo*, koje dolazi iznutra. I dogovoreno je da će to *vođstvo* dolaziti u vidu emocija, koje će se manifestovati u vidu osećanja. Vaše *unutrašnje biće* ne može da reaguje na misao onog trena kad je pomislite, stoga vam nudi *osećanje*, kako biste spoznali primerenost onoga što osećate, govorite ili radite u kontekstu vaših većih ili širih namera.

Kad god iznesete svesnu nameru u vezi s nečim što želite, vaše *unutrašnje biće* uzima sve to u obzir. Prema tome, kad ste *promišljeni* u svojoj *nameri* – želim, nameravam, očekujem – vaše *unutrašnje biće* kadro je da uzme sve to u obzir, da bi vam pružilo jasnije, konkretnije, primerenije *vođstvo*.

Budući da ne razumeju da su tvorci sopstvenog iskustva, mnoga fizička bića ne iznose promišljene namere. Mire se s prihvatanjem onoga što ih snađe, ne shvatajući da to sami *privlače*. Međutim, u takvim okolnostima, teže je *dopuštati*, zato što se osećate kao žrtva. Čini vam se da ste ranjivi, čini vam se da nemate kontrolu nad onim što nailazi u vašem pravcu, stoga osećate da se morate braniti od svega, ne shvatajući da ste sve to sami pozvali. Zato mi kažemo da je *od suštinskog značaja da shvatite kako dobijate ono što dobijate, kako biste se našli u položaju da budete spremni da dopuštate, kako sebi, tako i drugima.*

Šta kad seksualnost postane nasilno iskustvo?

Džeri: Još jedna oblast u vezi s kojom osećam nelagodu bio bi moral vezan za seksualnu praksu. Došao sam do tačke kad dopuštam da svako može da bira sopstvena seksualna isku-

stva, ali i dalje osećam nelagodu kad neko koristi silu nad drugom osobom, u *bilo kojoj* oblasti. Ponovo pitam, mogu li da dođem do tačke kad bilo šta što drugi rade, bez obzira na to primenjuju li silu ili ne, neće uticati na moje razmišljanje?

Abraham: Bez obzira na to o čemu je reč, važno je da razumete da ne postoje žrtve. Postoje samo zajednički tvorci.

Svi vi, kao magneti, privlačite sebi predmet svojih misli. Prema tome, ako neko mnogo razmišlja ili priča o silovanju, tada je vrlo verovatno da će postati „žrtva“, prema svojim rečima, takvog iskustva. Zato što, *po zakonu, privlačite suštinu onoga o čemu razmišljate.*

Dok *razmišljate*, osećajući emociju, pokrećete svoje stvaranje, a onda, kao što i *očekujete*, doživljavate iskustvo. Prema tome, ima mnogo onih koji pokreću stvaranja koja naposljetku ne dobiju u svom iskustvu, jer urade samo polovinu jednačine. Pokreću ga razmišljajući, čak emotivno razmišljajući, ali za tim ne sledi *očekivanje*, tako da ne dobijaju. Ovo važi za ono što *želite*, jednako kao i za ono što *ne želite*.

Koje je moje očekivanje u vezi s ovim problemom?

Već smo dali primer gledanja horor filma, kad vas zvuk i slika koji dolaze iz filma podstiču na mnogo jasnije, slikovitije misli. Vi, doduše, pokrenete stvaranje ovog scenarija jer počnete da razmišljate, obično uz snažne emocije, ali izašavši iz bioskopa, kažete: „To je samo film; meni se to ne može dogoditi.“ Prema tome, niste dovršili deo s očekivanjem.

Uočite da je u vašem društvu, što se više priča o nekoj temi, to veće očekivanje javnosti u vezi s njom. Na isti način, što je veće očekivanje pojedinca, veća je verovatnoća da će i privući to što očekuje.

Ne razmišljajte o stvarima koje ne želite i nećete ih imati u svom iskustvu. Ne govorite o onome što ne želite i nećete privući to u svoje iskustvo. Prema tome, kad shvatite da, kao osoba koja opaža druge kako imaju iskustva koja ne žele, niste u toj meri ispunjeni negativnim emocijama, jer shvatate da ste sad u procesu sticanja razumevanja o tome kako ih snalazi ono što ih snalazi.

Doduše, istini za volju, niko od nas ne oseća radost gledajući kako nekog siluju, pljačkaju ili ubijaju. To nisu prijatna iskustva. Ali kad dođete dotle da razumete kako privlačite ove događaje u svoje iskustvo, više nećete razmišljati o tome – i tada više nećete biti onaj ko čak i viđa takve stvari.

U svoje iskustvo privlačite ono o čemu razmišljate. Vaša televizija samo unosi zbunjenost, jer je vi uključite da biste se zabavili, a onda vam spikeri u dnevniku saopšte vesti u kojima čujete o nekim strašnim stvarima koje se dešavaju. Ali kada je vaša namera da vidite – bez obzira na to šta radite – samo ono što želite da vidite... sklonićete se od televizora pre no što uspete da vidite takve vesti.

Unapred utirem put svoje budućnosti

Kad u novinama ili nekom časopisu vidite nešto što u vama donekle podstakne izvesnu negativnu emociju, možete odmah da ih ostavite na stranu, umesto da nastavite da čitate i dobijate još negativnih emocija koje *zakon privlačenja* dodaje toj temi. Ali i više od toga, ovog časa, pošto nameravate da privlačite sebi samo ono što želite, počecete unapred da utirete put, kako vaši budući postupci ne bi morali da budu tako određeni. Televizija vas neće privlačiti. Novine vas neće privlačiti. Umesto toga, po *zakonu privlačenja*, privlačiće vas predmet promišljene namere.

Razlog što tako mnogi od vas bivaju privučeni predmetima nepromišljene namere jeste to što nemate promišljenu nameru. Ne govorite dovoljno često šta zaista želite, te stoga samo *delimično* to i privlačite. Što ste promišljeniji u onome što želite, to ćete više unapred utirati svoj put i manje ćete morati da se trudite da izbacite neželjene stvari iz svog iskustva. Neće vas, da tako kažemo, zaskakati vaša televizija ili predatori kojih ima u vašem društvu – jer će univerzum za vas uvek imati pripremljeno nešto drugačije.

Ali šta je s malim, nevinim detetom?

Džeri: Abrahame, mnogi ljudi prihvataju vašu osnovnu pretpostavku o stvaranju putem misli, ali vidim da ima i mnogo onih koji imaju teškoća da je prihvate čim pomisle na ma-

lu, nevinu decu. Oni pitaju: „Ali šta je s malom decom? Kako mogu deca imati misli koja će im doneti fizičke deformitete, loše zdravlje ili bilo kakvu vrstu telesnog nasilja izvršenog nad njima?“

Abraham: To je zato što su bebe okružene onima koji imaju takve misli i stoga primaju suštinu takvih misli.

Džeri: Nešto poput telepatije?

Abraham: Tačno. Vidite, mnogo pre no što se dete rodi, ono misli. Ali ne možete znati koliko je jasno njegovo razmišljanje, zato što još uvek nije naučilo da verbalno komunicira s vama. Ono još uvek ne kazuje svoje misli.

Džeri: Dete ne razmišlja *rečima*. To jest, mogu da osetim da dete razmišlja mnogo pre no što je kadro da to izrazi rečima.

Abraham: Dete *zaista* razmišlja i prima vibracione misli od vas od dana kad uđe u vaše okruženje. To je razlog što se uverenja tako lako prenose s roditelja na dete. Dete vibraciono prima vaše strahove i uverenja, čak i bez vaše izgovorene reči. *Ako želite da uradite nešto zaista dragoceno za svoje dete, razmišljajte samo o onome što želite, a vaše dete će primati samo te željene misli.*

Da li bi drugi trebalo da se pridržavaju obećanja koja mi daju?

Džeri: Abrahame, što se tiče *dopuštanja*, još uvek mi se ponekad u misli prikrađe stara izreka: *Čovek ima pravo da maše rukama koliko god želi* (što, po meni, znači *dopuštanje*) *sve dok ne smeta meni da mašem rukama ili dok me ne udari po nosu.*

Drugim rečima, ako idem kroz život i dopuštam drugima da budu, rade i imaju šta god žele, ali ako se to kosi s nekim našim ranijim poslovnim dogovorom, ponekad je pomalo teško makar ne opomenuti ga da se pridržava dogovora ili ispuni unapred dogovorene obaveze.

Abraham: Sve dok brinete da bi neko drugi mogao da omete vaše iskustvo ili mahne rukama tako da vas udari u lice, znači da još uvek ne razumete zaista kako dobijate ono što dobijate. Koliko danas, možete početi da razmišljate samo o onome što želite; tako ćete, već danas, početi da privlačite ono što želite. Vaše pitanje došlo je zato što juče ili u nekom ranijem trenutku u svojoj prošlosti niste ovo razumeli i pozivali ste – kroz svoje misli – one koji se razmahuju rukama i udaraju vas u lice. Stoga sada, ovog trenutka, pitate: „Šta da uradim u vezi s tim?“

Ako u vašem iskustvu ima onih koji toliko mašu rukama da se vi zbog toga osećate nelagodno, lišite ih svoje pažnje i oni će se skloniti od vas, a na njihovo mesto doći će oni pored kojih ćete se osećati lagodno, koji su u harmoniji s vama. Obično, međutim, biva da im pridajete pažnju sve dok mašu rukama i rade stvari koje ne želite da rade. Zbog toga postajete sve ljući i uznemireniji i, po *zakonu privlačenja*, privlačite još suštine toga, sve dok se ubrzo u vašem iskustvu ne nađe još takvih ljudi. Dvoje, troje ili više njih... Skrenite pažnju s onoga što vam *ne prija*, obratite pažnju na ono što vam *prija* i uočićete promenu u zamahu. Ne odmah, ali počće da se menja.

Ukoliko svakog jutra, tokom narednih trideset dana, započnete dan govoreći – *Nameravam da vidim; želim da vidim; očekujem da vidim, bez obzira na to s kim radim, bez obzira na to s kim razgovaram, bez obzira na to gde sam, bez obzira na to šta radim... nameravam da vidim samo ono što želim da vidim* – promenice zamah svog životnog iskustva. A sve ono što vam sad izaziva nezadovoljstvo nestaće iz vašeg iskustva i biće zamenjeno onim stvarima koje vam *pričinjavaju* zadovoljstvo. To je apsolutno. To je *zakon*.

Neću nikad pogrešno shvatiti... ili dovršiti

Kad kažemo da je iz vaše nefizičke perspektive, iz perspektive onoga što ste bili pre no što ste se našli usredsređeni u ovom fizičkom telu, vaša namera bila da postanete onaj koji *dopušta* i razumete *umeće dopuštanja* – onda je to tako. *Ono što želimo da shvatite jeste da ne možete nikad dovršiti. Niste vi sto koji se nacrtala, pa napravi i onda je gotov. Vi ste kontinuirano u stanju nastajanja. Vi ste u procesu razvoja, koji je večan. Ali uvek ste ono što ste u ovom trenutku.*

Želite da razumete *zakone univerzuma* toliko dobro da postanete jedno s njima. Želite da shvatite kako je to kad vam stvari nailaze tako da se ne osećate kao žrtva ili izloženi kapricima onih koji mašu rukama.

Teško vam je da razumete sve ovo onda kad se nalazite na sredini između onoga što vam deluje kao dva sveta: svet koji ste stvorili pre no što ste shvatili ovo o čemu ovde govorimo i svet koji upravo stvarate, sad kad su vam te stvari mnogo jasnije. Prema tome, neke od stvari koje se nalaze u vašem iskustvu zato što ste ih unapred odredili nekim mislima u prošlosti, ne uklapaju se dobro u ono što *sada* želite. Dakle, znamo da osećate izvesnu nelagodu u ovoj prelaznoj fazi, ali te nelagodnosti biće sve manje i manje dok budete bivali sve više i više načisto u vezi s onim što želite. Veći deo nepotrebnog balasta iz prošlosti odstranjuje se sada iz vašeg iskustva.

Kad ste obuzeti pozitivnim emocijama i razmišljate samo o onome što vi radite, mislite ili govorite, tada *dopuštate sebi*. Kad ste obuzeti pozitivnim emocijama u vezi sa svojim stavom prema tuđem iskustvu, tada *dopuštate drugima*. Vrlo je jednostavno... Prema tome, ne možete biti obuzeti negativnim emocijama u vezi sa sobom i nalaziti se u stanju *dopuštanja* sebi.

Biti onaj koji *dopušta* znači biti onaj koji oseća pozitivne emocije, a to, opet, znači da morate kontrolisati ono čemu poklanjate pažnju. Ne znači da silom uglavite u kalupe sve u svom svetu, kako bi sve i svi bilo baš onako kako vi želite. Znači da bi trebalo da budete kadri da vidite, te tako i dobijete od univerzuma, od svog sveta i svojih prijatelja, ono što je u harmoniji s vama, istovremeno puštajući da ono ostalo prolazi neprimećeno s vaše strane – te tako i neprivučeno, a time i nepozvano. Vidite, to je *dopuštanje*.

Reći ćemo vam još, prijatelji, da je *dopuštanje* najuzvišenije stanje bića koje ćete, dugoročno gledano, ikad dosegnuti. Naime, kad postanete onaj koji *dopušta*, krećete se stalnom uzlaznom spiralom, jer nema negativnih emocija koje bi vas izbacivale iz ravnoteže i povlačile naniže. Klatno se ne vraća unazad. Zauvek i veličanstveno krećete se napred i naviše!

Deo peti

Namerazvanje
po segmentima

Čudesan proces nameravanja po segmentima

Džeri: Abrahame, meni se čini da kombinacija sastojaka zakona privlačenja, umeća promišljenog stvaranja i umeća dopuštanja... kad joj se doda i ovaj proces nameravanja po segmentima, kao da sadrži celokupan recept za podsticanje dešavanja uopšte. Da li biste nam rekli nešto o procesu nameravanja u segmentima?

Abraham: Kad shvatite da ste tvorac sopstvenog iskustva, poželećete i da jasnije identifikujete svoju želju, kako biste je mogli pustiti u svoje iskustvo. Zato što ste prestali da identifikujete ono što stvarno želite, ne postoji mogućnost promišljenog stvaranja.

Ne želite iste stvari u svim segmentima svog životnog iskustva. Štaviše, u svakom danu postoji mnogo segmenata koji mogu nositi različite namere. Prema tome, poenta ovog nameravanja po segmentima jeste da vam pomogne da shvatite koliko je dragoceno da više puta u toku dana zastanete da biste identifikovali šta je to što najviše želite, kako biste mogli da stavite akcenat na to, a time i da mu date snagu.

Vrlo malo onoga što proživljavate u toku ovog dana jeste rezultat onoga o čemu ovog dana razmišljate. Ali kad god zastanete, segment po segment, i identifikujete šta je to što želite u ovom segmentu, emitujete misli koje počinju da utiru put vašem budućem iskustvu, kad god zalazite u segmente koji su slični.

Drugim rečima, recimo da ulazite u svoje vozilo i da ste sami, tako da namera da komunicirate s nekim ili pažljivo slušate šta neko drugi govori nije tako važna namera. Međutim, namera da pažljivo vozite i odmorni i blagovremeno stignete tamo kuda ste krenuli sasvim je na mestu u ovom segmentu kad putujete od jednog mesta do drugog. Identifikacija vaše *namere* dok ulazite u ovaj segment vožnje ne utiče samo na taj segment, nego i zalazi u vašu budućnost, kako biste i svaki sledeći put kad uđete u svoje vozilo imali, zapravo, unapred stvorene okolnosti i događaje koji će biti po vašem ukusu.

Moguće je da će u početku, premda identifikujete segment po segment, u onome što želite još uvek biti izvesnog zamaha od strane vaših ranijih misli. Ali s vremenom, dok iznosite, segment po segment, ono što želite, vi ćete utrti put koji je umnogome po vašem ukusu. Tada više nećete morati da se u svakom trenutku trudite da stvari budu onakve kakve želite.

Mogu da stvaram uspeh po segmentima

Tehnički gledano, sva vaša kreativna snaga je u sadašnjem trenutku. Međutim, vi ne projektujete samo u sadašnji trenutak, nego i u budućnost koja postoji za vas. Prema tome, što ste spremniji da zistanete i identifikujete ono što želite u ovom segmentu, to će bolji, jasniji i veličanstveniji biti vaš budući put. A svaki od vaših trenutaka biće takođe sve bolji i bolji.

Svrha ovog eseja jeste da ponudi onima koji to žele praktičan proces uz pomoć kojeg mogu odmah da počnu da praktikuju primarne *zakone univerzuma*, da bi vam dali apsolutnu i promišljenu kontrolu nad vašim životnim iskustvom. I premda ovo nekima zvuči kao krajnje preuveličana izjava, jer izgleda da se većini čini da ne možete kontrolisati ono što vam se u životu dešava, mi želimo da znate da to možete.

Došli smo da pomognemo vama koji ste ovde, usredsređeni u ovim fizičkim telima, da konkretno shvatite kako to privlačite sve što privlačite – i da vam pomognemo da shvatite da vam ništa ne dolazi ukoliko to niste prizvali svojim mislima. I da ćete onda kad vi počnete da zagledate u *svoje* životno iskustvo i počnete da uviđate apsolutnu korelaciju između onoga

što vi govorite, mislite i dobijate, jasno shvatiti da ste, uistinu, vi oni koji pozivate, oni koji privlačite i oni koji stvarate svoje životno iskustvo.

Sadašnje vreme je najbolje vreme

Živite u divnom vremenu, u tehnološki izuzetno naprednom društvu u kojem imate pristup stimulaciji misli iz celog vašeg sveta. Taj pristup koji imate tim informacijama izuzetno je dragocen, jer vam pruža priliku za ekspanziju, ali može da bude i izvor velike zbrke.

Vaša sposobnost da se usredsredite na suženu temu dovodi do veće jasnoće, dok vaša sposobnost da se usredsređujete na mnogo stvari odjednom često dovodi do zbrke. Vi ste prijemčiva bića; vaši misaoni procesi vrlo su brzi i dok razmišljate o samo jednoj temi, imate sposobnost da, posredstvom *zakona privlačenja*, unosite u tu temu sve više jasnoće dok naposljetku ne postignete doslovno sve u vezi s njom. Međutim, zbog toga što je u vašem društvu dostupna tolika stimulacija misli, vrlo mali broj vas ostaje usredsređen na samo jednu temu dovoljno dugo da bi značajno napredovao. Većina vas je u toj meri dekoncentrisana svim i svačim da nema prilike da razvije bilo koju misao na neki viši stepen.

Svrha i vrednost nameravanja po segmentima

Dakle, *nameravanje po segmentima* je proces promišljene identifikacije onoga što se konkretno želi u sadašnjem trenutku. To se radi s namerom da iz opšte zbrke koju smatrate svojim ukupnim životnim iskustvom izvučete svest o tome šta želite u ovom konkretnom trenutku. A kad odvojite časak da identifikujete koja je to *namera*, to će uroditi ogromnom snagom koju će univerzum uliti u ovaj konkretan trenutak u kojem se nalazite.

Razmišljajte o svojim mislima kao o magnetskim. (Uistinu, sve u vašem univerzumu je takvo – slično privlači slično.) Prema tome, kad god razmatrate ili se usredsređujete makar i na malu negativnu pomisao, snagom *zakona privlačenja* – ona će postajati sve veća. Ukoliko se osećate naročito razočarani ili tužni, ustanovićete da privlačite i druge koji se ne osećaju

mного drugačije od vas, jer to kako se *osećate* jeste vaša *tačka privlačenja*. Prema tome, ako ste *nesrećni*, privlačićete još više onoga što vas čini nesrećnim. Međutim, ako se *osećate dobro*, privlačićete još više onoga što smatrate dobrim.

Budući da privlačite ili pozivate u svoje iskustvo druge osobe s kojima stupate u interakcije, ljude koji vas okružuju u saobraćaju, ljude na koje nailazite dok kupujete, ljude koje susrećete dok šetate, teme o kojima ljudi razgovaraju s vama, način na koji se konobar u restoranu ponaša prema vama, novac koji pritiče u vaše iskustvo, izgled i subjektivni osećaj vašeg fizičkog tela, osobe s kojima izlazite (ovaj spisak može da se nastavi, obuhvatajući sve u vašem iskustvu) – izuzetno je dragoceno da shvatite snagu svog sadašnjeg trenutka. Svrha *procesa nameravanja po segmentima* jeste da jasno usmerite misli ka onim stvarima koje želite da doživite, tako što ćete identifikovati one elemente života koji su vam u konkretnom segmentu najvažniji.

Kad vam kažemo *da ste tvorac sopstvenog iskustva i da u vašem iskustvu nema ničega što niste pozvali u njega*, ponekad se susrećemo s otporom. Otpor dolazi otud što mnogi od vas imaju u životu stvari koje ne žele. Stoga nam kažete: „Abrahame, ne bih stvorio ono što ne želim.“ Slažemo se, ne biste to namerno uradili, ali ne slažemo se s tim da to niste i uradili. Naime, putem svojih misli – *tako i nikako drugačije* – dobijate ono što dobijate. Međutim, sve dok ne budete spremni da prihvatite da ste tvorac sopstvenog iskustva, tada ovde nema baš mnogo šta što može da vam bude od koristi.

Bili vi svesni toga ili ne, *zakon privlačenja* utiče na vas, a *nameravanje po segmentima* pomoći će vam da budete svesniji moći svojih misli, jer što ga promišljenije primenjujete, to će više pojedinosti vašeg života odražavati vašu *promišljenu nameru*.

Vaše društvo nudi mnogo stimulacije misli

Živite u društvu koje nudi mnogo stimulacije misli, a budući da ste otvoreni i prijemčivi prema tome, vrlo je moguće da privlačite više misli, a time i više situacija i ljudi nego što imate vremena ili želje da se bavite njima.

Tokom samo jednog sata izloženosti vašim medijima, nudi vam se ogromna stimulacija, pa nije nikakvo čudo da vam

se često čini da ste prezasićeni i mnogi od vas se sasvim isključe, zatvore prema baš svemu, jer toliko toga nadire tako velikom brzinom.

Ovaj *proces planiranja po segmentima* nudi vam rešenje, jer dok čitate ove reči, vaša zbunjenost ustupiće mesto najvećoj mogućoj jasnoći. Osećaj da nemate kontrolu ni nad čim ustuknuće pred osećajem da držite sve konce u svojim rukama, a što se tiče mnogih od vas, osećaj tavorenja u mestu biće zamenjen veličanstvenim i okrepljujućim osećanjem brzog napredovanja.

Do zbunjenosti dolazi onda kad razmišljate o mnogo stvari odjednom, dok pojedinačnost u razmišljanju dovodi do veće jasnoće – a sve je to povezano sa zakonom privlačenja. Kad emitujete misao u vezi s bilo čim, *zakon privlačenja* odmah se daje na posao, isporučujući vam novi podsticaj za razmišljanje na istu temu. Dok prelazite s jedne misli na drugu, *zakon privlačenja* nudi vam sledeće misli vezane s njima. To je i razlog što se neretko osećate preopterećeni, jer, po *zakonu privlačenja*, prizvali ste informacije o prevelikom broju tema.

U mnogim slučajevima, te informacije potiču iz vaše prošlosti; u mnogim slučajevima, potiču od vama bliskih osoba, ali krajnji rezultat je isti: razmišljate o toliko stvari da se vaše napredovanje ne odvija ni u jednom konkretnom pravcu – a rezultat su, dabome, osećanja osujećenosti ili zbunjenosti.

Od zbunjenosti do jasnoće i promišljenog stvaranja

Kad odaberete primarnu temu o kojoj želite da razmišljate, *zakon, univerzum*, isporučiće vam još onoga što je vezano za to konkretno razmišljanje. Međutim, umesto mnoštva misli koje pritiču iz različitih pravaca – čak i konfliktnih, suprotnih pravaca – misli i događaji koji *sada* dolaze biće u harmoniji s primarnom mišlju koju ste emitovali. Prema tome, biće prisutan osećaj jasnoće i, što je još važnije, biće prisutna spoznaja da napredujete u svom stvaranju. *Kad razmišljate o mnogo tema istovremeno, generalno ne napredujete izrazito u pravcu nijedne od njih, jer su vaš fokus i snaga razliveni; s druge strane, ako ste usredsređeni na ono što vam je u datom trenutku najvažnije, snažno napredujete u pravcu toga.*

Podela dana u raščlanjivanju po segmentima

Tačka na kojoj se sad nalazite, tačka sa koje sada svesno opažate – ta tačka je *segment*. Vaš dan može da se podeli na mnogo segmenata i ne postoji među vama dvoje koji će imati u dlaku jednake segmente. Segmenti jednog vašeg dana mogu se razlikovati od segmenata narednog, i to je sasvim u redu. Nije nužno imati krut raspored segmenata. *Važno* je da identifikujete prelazak iz jednog segmenta, te time i iz jednog niza namera u drugi.

Na primer, kad se izjutra probudite – ulazite u novi segment. Vreme koje provedete budni pre no što ustanete iz kreveta – to je segment... Vreme koje provodite pripremajući se za svoju sledeću aktivnost – to je segment... Kad ulazite u svoje vozilo – to je još jedan segment, i tako dalje.

Kad god shvatite da prelazite u novi segment životnog iskustva, ako ste voljni da načas zastanete i naglas ili u sebi kažete šta je ono što najviše želite na prelasku u novi segment, putem moćnog *zakona privlačenja*, počecete da privlačite misli, situacije, događaje, pa čak i razgovore ili postupke drugih osoba koji će biti u harmoniji s vašom namerom.

Dok odvajate malo vremena da biste prihvatili da prelazite u novi segment i odete još dalje, tako što identifikujete koje su vaše dominantne namere unutar njega, izbeći ćete zbrku do koje dolazi kad dozvolite da vas ponese uticaj drugih ili čak zbrku proizašlu iz sopstvene navike da razmišljate nedovoljno promišljeno.

Funkcionišem i stvaram na više nivoa

U svakom segmentu svog života funkcionišete na više nivoa. Postoje stvari koje radite u segmentima. (Rad, delanje je snažno stvaranje.) Postoje stvari o kojima govorite u segmentima. (Govorenje je snažno stvaranje.) I postoje stvari o kojima *razmišljate* u segmentima. (Razmišljanje je snažno stvaranje.) Takođe, unutar svakog segmenta, možda razmatrate šta se događa u vašoj *sadašnjosti*; možda razmatrate ono što se već dogodilo u *prošlosti*; ili možda razmatrate ono što će se dogoditi u vašoj *budućnosti*.

Kad razmišljate o onome što želite, počinjete da privlačite suštinu onoga što želite u budućnosti. Ali pošto vaša sadašnjost još uvek nije

spremna za to, to verovatno neće doći u vašu sadašnjost – međutim, počecete pomak napred. I dok se krećete napred, ka tom mestu u budućnosti, isto se dešava i sa onim događajima i okolnostima o kojima razmišljate.

Ono o čemu sada razmišljam određuje moju budućnost

Ovo je proces koji nazivamo *pripremanjem*: u svojoj sadašnjosti, razmišljate o svojoj budućnosti, tako da je vaša budućnost, onda kad stignete u to buduće vreme, već određena ili pripremljena; to činite sami, za sebe. Prema tome, mnogo onoga što danas doživljavate rezultat je onoga što ste juče, prekjucete ili pre godinu ili dve... razmišljali o današnjem danu.

Svaka misao koju pomislite, a koja je usmerena prema onome što želite za svoju budućnost, od velike je koristi za vas. Svaka misao koju pomislite o budućnosti koju ne želite, nimalo vam ne ide u prilog.

Dok razmišljate o vitalnosti i zdravlju – i želite ih i očekujete u svojoj budućnosti – određujete i pripremate to za sebe. Ali dok se plašite ili brinete zbog pogoršanja zdravlja ili bolesti, takođe određujete i pripremate to za svoju budućnost.

Nameravanje po segmentima pomoći će vam bez obzira na to da li u svom sadašnjem trenutku razmišljate o tom sadašnjem trenutku ili razmišljate o budućnosti. U oba slučaja, naime, bićete promišljeni u svom stvaranju. A to je svrha *procesa nameravanja po segmentima*. Bilo da ste konkretno namerili da ovog trenutka nešto uradite ili kažete, ili u ovom trenutku pripremate svoju budućnost, za vas je izuzetno dragoceno da to činite namerno.

Kad ulazite u svoje vozilo, ako ste izneli promišljenu nameru da vaše putovanje bude bezbedno, doslovno ćete privlačiti okolnosti koje će dovesti do toga. Doduše, razume se, ako ste to nameravali i na početku mnogih svojih ranijih putovanja... ako ste u prošlosti, sagledavajući svoju budućnost, želeli i očekivali bezbednost, tada su te unapred iznesene namere već počele da određuju vašu budućnost, a vaše *nameravanje po segmentima* sada će samo dopunjavati tu nameru... i jačaće je.

Mogu da odredim život ili da živim po automatizmu

Ako ne određujete unapred i ne delate promišljeno u ovom segmentu, tada živite po automatizmu, zbog čega postoji verovatnoća da se nađete zbunjeni ili povedeni tuđim namerama.

Dva bića koja se nalaze u dva zasebna vozila, stižu u isto vreme na istu tačku i doživljavaju sudar... to su dva bića koja nisu privlačila bezbednost. Živela su po automatizmu i sada su se, vidite, u toj svojoj zbrci, jednostavno privukla.

Ako želite i očekujete da dobijete predmet svoje namere, tako će i biti. Ali ako ne odvojite vremena da ustanovite šta želite, tada privlačite, pod tuđim uticajem ili pod uticajem sopstvenih starih navika, sve moguće stvari koje možda želite, a možda i ne. Slažemo se da postoje stvari koje možete privući slučajno ili po automatizmu a da vam se ipak dopadnu, baš kao što postoje stvari koje privlačite bez namere, nego po automatizmu, a ne želite ih, ali nema velike satisfakcije u privlačenju po automatizmu. Istinska radost življenja je u promišljenom stvaranju.

Sve dok osećam, dotle i privlačim

Dakle, evo u čemu je ključ vašeg promišljenog stvaranja: sagledajte sebe kao magnet koji u svakom trenutku privlači ono što osećate. Kad osećate da vam je situacija jasna i da je imate pod kontrolom, privlačićete jasne okolnosti. Kad osećate sreću, privlačićete srećne okolnosti. Kad osećate da ste zdravi, privlačićete okolnosti obeležene zdravljem. Kad osećate da ste prosperitetni, privlačićete okolnosti obeležene prosperitetom. Kad se osećate voljenim, privlačićete okolnosti prožete ljubavlju. *Doslovno, ono što osećate jeste vaša tačka privlačenja.* Prema tome, vrednost nameravanja po segmentima ovde je u tome da više puta u toku dana zastanete da biste rekli: *Ovo je ono što želim u ovom segmentu svog iskustva. To želim i to i očekujem.* A dok izgovarate ove snažne reči, postajete ono što nazivamo *onim ko selektivno bira* i u svoje iskustvo privlačite samo ono što želite.

Vidite, univerzum – odista, upravo ovaj svet u kojem živite – ispunjen je svim mogućim stvarima. Postoje one stvari koje vam se veoma dopadaju, baš kao i one koje vam se ne dopadaju naročito. Međutim, sve to dolazi u vaše iskustvo samo ukoliko

ga pozovete putem misli. Prema tome, ako odvojite malo vremena, više puta u toku dana, da identifikujete ono što želite i iznesete izjavu u vezi sa svojom željom i očekivanjem, steći ćete magnetsku kontrolu nad sopstvenim iskustvom. Više nećete biti „žrtva“ (tako nešto zapravo i ne postoji), niti ćete privlačiti nenamerno ili po automatizmu. Čim počnete da delite svoj dan u segmente, da više puta u toku dana identifikujete šta je ono što želite, znači da *promišljeno privlačite*. A to je radosno iskustvo.

Šta sada želim?

Razlog što je nameravanje po segmentima tako delotvorno jeste to što postoji mnogo tema o kojima biste mogli da razmišljate, ali ako pokušate da to radite istovremeno, postajete zbunjeni i preopterećeni. Vrednost nameravanja, segment po segment, jeste u tome što se u određenom trenutku preciznije usredsređujete na manji broj pojedinosti i tako omogućavate da zakon privlačenja efikasnije odgovori; takođe, manja je verovatnoća da ćete povećati zbrku sopstvenim protivrečnim mislima punim sumnje, brige ili svesti o nedostatku.

Na primer, kad zazvoni telefon, možete podići slušalicu i reći: „Dobro jutro“ i, kad čujete ko zove, dodati: „Zdravo. Molim te, sačekaj trenutak“ i potom u sebi reći: *Šta najviše želim da postignem ovim razgovorom? Želim da uzdignem drugu osobu. Želim da me dobro razume. Želim da me druga osoba razume i da pozitivno utičem na nju u smislu svoje želje. Želim da bude podstaknuta i uzbuđena mojim rečima. Uistinu, želim da ovo bude uspešan razgovor.* Potom, kad se vratite razgovoru, vi ste se *pripremili*. Druga osoba će tako reagovati na vas mnogo više u skladu s vašom željom, nego što bi to bio slučaj da niste odvojili ono malo vremena.

Kad druga osoba inicira telefonski razgovor, ona to čini znajući šta želi. Prema tome, morate da odvojite časak da identifikujete šta vi želite. U suprotnom, zahvaljujući snazi svog uticaja, ona će možda postići ono što želi – ali vi možda nećete.

Ako želite mnogo stvari istovremeno, zbrka se samo povećava. Ali ako se usredsredite na najvažnije konkretne pojedinosti onoga što u datom trenutku želite, time doprinosite jasnoći, snazi i brzini. A to je svrha procesa nameravanja po segmentima: da

zastanete na ulasku u novi segment i identifikujete šta je ono što najviše želite, kako biste tome mogli da poklonite pažnju, a time i privučete snagu na to.

Neki od vas usredsređeni su tokom nekih segmenata svog dana, ali vrlo je malo vas koji ste usredsređeni tokom većeg dela svog dana. Prema tome, većinu vas će identifikovanje segmenata i namera da se identifikuje ono najvažnije unutar tih segmenata, staviti u poziciju da budete oni koji promišljeno i magnetski privlače ili stvaraju tokom svih segmenata svog dana. Ne samo da ćete ustanoviti da ste produktivniji, nego i da ste srećniji. Naime, dok promišljeno nameravate i potom dopuštate i dobijate, osećaćete veliko zadovoljstvo.

Vi ste bića koja teže da se razvijaju i najsrećniji ste kad napredujete; međutim, kad osećate da stagnirate, niste baš srećni.

Primer dnevnog nameravanja po segmentima

Evo jednog primera u kojem ste ne samo svesni svakog novog segmenta u koji prelazite, nego i iznosite svoje namere za svaki segment.

Recimo da ovaj proces započinjete krajem dana, pred odlazak na spavanje. Prihvatite da će zapadanje u stanje sna biti ulazak u novi segment životnog iskustva. Prema tome, dok ležite s glavom na jastuku, iznesite svoju trenutnu nameru: *Namera mi je da se moje telo potpuno opusti. Namera mi je da se probudim odmoran, osvežen i željan da započnem novi dan.*

Kad sutradan izjutra otvorite oči, prihvatite da ulazite u novi segment životnog iskustva i da vreme koje ćete provesti u krevetu pre ustajanja predstavlja taj segment. Ustanovite svoju nameru za to vreme: *Dok ležim u krevetu, nameravam da stvorim jasnu sliku o ovom danu. Nameravam da budem radostan i ushićen ovim danom.* Potom, dok ležite u krevetu, osetićete osveženost i ono oduševljenje danom koji vam predstoji.

Kad ustanete iz kreveta, ulazite u novi segment životnog iskustva. To može da bude segment u kojem se pripremate za taj dan. Prema tome, dok ulazite u segment u kojem perete zube i tuširate se, pustite da vaša namera bude sledeća: *Nameravam da prihvatim svoje divno telo i osećam poštovanje prema veličanstvenom*

načinu na koji funkcioniše. Nameravam da se lepo doteram i izgledam najbolje što mogu.

Pripremajući se za doručak, neka vaša namera za taj segment bude ova: *Odabraću i efikasno ću pripremiti ove divne, hranljive namirnice. Opustiću se i uživacu u jelu, puštajući svoj čudesni organizam da ga savršeno svari. Odabraću onu hranu koja mi ovog časa najviše odgovara. Ta hrana će me zasititi i osvežiti.* Pošto iznesete ovu nameru, ustanovićete da se, dok jedete, osećate podmlađeno, sito i osveženo. I uživaćete u hrani više nego da niste izneli ovu nameru.

Kad uđete u kola i uputite se ka svom odredištu, neka vaša namera za taj segment bude da nameravanu udaljenost prepustujete bezbedno, da se tokom vožnje osećate živahno i srećno i da budete svesni onoga što nameravaju ili ne nameravaju ostali vozači, kako biste se kroz saobraćaj kretali glatko, bezbedno i efikasno.

Kad izađete iz kola, ušli ste u novi segment. Prema tome, zastanite načas i zamislite sebe kako hodate od mesta na kojem se nalazite do mesta na koje nameravate da odete. Sagledajte sebe kako se osećate dobro dok hodate; namerite da se krećete efikasno i bezbedno. Namerite da dišete duboko, osećajući vitalnost svog organizma, i namerite da osetite jasnoću svog misaonog mehanizma... Usmerite viziju ili nameru na sledeći segment u koji vam predstoji da uđete. Zamislite sebe kako pozdravljate osoblje ili poslodavca... Sagledajte sebe kao osobu koja uzdiže druge, imajte spreman osmeh. Prihvatite da nisu svi s kojima se susrećete promišljeni u svojim namerama, ali znajte da ćete vi, sa svojim promišljenim nameravanjem, uvek imati kontrolu nad sopstvenim životnim iskustvom; nećete bivati pometeni njihovom zbrkom, niti njihovim namerama ili uticajem.

Dok se kroz svoj dan krećete po segmentima, osetićete snagu i zamah formiranja svojih namera, i ustanovićete da se osećate veličanstveno nepobedivi. Sagledavajući sebe stalno iznova kao nekog ko ima kontrolu nad sopstvenim životnim iskustvom, osetićete da nema ničega što ne možete biti, raditi ili imati.

Da biste planirali po segmentima, nosite sveščicu

Razume se, vaši segmenti neće biti baš isti kao ovi koje smo ovde opisali, niti će se ponavljati iz dana u dan. Za samo neko-

liko dana, ustanovite da vam je vrlo lako da identifikujete svaki novi segment i ono što najviše želite od njega, sve dok ubrzo ne budete u stanju da jasno očekujete dobre rezultate od svih segmenata svog dana.

Nekima od vas će možda biti lakše da nose sa sobom sveščicu i da fizički zastanu i identifikuju segment, upisujući spisak namera u tu sveščicu. Budući da je zapisivanje na papir obično najjača tačka usredsređenosti, verovatno ćete na samom početku primene *proces nameravanja po segmentima* zaključiti da vam je sveščica od velike koristi.

Imate li nekih pitanja za nas u vezi s *nameravanjem po segmentima*?

Zar ne postoji neki cilj koji valja ostvariti?

Džeri: Abrahame, meni se čini da je *nameravanje po segmentima* idealno sredstvo za trenutnu praktičnu primenu (i realizaciju) *zakona privlačenja, umeća promišljenog stvaranja i umeća dopuštanja*. Drugim rečima, tako što ćemo odmah udružiti svoju trenutno akutnu svest o ovim *zakonima* (koje su nam vaša učenja pojasnila) s ovim *procesom nameravanja po segmentima*, možemo odmah da ustanovimo kako naše misli mogu da utiču na naše manifestacije.

Ja izjednačavam *nameravanje po segmentima* s utvrđivanjem niza malih ciljeva (ili namera) čiju manifestaciju možemo doživeti skoro odmah i sasvim svesno. To kod mene dovodi do novog pitanja: „Zar ne postoji neki osnovni opšti cilj (ili namera) koji možemo da postignemo u celosti u ovom fizičkom životu?“

Abraham: Postoji. I baš kao što *nameravanje po segmentima* jeste namera najbliža trenutku u kojem sada živite, namera s kojom ste došli u ovaj fizički izraz nalazi se, da tako kažemo, na njegovom kraju. Drugim rečima, sad ste ovde, s namerom da izvučete iz ovog trenutka ono što najviše želite, pa ipak, na ovaj trenutak utiču misli koje ste o njemu imali još pre no što ste se rodili u ovom fizičkom telu. Kad ste iz one unutrašnje, šire perspektive izronili u ovo fizičko telo, zaista ste imali namere, ali sada su dominantne namere iz vaše sadašnje fizičke perspektive.

Vi niste marioneta koja odigrava unapred napisan scenario. Imate izbora u svakom trenutku da odlučite šta je najprimere-

nije iz vaše neprekidno evoluirajuće perspektive, *jer ste prevazišli ono sa čim ste došli u ovo telo – zato što je ovo životno iskustvo došlo do te perspektive*.

Može li sreća kao cilj biti dovoljno važna?

Džeri: Dakle, budući da nemam svesnu spoznaju o tome koji su ti konkretni, individualni, opšti ciljevi, da li bi nešto moglo biti važnije od cilja da budemo srećni?

Abraham: Pogodili ste način da saznate šta je ono što ste nameravali kad ste došli ovamo iz svoje unutrašnje perspektive. Drugim rečima, rekli ste: „Budući da nemam svesnu spoznaju o tome koji su ti konkretni, individualni, opšti ciljevi...“ Razlog što nemate svesnu spoznaju o tome koji su ti konkretni ciljevi jeste to što nema nikakvih konkretnih ciljeva. *Pre svog fizičkog rođenja, imali ste opštih namera, kao što su da budete srećni, da uzdižete druge, da se neprekidno razvijate... ali o konkretnim načinima ili procesima za postizanje toga odlučujete vi sami, ovde i sada. U ovom trenutku, vi ste tvorac.*

Kako možemo da uvidimo da se razvijamo?

Džeri: Uzmimo nameru koju ste pomenuli – *razvoj*. Kako možemo da uvidimo da se razvijamo?

Abraham: Budući da ste vi bića koja teže razvoju, imaćete pozitivnu emociju kad god shvatite da se razvijate, a negativnu svaki put kad uočite da stagnirate. Vidite, niste obavezno svesni misli ili namera svoje unutrašnje ili šire perspektive – ali imate komunikaciju. *Sva fizička bića imaju komunikaciju sa svojim unutrašnjim bićem u vidu emocija, tako da, kad god su vaše emocije pozitivne, znate da ste u harmoniji sa svojim unutrašnjim namerama.*

Koja je validna mera uspeha?

Džeri: Šta vi, Abrahame, iz svoj nefizičke perspektive, vidite kao validnu meru uspešnosti onoga što mi ovde radimo?

Abraham: Imate više načina vrednovanja uspeha. U vašem društvu, merilo uspeha su vaši dolari; vaši trofeji su merilo uspeha – ali, iz naše perspektive, najbolje merilo uspeha je postojanje pozitivne emocije u vama.

Može li nameravanje po segmentima ubrzati naše manifestovanje?

Džeri: Znači, ovaj proces nameravanja po segmentima ne samo da može da ubrza dobijanje onoga što želimo, već može ujedno da učini ovo naše iskustvo prijatnijim i više unutar naše svesne kontrole (i prema tome uspešnijim). Da li je u tome stvar?

Abraham: Apsolutno je „više unutar vaše svesne kontrole“ budući da svesno iznosite svoje namere. Alternativa je u tome da ne odlučujete o tome šta želite i u toj zbrci privlačite pomalo od svega; a u tom privlačenju ima ponešto što želite i ponešto što ne želite. Poenta procesa nameravanja po segmentima je u tome da ćete uvek privlačiti ono što promišljeno poželite. Nema više stvaranja po automatizmu; nema više privlačenja onoga što ne želite.

U pravu ste kad kažete da može da ubrza proces, jer je vaša jasnoća ono što ga ubrzava. Dabome, vi fizički stvarate dok premeštate gomile zemlje s jednog mesta na drugo (ili štagod već radite), ali ne pristupate moći univerzuma ukoliko vaše misli ne pobude emociju. Kad je prisutna emocija – pozitivna ili negativna – tek ste tada pristupili moći univerzuma.

Kad istinski, istinski želite nešto, to vam vrlo brzo i dođe. Kad istinski, istinski ne želite nešto, to vam vrlo brzo i dođe. Zamisao nameravanja po segmentima jeste da iznesete misao o onome što želite i dovoljno jasno se, ovog časa, usredsredite na nju da to pobudi emocije u vezi s njom. Vaša jasnoća ubrzaće proces.

Meditacije, radionice i proces nameravanja po segmentima

Džeri: Dozvolite mi, molim vas, da zajedno pojasnimo terminologiju. Postoje tri različita procesa. Jedan se naziva nameravanje po segmentima. Drugi se naziva radionica. Treći o kojem

ponekad govorite, rečnikom ljudi naziva se meditacija. Da li biste pojasnili razlike i svrhe ova tri procesa?

Abraham: Svaki od ova tri procesa ima različitu namenu. Prema tome, vaše pitanje se savršeno uklapa u našu temu nameravanja po segmentima, jer je dobro da znate zašto ulazite u neke od njih onda kad to činite i šta očekujete da dobijete.

Vreme meditacije, kako je vi zovete, jeste segment u kojem nameravate da utišate mehanizam svesnog mišljenja kako biste osetili unutrašnji svet. To je vreme odvajanja od fizičkog aspekta, da biste mogli da osetite ono što zalazi dalje od fizičkog sveta. Postoje različiti razlozi za ovo odvajanje i važno je da, dok ulazite u ovaj segment, identifikujete koji je vaš razlog za to. Vaš razlog za ovaj segment meditacije može biti da prosto želite da se nakratko odvojite od sveta koji vas zbunjuje ili uznemiruje. Želite malo vremena za okrepljenje. Kad mi podstičemo meditaciju, to je s namerom da dopustite otvaranje svojih prolaza, kako bi se vaša unutrašnja ličnost, koja postoji u unutrašnjoj dimenziji, objedinila sa svesnom fizičkom ličnošću koja je ovde u ovom fizičkom telu. *Meditacija je povlačenje fokusa iz fizičkog, svesnog sveta i dopuštanje da se taj fokus uskladi s unutrašnjim svetom.*

Dakle, proces radionice je segment u kojem nameravate da posvetite konkretne i precizne misli pojedinostima onoga što želite, kako biste, po zakonu privlačenja, dobili jasnu sliku o tome. Drugim rečima, želite da razmišljate o svojoj želji toliko konkretno da to dovede dotle da moć univerzuma ubrza vaše stvaranje. Radionica je vreme tokom kojeg usmeravate misli u pravcu svoje konkretne želje, usklađujete misli, ovog časa, sa željama koje vam je život pomogao da identifikujete. U vašem fizičkom svetu, ne možete imati fizičko iskustvo dok ga prvo ne stvorite u mislima. Prema tome, radionica je mesto na kojem počinjete promišljeno da razmišljate i privlačite ono što želite.

Proces nameravanja po segmentima jeste prosto prihvatanje da prelazite u segment u kojem je nameravanje drugačije od prošlog, te da potom valja da stanete i identifikujete šta je to što sada želite. Nameravanje po segmentima jeste proces putem kojeg eliminišete predominantne prepreke vašem promišljenom stvaranju: uticaj drugih ljudi, koji mogu imati drugačije namere od vas ili uticaj vaših vlastitih starih navika.

Kako mogu svesno početi da osećam sreću?

Džeri: Sugerisete da bi trebalo da prvo dođemo do tačke kad osećamo sreću, pa tek onda da namerimo nešto. Da li biste nam otkrili neke različite načine za svesno generisanje osećanja radosti ili pobuđivanje osećanja pozitivnih emocija?

Abraham: Pre toga, želimo da istaknemo koliko je dragoceno biti srećan. Vi ste kao magneti, a to kako se *osećate* jeste vaša tačka privlačenja. Prema tome, ako ste nesrećni, ako razmišljate o onome što ne želite (a što bi pobudilo osećaj da ste nesrećni), tada privlačite više onoga što ne želite. *Osećaj da ste srećni izuzetno je dragocen, jer samo s pozicije sreće možete privlačiti ono što želite, ali isto tako je i vaše najprirodnije stanje. Ako ne dopuštate sebi da budete srećni, tada udaljavate sebe od onoga što zaista jeste.*

Uočavajući da ste u ovom trenutku srećni, odvojte malo vremena da identifikujete sve prisutne stvari koje utiču na vašu sreću. Za mnoge od vas to je muzika koju ovog časa slušate, a koja je u harmoniji s vama. Za neke od vas to je maženje mačke ili šetanje ili vođenje ljubavi – ili igranje s detetom. Za neke je to čitanje knjige. Za neke je to razgovor s prijateljima. Načina ima mnogo.

Dobro je kad imate više kriterijuma kako biste uvek mogli da pronađete načina da probudite kod sebe taj osećaj sreće. *Uočite šta je ono što vas oraspoloži i upamtite šta je to i onda, kad naročito želite da budete dobro raspoloženi, upotrebite to kao način da osetite sreću.*

Šta da radim onda kad su oni oko mene nesrećni?

Džeri: Rekli ste da možemo biti srećni u gotovo svim okolnostima. Ali kako se to može postići onda kad vidimo nekog ko prolazi kroz krajnje negativne okolnosti?

Abraham: *Možete da budete srećni uvek kad razmišljate o onome što želite. Prema tome, možete da budete srećni u svim okolnostima, ukoliko ste dovoljno svesni u pogledu toga šta želite i namere da pažnju poklanjate isključivo onome što želite.*

Džeri: Ali šta ako ima onih za koje osećate obavezu da povremeno budete s njima, a koji rade ili govore stvari koje kod vas stvaraju nelagodu, a ipak i dalje želite da im ugodite, zato što osećate krivicu svaki put kad ne radite ili niste ono što oni žele? Šta predlažete, kako da budemo srećni u takvoj situaciji?

Abraham: To je tačno. Teže je ostati srećan ili pozitivan onda kad ste okruženi onima koji su nesrećni ili okruženi ili povezani s onima koji od vas žele nešto što ste vi voljni da im dajete. Ali tokom ovih svojih interakcija sa fizičkim bićima, uočili smo da, iako možda vaše neprijatno iskustvo ne mora trajati duže od pet ili deset minuta, kod većine vas se negativne emocije ne javljaju tokom tih pet ili deset minuta, nego kasnije, tokom svih onih silnih sati u kojima razbijate glavu tim iskustvom. Obično mnogo više vremena provodite razmišljajući o onome negativnom što se dogodilo nego o onome što se trenutno događa.

Većina vaših negativnih emocija mogla bi se eliminisati ako biste se, u trenucima samoće, usredsredili na ono o čemu sada želite da razmišljate. A potom, u onim kraćim susretima, u onim manjim delovima vašeg života kad vas zaista maltretiraju druge osobe, ojačaćete vašu sposobnost da ne primećujete to maltretiranje u toj meri i s vremenom zakon privlačenja neće vam više donositi takva iskustva, zato što misao o njima neće više biti aktivna u vama.

Može li se nameravanje po segmentima primeniti i na neplanirane smetnje?

Džeri: Dakle, uzmimo situaciju u kojoj ljudi istinski žele da imaju osećaj sredenog napredovanja, ali namere im često omete ono što ja nazivam *neplaniranim smetnjama*. Koju biste vrstu nameravanja po segmentima predložili u takvoj situaciji?

Abraham: Dabome, kad vaše nameravanje po segmentima postane određenije, a vi sve bolji u tome, automatski ćete imati mnogo manje upadica i smetnji. Smetnje podstičete svojim ranijim izostankom nameravanja po segmentima.

Kad dan započnete vizijom svakodnevnih iskustava i obaveza koji protiču glatko i bez problema, unapred eliminišete neke od tih smetnji. A što se tiče onih smetnji koje se ipak pojave, s njima se možete obračunavati segment po segment, prosto tako što ćete na početku takve smetnje reći: *Ovo će trajati kratko i neću izgubiti nit u razmišljanju. Neću izgubiti zamah s kojim sam krenuo. Obračunaću se s ovim brzo i efikasno i nastaviti s onim što sam radio.*

Može li nameravanje po segmentima produžiti trajanje mog raspoloživog vremena?

Džeri: Godinama sam govorio: *Da mi je da mogu da se umnožim, pa da mogu da doživim sve one lepe stvari koje želim da doživim.* Ima li načina da upotrebimo nameravanje po segmentima tako da doživimo više iskustava – to jest, da uradimo više onoga što želimo?

Abraham: Postajući efikasniji u svom nameravanju po segmentima, ustanovićete da imate mnogo više sati u danu za sve ono što volite da radite.

Mnoge od stvari koje želite ne dolaze vam zato što niste jasno razmislili o njima i privukli ih. Dakle, nameravanje po segmentima samo po sebi daće vam ono za čim tragate u ovom pitanju. *Kad ste načisto u pogledu onoga što želite i ne protivrečite mu više suprotstavljenim mislima, omogućavate zakonima univerzuma da rade svoj posao, ne osećajući više potrebu da preduzimate toliko mnogo da biste kompenzovali za neprimerene misli. Emitovanjem promišljenih misli, kontrolisaćete moć univerzuma i biće vam potrebno neuporedivo manje vremena da biste postigli mnogo, mnogo više.*

Zašto ne kreiraju svi život s namerom?

Džeri: Budući da svako od nas ima izbora da stvara ono što zaista želi – namerno – ili da stvara po automatizmu i dobija sve odreda, i željeno i neželjeno, zašto se onda čini da većina ljudi bira po automatizmu?

Abraham: Većina stvara svoja iskustva po automatizmu zato što ne razume zakone; zaista ne razumeju da imaju izbora.

Veruju u sudbinu ili sreću. Kažu: „Stvarnost je takva; stvari prosto stoje tako kako stoje.“ Ne shvataju da putem misli mogu da imaju kontrolu nad svojim iskustvom. To je kao kad igrate neku igru čija pravila ne poznajete i ubrzo se umorite od nje, zato što verujete da nemate nikakve kontrole nad njom.

Za vas je vrlo dragoceno da usmerite svoju svesnu pažnju na ono što zaista želite, inače će vas pomesti uticaj onoga što vas okružuje. Izloženi ste bombardovanju od strane stimulacije misli. Prema tome, sem ako ne emitujete misao koja vam je važna, može vam se desiti da vas stimuliše tuđa misao koja može, ali i ne mora biti važna za vas.

Ako ne znate šta želite, tada je za vas dobro da iznesete nameru: *Želim da znam šta želim.* A kad iskažete tu želju, počecete da privlačite podatke; počecete da privlačite mogućnosti; počecete da privlačite mnoge stvari među kojima možete da birate – a iz stabilnog dotoka ideja, steći ćete bolju predstavu o tome šta konkretno želite.

Zbog zakona privlačenja, lakše je samo opažati stvari onakve kakve jesu nego odabrati drugačiju misao. A kad ljudi opažaju stvari onakve kakve jesu, zakon privlačenja donosi im još toga i ljudi s vremenom počnu da veruju da nemaju kontrolu.

Mnogi su naučeni da im nije dozvoljeno da biraju, da nisu dostojni izbora ili da nisu sposobni da shvate šta je za njih najbolje da izaberu. S vremenom, i uz malo prakse, shvatićete da možete da prepoznate, po tome kako se osećate, ispravnost svog izbora, jer kad odaberete pravac misli koji se slaže s vašom širom perspektivom, radost koju osećate potvrda je primerenosti vašeg razmišljanja.

Koliko je želja važna za naše iskustvo?

Džeri: Recimo da neka osoba ne kaže čak ni da želi da zna šta želi, već samo kaže: „Koliko znam, ne želim ništa“ ili „Mene su učili da je pogrešno imati želje“, i nalazi se u stanju nekakve ravnodušnosti, da li biste imali šta da kažete toj osobi?

Abraham: *Da li je želja da se nemaju želje – da bi se ostvarilo stanje veće dostojnosti – takođe nekakva želja? Želja je početak svakog promišljenog stvaranja. Prema tome, ako odbijate da dopuštate sebi da želite, tada zapravo odbijate promišljenu kontrolu nad svojim životnim iskustvom.*

Vi jeste fizička bića, ali posedujete životnu silu, energetsku, Božju silu, silu kreativne energije koja dolazi u vas iz unutrašnje dimenzije. Vaši lekari, iako je poimaju, ne znaju mnogo o njoj. Znaju da je neki imaju, a neki ne. Kažu: „Ovaj je mrtav; u njemu nema životne sile.“ *Kreativna životna sila dotiče u vas da bi se iz vas pružala ka bilo čemu što je predmet vaše pažnje. Drugim rečima, to je proces kojim vam vaša misao donosi svaku želju o kojoj ste razmišljali.*

Što više razmišljate o tome šta želite, to više zakon privlačenja stavlja te stvari u pokret i možete da osetite zamah svojih misli. Kad ne razmišljate o onome što želite ili kad razmišljate o onome što želite i odmah potom o nedostatku toga, ometate prirodan zamah misli.

To „stanje ravnodušnosti“ koje opisujete prouzrokovano je vašim konstantnim usporavanjem zamaha misli posredstvom protivrečnih izjava koje iznosite.

Zašto se većina ljudi pomiri s tako malo nečega?

Džeri: Abrahame, živimo u naciji u kojoj skoro svi imaju svakog dana da jedu, imaju krov nad glavom i odeću koju oblače. Skoro svi u najmanju ruku preživljavaju, na ovaj ili onaj način. Srećem ljude koji kažu: „Znaš, imam dovoljno za život, ali nekako ne umem dovoljno snažno da želim da bih stvorio nešto veliko ili posebno u životu.“ Šta biste vi rekli osobi u takvoj situaciji?

Abraham: Nije stvar u tome da ne želite više, nego ste nekako ubedili sami sebe da ne možete imati više. Stoga želite da izbegnete razočaranje koje biste doživeli kad biste nešto priželjkivali a ne bi vam se ostvarilo. To što ne dobijate ono što želite nije zato što to ne želite nego zato što ste usredsređeni na nedostatak toga. A po zakonu privlačenja, privlačite predmet svojih misli (nedostatak toga).

Kad god poželite nešto i onda kažete: „Ali ja sam to želeo i nije mi se ostvarilo“, vaša pažnja biva usmerena na nedostatak toga što želite i tako, po zakonu, privlačite taj nedostatak. Kad god razmišljate o onome što želite, ushićeni ste, uzbuđeni i osećate pozitivnu emociju; ali kad razmišljate o nedostatku onoga što želite, osećate negativnu emociju; osećate razočaranje. Razočaranje koje osećate jeste opomena od strane vašeg

emocionalnog sistema za navođenje: „Ono o čemu razmišljaš nije ono što želiš.“ Prema tome, mi bismo rekli, dopuštajte sebi da pomalo želite, posvetite misli tome što želite, osetite pozitivnu emociju koja potiče od želje i pustite da razočaranje ode samo od sebe. Razmišljajući o onome što želite, to ćete i privlačiti.

Govorite nam o određivanju prioriteta namera

Džeri: Dali ste Ester i meni proces koji je proizveo odlične rezultate i voleo bih da kažete nešto više o njemu. To je proces koji nazivate *određivanjem prioriteta namera*.

Abraham: Iako ne iznosite sve svoje namere u istom trenutku, često imate mnogo namera koje su vezane za isti vremenski period. Na primer, u interakciji ste sa svojim partnerom, želite jasnu komunikaciju, želite da se uzdignete, želite da uzdignete svog partnera... i možda želite da utičete na partnera da želi to isto. Drugim rečima, želite harmoniju.

Važno je da identifikujete koje namere želite prvo da ostvarite, jer određivanjem prioriteta usmeravate svoju nepodeljenu pažnju na ono što je najvažnije; a usmeravanjem nepodeljene pažnje privlačite snagu u onu nameru koja vam je najvažnija.

Prema tome, recimo da ste počeli dan, ali još uvek niste jasno identifikovali segmente. Uleteli ste u njega naslepo, poput većine, krećući se od jedne stvari do druge, saplićući se o impulse i želje onih oko vas ili o sopstvene uvrežene navike. Telefon zvoni, deca zapitkuju ovo i ono; partner vam postavlja pitanja, a vi ustanovite da niste u stanju jasno da razmišljate ni o čemu, ali se ipak i dalje krećete kroz dan koji je, za većinu, sasvim normalan.

Potom se nađete uvučeni u diskusiju u kojoj niste odvojili vremena da identifikujete šta želite i, recimo, nađete se u situaciji da se ne slažete ni sa decom, ni sa partnerom, ni sa kim – nije važno ko je posredi. Čujete „zvono na uzbunu“ koje se ori iz vašeg unutrašnjeg bića. Negativne emocije nagomilavaju se u vama iz raznoraznih razloga: pomalo ste ljuti na sebe što ste se, ne razmišljajući jasno, uopšte uvalili u tu zbrku, ali i više od toga, iznervirani ste zato što se ne slažete s onim što druga osoba namerava, kaže ili želi.

Ako zateknete sebe u tom segmentu i pitate se *šta ovog časa, u ovoj situaciji, najviše želite*, možda shvatite da je vaša dominantna namera zapravo *osećaj harmonije* – želja da se slažete s bračnim partnerom, decom ili nekom drugom osobom. To jest, harmoničan odnos je daleko važniji od ovog beznačajnog pitanja. A kad shvatite da je harmonija ono što najviše želite, odjednom ste načisto; vaša negativna emocija nestaje, a vi kažete: *Čekaj, daj da popričamo. Ne želim da se svađamo, ti si moj najbolji prijatelj. Želim da budemo srećni zajedno.* Tim rečima razoružavate ono drugo. Podsećate ga da je to isto i njegova dominantna namera. Tada, sa stanovišta svoje nove i usredsređene *prioritetne namere* – harmonije – možete iznova da sagledate one manje važne teme.

Ovde ćemo vam izneti izjavu koja će vam, ako je kažete na početku svakog segmenta svog životnog iskustva, odlično poslužiti: *Dok ulazim u ovaj segment životnog iskustva, namera mi je da vidim ono što želim da vidim.* A to će vam pomoći da u interakciji s drugima uvidite da želite harmoniju; da želite da ih uzdignete; da želite da iznesete svoju ideju tako da to bude delotvorno i da želite da podstaknete njihovu želju da bude takva da se slaže s vašom.

Koliko detaljne moraju biti moje namere?

Džeri: Kad želimo da napredujemo, koliko detaljni moramo biti u pogledu načina i koliko bi konkretni trebalo da budemo u pogledu ishoda ili manifestacija svojih namera?

Abraham: Želite da u svom razmišljanju o onome što želite budete dovoljno konkretni da to u vama pobudi pozitivne emocije, ali ne toliko detaljni da vam to razmišljanje pobudi negativne emocije. Dok vam je namera neodređena, misao vam neće biti dovoljno konkretna – te tako i ne dovoljno snažna – da bi pokrenula moć univerzuma. Međutim, s druge strane, možete postati suviše konkretni pre no što prikupite dovoljno podataka kojima biste potkrepili svoja uverenja. Drugim rečima, ako postanete konkretni, ali to osporava vaša uverenja o toj temi, možete ustanoviti da osećate negativne emocije. *Prema tome, postanite u svojim namerama dovoljno konkretni da to izazove pozitivne emocije, ali ne toliko konkretni da to izazove negativne emocije.*

Moram li redovno da ponavljam svoje nameravanje po segmentima?

Džeri: Abrahame, recimo još nešto o *nameravanju po segmentima*. Pošto bi bilo vrlo zamorno kad bismo pridavali pažnju svakom sitnom detalju vezanom za svaki trenutak, ne bismo li prosto mogli nameriti bezbednost, recimo, kao prvu stvar kad se izjutra probudimo? I ne bi li nas to održalo bezbednima tokom ostatka dana?

Abraham: Nije nužno da stalno iznova i iznova osmišljavate jedno te isto; dovoljno je da u bilo kom trenutku ponovite ono što vam je najvažnije. *Pošto iznesete svoju nameru da budete bezbedni i počnete tako i da se osećate, u poziciji ste da stalno privlačite bezbednost. Ako se u bilo kom trenutku ponovo osetite nebezbedno, to je dobro vreme da ponovite svoju nameru da budete bezbedni.*

Da li bi ovaj proces nameravanja po segmentima mogao da ometa moje spontane reakcije?

Džeri: Da li bi *nameravanje po segmentima* moglo da ometa našu spontanost ili našu sposobnost da na situaciju reagujemo u trenutku, na bilo koji način?

Abraham: *Nameravanje po segmentima* ometalo bi vašu sposobnost da reagujete po *automatizmu*, ali bi ojačalo vašu sposobnost da reagujete *promišljeno*. Spontanost je divna sve dok spontano privlačite ono što želite. Nije tako divna onda kad spontano privlačite ono što ne želite. Ne bismo zamenili promišljeno stvaranje spontanim stvaranjem po *automatizmu*, ni po koju cenu.

Delikatna ravnoteža između uverenja i želje

Džeri: Abrahame, da li biste hteli da nam kažete nešto o onome što nazivate *delikatnom ravnotežom stvaranja između želje i uverenja*?

Abraham: Dve strane ovog balansa stvaranja su *želja* i *dopuštanje*. Može se reći *želja* i *očekivanje*. A moglo bi se reći i *razmišljanje o tome* i *očekivanje*.

Najbolji scenario je da nešto želite i dovedete sebe dotle da verujete ili očekujete da ćete to i ostvariti. To je stvaranje u svom najboljem izdanju. Ako gajite blagu želju i verujete da možete da je ostvarite, balans je kompletan i želja je vaša. Ako imate snažnu želju za nečim ali sumnjate da to možete da ostvarite, onda i nećete, barem ne zasad, jer morate uskladiti svoje misli o želji sa mislima o uverenju.

Možda ste podstaknuti da razmišljate o nečemu što ne želite, ali pošto od drugih često čujete da se dešava, verujete u mogućnost da se i vama desi. Prema tome, vaša neintenzivna misao o toj neželjenoj stvari i uverenje u mogućnost njenog dešavanja čine vas kandidatom za doživljavanje tog iskustva.

Što više mislite o onome što želite, to će vam zakon privlačenja donositi više dokaza o tome, sve dok najzad ne poverujete u to. A kad shvatite zakon privlačenja (što je lako, jer je uvek dosledan) i počnete promišljeno da usmeravate misli, vaše uverenje u sopstvenu sposobnost da budete, radite ili imate sve što poželite doći će najzad na svoje mesto.

Kad nameravanje po segmentima vodi do rada?

Džeri: Mi smo fizička bića i naučeni smo da verujemo da moramo naporno da radimo ako hoćemo da zaradimo. Ali vi ne pominjete često fizički rad. Koliko se *naporan rad* ili *fizički rad* uklapaju u vašu jednačinu?

Abraham: Što više pažnje pridajete ideji putem razmišljanja, to je jača reakcija zakona privlačenja, a misao postaje snažnija. Uz pripremanje unapred, *nameravanje po segmentima* i zamišljanje u vašoj kreativnoj radionici, počecete da osećate inspiraciju za delanje. *Delanje koje proističe iz osećaja inspiracije jeste delanje koje proizvodi dobre rezultate, jer dopuštate zakonima univerzuma da vas ponesu.* Međutim, ako počnete da delate bez pripreme unapred, to delanje vam često izgleda kao *naporan rad*, zato što ovog časa pokušavate da izdejstvujete više od onoga što možete da postignete samo radom.

Ako razmišljanjem pokrenete svoje stvaranje i potom ga propratite nadahnutim delanjem, ustanovićete da vas budućnost spremno čeka da dođete, a potom možete da ponudite svoje delanje da biste uživali u

plodovima svoje istinske kreativne snage, umesto da nepravilno pokušavate da upotrebite delanje da biste stvarali.

Šta je najbolje preduzimati?

Džeri: Dakle, kad ima mnogo različitih postupaka koje bismo mogli da preduzmemo da bismo postigli nešto konkretno, kako naposljetku da odlučimo, u poslednjem trenutku, koji bi od tih raznih postupaka bilo najbolje primeniti?

Abraham: Tako što ćete zamisliti sebe kako preduzimate izvesni postupak i potom uočavate kako se osećate zamišljajući to. Ako imate dva izbora, zamislite sebe kako se odlučujete za jedan i uočite kako se pri tom osećate. Potom zamislite sebe kako se odlučujete za drugi i uočite kako se pritom osećate. Međutim, taj osećaj vezan za pojedini izbor neće vam biti jasan ukoliko niste pre toga odvojili malo vremena da identifikujete svoje namere i svrstali ih prema prioritetu. Kad to uradite, tada će donošenje odluke o tome koji je postupak najprimereniji predstavljati vrlo jednostavan proces. Pri tom ćete se koristiti svojim *emocionalnim sistemom za navođenje.*

Koliko dugo bi trebalo da čekam na manifestaciju?

Džeri: Recimo da ima onih koji čekaju da se nešto manifestuje odmah i pomalo su razočarani zato što se njihova namera još ne ostvaruje. Koliko dugo bi trebalo da čekaju na bilo kakve vidljive znake uspeha? I koji bi to bili znaci koji bi najavili da će se uspeh desiti?

Abraham: Kad iznesete svoju nameru da imate nešto i potom to očekujete, tada je to na putu prema vama i počecete da vidate razne znake toga: viđaćete druge koji su postigli nešto slično, što će stimulisati vašu želju. Češće ćete uočavati aspekte toga u najrazličitijim pravcima ili ćete zaticati sebe kako uzbuđeno razmišljate o tome i osećaćete se vrlo dobro u pogledu onoga što želite. To će biti neki od znakova da je vaša želja na putu da se ostvari.

Kad shvatite da se najveći deo vašeg kreativnog napora svodi na određivanje onoga što želite i potom usklađivanja vaših misli s tim što želite, tada ćete možda shvatiti da se najveći deo kreativnog procesa odvija na vibracionom nivou. Prema tome, vaše stvaranje biće gotovo dovršeno, takoreći 99 odsto dovršeno, pre no što vidite ikakve fizičke dokaze za to.

Ako se prisetite da je pozitivna emocija koju osećate iščekujućí ostvarenje takođe dokaz njegovog približavanja, tada ćete moći da se ravnomerno i brzo krećete ka ishodima svoje želje.

Mogu li da koristim nameravanje po segmentima za zajedničko stvaranje?

Džeri: Abrahame, kako možemo da koristimo ovaj proces nameravanja po segmentima zajedno s drugom osobom, kako bismo zajednički ostvarili neki cilj?

Abraham: Što bolji posao obavite u sopstvenom nameravanju po segmentima, to će snažnije biti vaše misli vezane za ono što želite – a time će i moć vašeg uticaja biti jača. Prema tome, u interakciji s drugima, biće im lakše da shvate duh vaše ideje.

Takođe, od velike je pomoći kad proces nameravanja po segmentima upotrebite da biste pobudili ono najbolje u drugima. Ako očekujete da vam oni neće biti od pomoći ili da će biti neusredsređeni, privlačićete to od njih; međutim, ako očekujete da će biti briljantni ili od pomoći, privlačićete to od njih. Ukoliko ste proveli neko vreme osnažujući svoje misli pre susreta s tom osobom, zajedničko stvaranje doneće više satisfakcije i vama i njoj.

Kako da što preciznije saopštím svoju nameru?

Džeri: Sećam se da sam, tokom proteklih godina, vrlo često dolazio u situaciju da s nekim vodim vrlo važan razgovor, a onda, kad odem, palo bi mi na pamet: *Eh, mogao sam da kažem... ili trebalo je da kažem... i hteo sam da kažem*, ali nisam. I tako sam, umesto da posle interakcije osećam zadovoljstvo, osećao frustraciju. Kako sam mogao to da izbegnem?

Abraham: Razmišljanjem o željenom ishodu pre odlaska na razgovor, dobićete zamah koji će vam pomoći da jasnije saopštite ono što želite da kažete. Takođe je korisno poimanje da u toj kombinaciji misli, ideja i iskustava, zajedno imate potencijal da stvorite nešto još već od onoga što biste mogli stvoriti sami. Stoga, pripremivši svoje pozitivno očekivanje doprinosa druge osobe staviće vas u poziciju da na pola puta susretnete njenu jasnoću, snagu i vrednost. U takvom prijatnom poravnanju, vaš um biće bistar, pobuđivaćete jasnoću kod druge osobe i zajedno ćete odlično stvarati.

Džeri: Šta ako osoba ne želi da uznemiri druge ili im povredi osećanja ili ih naljuti, u slučaju kad je predmet interakcije kontroverzno pitanje? Drugim rečima, ako ste u interakciji s nekim ko ima *suprotstavljene* želje, a ipak vidite da bi tu moglo da bude nekih obostrano *korisnih* ciljeva koji bi se mogli ostvariti ukoliko bi se mogla izbeći potencijalna protivrečnost, kako izaći iz te situacije a da ishod bude povoljan za sve osobe obuhvaćene njome?

Abraham: Nameravanjem – budući da ulazite u segment – da se usredsredite na one stvari koje vam *jesu* zajedničke; da se usredsredite na vaše tačke harmonije; da obraćate vrlo malo pažnje na ono oko čega se *ne slažete*, a vrlo mnogo pažnje na ono oko čega se *slažete*. To je rešenje u svim odnosima među ljudima. *Nevolja s najvećim brojem odnosa je to što se uhvatite za neku sitnicu oko koje se ne slažete i potom joj pridate najveću moguću pažnju. Potom, po zakonu privlačenja, dobijate još toga što ne želite.*

Može li neko ostvariti prosperitet, a da ne radi za njega?

Džeri: Često nam govorite da možemo da imamo sve. Uzmimo, na primer, situaciju u kojoj ljudi žele prosperitet, ali ne žele da rade ili nađu posao. Kako predlažete da se premosti ta dilema?

Abraham: Zasebnim razmatranjem namera. Ako žele prosperitet, ali je njihovo uverenje da se do njega dolazi samo ra-

dom, tada neće moći da ga ostvare, zato što ne žele da rade jedino za šta veruju da može da dovede do prosperiteta. Ali ako razmatraju prosperitet zasebno, tada ga neće objedinjavati s radom kojem se odupiru, pa će biti u stanju da privuku prosperitet.

Načeli ste nešto veoma važno; to je ono što nazivamo suprotstavljenim namerama ili suprotstavljenim uverenjima. *Rešenje je prosto stvar odstranjivanja pažnje s onog što je suprotstavljeno i njenog usmeravanja na suštinu onoga što želite.*

Ako želite prosperitet i verujete da on iziskuje naporan rad, a vi ste spremni da ga uložite, tada nema protivrečnosti u vašem razmišljanju i ostvarićete određeni nivo prosperiteta.

Ako želite prosperitet i verujete da on iziskuje naporan rad, a vi imate averziju prema napornom radu, u vašem razmišljanju prisutna je protivrečnost i ne samo da ćete imati teškoća da odlučite šta da preduzmete, već i to što naposljetku preduzmete neće biti produktivno.

Ako želite prosperitet i verujete da ga zaslužujete, i očekujete da će vam doći prosto zato što ga priželjkujete, tada nema protivrečnosti u vašem razmišljanju – i prosperitet će priticati.

...Obratite pažnju na to kako se osećate kad razmišljate, kako biste mogli da odstranite protivrečne misli, a kad odstranite protivrečnosti u vezi s bilo čime što želite, to vam mora doći. *Zakon privlačenja* mora ga doneti.

Kad ponude za posao počnu ne samo da padaju, nego pljušte!

Džeri: Recimo, dakle, da je osoba mesecima i mesecima želela i pokušavala da nađe posao, a onda kad je najzad dobila željeni posao, došlo je još četiri ili pet dobrih ponuda istovremeno, u istoj nedelji. Šta može da bude uzrok toga?

Abraham: Razlog što je osobi trebalo tako dugo da nađe posao bilo je to što se nije usredsređivala na ono je *želela*, to jest, na posao, nego na *nedostatak* posla – i tako ga udaljavala od sebe. Kad je najzad napravila prodor i dobila posao, tada njen fokus više nije bio na *nedostatku* posla – *fokus se našao na onome što je želela*,

pa je tako počela da dobija još toga. U vašem primeru, želja je postajala sve jača, čak i pored toga što je uverenje bilo slabo, tako je da je *zakon privlačenja* s vremenom urodio onim što je ova osoba naj snažnije osećala. Međutim, bespotrebno je mučila sebe, time što nije odvojila malo vremena da raščisti misli.

Zašto posle usvajanja često usledi trudnoća?

Džeri: Ima li neki razlog što par koji godinama nije mogao da ima dece, pa naposljetku usvoje dete, a onda žena iznenada ostane u drugom stanju?

Abraham: Posredi je potpuno ista priča.

Kad se konkurencija uklapa u sliku namera?

Džeri: Još jedno pitanje – kako se *konkurencija* uklapa u ovu sliku?

Abraham: Iz naše perspektive, u ovom prostranom univerzumu u kojem svi stvaramo, istinski ne postoji *konkurencija*, jer ima svega u izobilju, dovoljno da zadovolji sve nas. Vi sebe stavljate u poziciju nadmetanja tako što kažete da postoji samo jedna nagrada. A to može da urodi izvesnom nelagodnom, jer želite da pobedite; ne želite da izgubite, ali često je pažnja usmerena na poraz umesto na pobedu.

Kad dovedete sebe u poziciju da se nadmećete, onaj koji pobeđuje uvek je onaj koji je najviše načisto u pogledu toga šta želi i najjače to očekuje. To je zakon. Ako je konkurencija na bilo koji način korisna, onda je to zato što podstiče želju.

Da li bi jačanje moje snage volje predstavljalo prednost?

Džeri: Postoji li način da ljudi ojačaju svoju volju, kako bi dobijali više onoga što žele i manje onoga što ne žele?

Abraham: Primenom *procesa nameravanja po segmentima* to bi se svakako postiglo. Ali nije reč toliko o „jačanju snage vo-

lje“, koliko o gajenju misli kojima zakon privlačenja potom doprinosi. *Snaga volje* može da znači „rešenost“. A *rešenost* može da znači „promišljeno razmišljanje“. Međutim, to sve zvuči mnogo komplikovanije nego što je potrebno. *Jednostavno razmišljajte o onome što preferirate, dosledno, tokom celog dana, a zakon privlačenja postaraće se za sve ostalo.*

Zašto većina bića prestane da se razvija?

Džeri: Čini mi se da većina ljudi u našem društvu, kad dođe u godine između dvadeset pete i trideset pete, dosegne plafon svog razvoja. Dotad steknu kuću kakvu su želeli; način života koji su želeli; posao koji su želeli; uverenja, politiku i verska ubeđenja koja su želeli; čak i raznorazna lična iskustva kakva su priželjkivali. Imate li neku ideju šta je uzrok toga?

Abraham: Nije reč toliko o tome da su doživeli sve što su nameravali da dožive, koliko da više ne privlače nova iskustva. U novim iskustvima, prisutno je više uzbuđenja i više želje, ali mnogi od njih ne iznose više promišljeno svoje želje; manje ili više, mire se s onim što postoji.

Obraćanje pažnje na ono što postoji privlači samo još više toga dok poklanjanje pažnje onome što se želi privlači promenu. Prema tome, dolazi do neke vrste samozadovoljstva, prosto zato što ne razumeju zakone.

Većina ljudi prestane promišljeno da teži ekspanziji zato što ne shvataju zakone univerzuma, tako da nenamerno nude protivrečne misli, što dovodi do toga da ne dobijaju ono što žele. Kad se vaša uverenja u vezi s onim što želite da postignete kose sa željom koju biste želeli da ostvarite, čak ni naporan rad ne daje rezultate i s vremenom se prosto umorite.

Sticanje akutne svesti o zakonima univerzuma, posle čega počinjete blago da usmeravate svoje misli ka onome što priželjkujete, počće odmah da daje pozitivne rezultate.

Džeri: Dobro, recimo da je osoba dosegla određenu fazu u životu kad ustanovi da je počela da se kreće silaznom ili negativnom spiralom. Kako da primeni nameravanje po segmentima da bi se ponovo našla na uzlaznoj spirali?

Abraham: Vaš sadašnji trenutak je moćan. Štaviše, sva vaša snaga je upravo u njemu. Dakle, ako se usredsredite na to gde ste sada i zastanete da biste razmislili šta konkretno želite samo od ovog segmenta, bićete načisto. *Ne možete baš odmah da budete načisto po pitanju toga šta želite u vezi sa svim stvarima, ali možete odmah da definišete šta preferirate ovde i sad. Dok to radite, segment po segment, pronaći ćete novu jasnoću, a vaša silazna spirala promeniće pravac.*

Kako da izbegnemo uticaj uvreženih uverenja i navika?

Džeri: Abrahame, čini se da je većini nas vrlo teško da odbaci stare ideje, uverenja i navike. Da li biste hteli da nam date afirmaciju koja bi nam pomogla da izbegnemo uticaj starih iskustava i uverenja?

Abraham: *Snažan sam u svom sadašnjem trenutku.* Mi ne podstičemo odbacivanje starih ideja, jer nastojanjem da ih se otarasite zapravo samo još više razmišljate o njima. Uz to, neke vaše stare ideje vredi zadržati. Prosto budite svesniji kako usmeravate misli i odlučite da želite da se osećate dobro. *Danas, bez obzira na to kuda idem i šta radim, moja dominantna namera je da vidim ono što želim da vidim. Ništa nije važnije od toga da se osećam dobro.*

Džeri: Dakle, ako su ljudi očevici negativnosti emitovanih putem medija ili čak slušaju probleme koje im iznose prijatelji, kako da izbegnu uticaj tih negativnosti?

Abraham: Tako što će izneti nameru, u svakom segmentu svog životnog iskustva, da vide samo ono što žele da vide. Tada, čak i u najnegativnijim prezentacijama, vide samo ono što žele.

Da li je ikad u redu reći šta je nepoželjno?

Džeri: Da li je ikad u redu da kažemo šta je ono što ne želimo?

Abraham: To ponekad može da dovede do stvaranja jasnije slike o onome što želite. Ali dobro je da brzo promenite temu i pređete na razgovor o onome što želite.

Ima li ikakve vrednosti u istraživanju naših negativnih misli?

Džeri: Abrahame, da li ikad uvidate bilo kakvu vrednost u nastojanju da se identifikuje konkretna misao koja je dovela do neke negativne emocije?

Abraham: Ona može biti vredna, iz sledećeg razloga: *Kad shvatite da imate negativne misli, najvažnije od svega je da, kako god znate, prestanete da razmišljate o njima.* Ukoliko u vama postoji snažno uverenje, tada ćete možda ustanoviti da vam se ova negativna misao stalno i iznova vraća. Stoga ćete možda morati stalno da preusmeravate misli s te negativne na nešto drugo. U tom slučaju, korisno je da prihvatite uznemirujuću misao i modifikujete je primenjujući novu perspektivu. Drugim rečima, preoblikujte konfliktno uverenje u ono koje nije toliko konfliktno – posle toga vas više neće proganjati.

Šta kad drugi ne smatraju da su moje želje realne?

Džeri: Ako postoji neko ko zna šta želimo da postignemo (a to je nešto daleko iznad proseka) i stalno nam ponavlja da to što želimo nije realno, kako da izbegnemo uticaj toga?

Abraham: Uticaj drugih možete izbeći tako što ćete razmisliti, pre interakcije s njima, o onome što vam je važno. *Nameravanje po segmentima* može ovde da bude od velike koristi. *Insistirajući da pogledate stvarnosti u oči, drugi utiču na vas da se ukorenite na jednom mestu, poput drveta. Sve dok vidite samo ono što jeste, ne možete se razvijati dalje od toga. Mora vam se dopustiti da vidite ono što želite da vidite, ukoliko želite da ikad privučete to što želite da vidite. Obraćanje pažnje na ono što jeste samo stvara još više toga.*

Kako je moguće „postići sve za 60 dana“?

Džeri: U suštini, rekli ste da, u roku od 60 dana, možemo da imamo sve što želimo da imamo u životu. Kako predlažete da to postignemo?

Abraham: Prvo, morate da prihvatite da je sve što sada proživljavate rezultat misli koje ste emitovali u prošlosti. Te misli su doslovno prizvale ili postavile na scenu okolnosti u kojima sada živite. Prema tome, danas, dok emitujete misli vezane za svoju budućnost i vidite sebe kakvim želite da budete, počinjete usklađivanje s tim budućim događajima i okolnostima koji će vas zadovoljavati.

Dok razmišljate o budućnosti – koja je deset godina, pet godina ili šezdeset dana daleko – doslovno počinjete da joj utirete put, da je unapred pripremate. Potom, kad zađete u te unapred pripremljene trenutke, a ta budućnost postane vaša sadašnjost, fino je podešavate govoreći: *Ovo je ono što sada želim.* I sve one misli koje ste poklanjali svojoj budućnosti, sve do ovog trenutka u kojem odlučujete o tome šta želite da preduzmete, sve će se uklopiti zajedno, u celinu koja će vam doneti upravo ono što sad želite da proživite.

Prema tome, reč je o jednostavnom procesu priznavanja, iz dana u dan, da postoji mnogo segmenata. I, da, kad ulazite u novi segment, morate da zastanete i identifikujete ono što vam je najvažnije, kako bi zakon privlačenja mogao to da privuče za vas. Što više razmišljate o nečemu, to postaje sve jasnije; što jasnije postaje, to su pozitivnije emocije koje osećate i veća je snaga koju privlačite. Prema tome, ova rabota *nameravanja po segmentima* ključ je brzog i *promišljenog stvaranja*.

Uživali smo razgovarajući s vama o ovoj tako važnoj temi. Osećamo veliku ljubav prema vama.

Sada razumete

Sad kad razumete *pravila*, da tako kažemo, ove čudesne igre *večnog života* koju igrate, predodređeni ste da doživite veličanstveno iskustvo, jer sad imate kreativnu kontrolu nad svojim fizičkim iskustvom.

Sad kad razumete moćni zakon *privlačenja*, nećete više pogrešno shvatati kako se to stvari dešavaju vama ili drugima. Dok usmeravate svoje misli prema onim stvarima koje priželjkujete, vaše poimanje *umeća promišljenog stvaranja* odvešće vas bilo gde, kuda god vi odlučite da idete.

Segment po segment, vi ćete utrti put svom životnom iskustvu, šaljući u svoju budućnost snažne misli koje će je pripremiti za vaš radostan dolazak. Obraćajući pažnju na to kako se osećate, naučićete da dovedete svoje misli u sklad sa svojim *unutrašnjim bićem* i onim ko zaista jeste i postanete *onaj koji dopušta*, jer ste i rođeni da to budete – predodređeni da proživite ispunjen život, prožet beskrajnom radošću.

Neizmerno smo uživali u ovom razgovoru.

Zasad smo završili.

– Abraham